

Den Europæiske Unions Tidende

C 301

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

 53. årgang
6. november 2010

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
---------------------------	---------	------

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2010/C 301/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 288 af 23.10.2010	1
---------------	--	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2010/C 301/02	Sag C-550/07 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. september 2010 — Akzo Nobel Chemicals Ltd, Akros Chemicals Ltd mod Europa-Kommissionen, Council of the Bars and Law Societies of the European Union, Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, Association européenne des juristes d'entreprise (AEJE), American Corporate Counsel Association (ACCA) — European Chapter, International Bar Association (Appel — konkurrence — bevisoptagelse — Kommissionens beføjelser til kontrolundersøgelser — beskyttelse af en korrespondances fortrolighed — ansættelsesforhold mellem en advokat og en virksomhed — korrespondance i form af e-mails)	2
---------------	--	---

DA

 Pris:
4 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 301/03	Sag C-48/09 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. september 2010 — Lego Juris A/S mod KHIM (Appel — forordning (EF) nr. 40/94 — EF-varemærker — egnetheden af en vares udformning til registrering som varemærke — registrering af et tredimensionelt tegn, som udgøres af oversiden og to sider af en Lego-klods — annullation af den pågældende registrering på begæring af en virksomhed, der markedsfører byggeklodser, som har samme udformning og mål — forordningens artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii) — tegn, der udelukkende udgøres af en vares udformning, som er nødvendig for at opnå et teknisk resultat)	3
2010/C 301/04	Sag C-149/10: Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. september 2010 — Zoi Chatzi mod Ypourgos Oikonomikon (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Dioikitiko Efeteio Thessalonikis (Grækenland)) (Socialpolitik — direktiv 96/34/EF — rammeaftalen vedrørende forældreorlov — fortolkning af rammeaftalens § 2, stk. 1 — person, der har ret til forældreorlov — forældreorlov i tilfælde af tvillingefødsel — begrebet »fødsel« — hensyntagen til det fødte antal børn — ligebehandlingsprincippet)	3
2010/C 301/05	Sag C-337/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 7. juli 2010 — Georg Neidel mod Stadt Frankfurt am Main	4
2010/C 301/06	Sag C-362/10: Sag anlagt den 20. juli 2010 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen	4
2010/C 301/07	Sag C-364/10: Sag anlagt den 8. juli 2010 — Republikken Ungarn mod Den Slovakiske Republik	5
2010/C 301/08	Sag C-379/10: Sag anlagt den 29. juli 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik	6
2010/C 301/09	Sag C-388/10 P: Appel iværksat den 2. august 2010 af Félix Muñoz Arraiza til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 9. juni 2010 i sag T-138/09, Félix Muñoz Arraiza mod KHIM og Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja	7
2010/C 301/10	Sag C-397/10: Sag anlagt den 4. august 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien ...	8
2010/C 301/11	Sag C-403/10 P: Appel iværksat den 6. august 2010 af Mediaset SpA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 15. juni 2010 i sag T-177/07, Mediaset SpA mod Europa-Kommissionen, støttet af Sky Italia Srl	8
2010/C 301/12	Sag C-412/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (Queen's Bench Division) (Det Forenede Kongerige) den 18. august 2010 — Deo Antoine Homawoo mod GMF Assurances SA	9
2010/C 301/13	Sag C-414/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 19. august 2010 — Société Veleclair mod Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'État	10

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 301/14	Sag C-415/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 20. august 2010 — Galina Meister mod Speech Design Carrier Systems GmbH	10
2010/C 301/15	Sag C-416/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Najvyšší súd (Den Slovakiske Republik) den 23. august 2010 — Jozef Križan m.fl. mod Slovenská inšpekcia životného prostredia (det slovakiske miljøinspektorat)	11
2010/C 301/16	Sag C-419/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Tyskland) den 23. august 2010 — Wolfgang Hofmann mod Freistaat Bayern	12
2010/C 301/17	Sag C-422/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (Chancery Division) (Det Forenede Kongerige) den 27. august 2010 — Georgetown University, University of Rochester og Loyola University of Chicago mod Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks	12
2010/C 301/18	Sag C-424/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 31. august 2010 — Tomasz Ziolkowski mod Das Land Berlin	13
2010/C 301/19	Sag C-425/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 31. august 2010 — Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja og Marlon Szeja mod Das Land Berlin	13
2010/C 301/20	Sag C-429/10 P: Appel iværksat den 2. september 2010 af X Technology Swiss GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 15. juni 2010 i sag T-547/08, X Technology Swiss GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	13
2010/C 301/21	Sag C-430/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 2. september 2010 — Hristo Gaydarov mod Direktor na Glavna direktzia »Ohranitelna politsia« pri Ministerstvo na vatreshnite raboti	14
2010/C 301/22	Sag C-431/10: Sag anlagt den 1. september 2010 — Europa-Kommissionen mod Irland	15
2010/C 301/23	Sag C-432/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgien) den 26. august 2010 — Ministerie van Financiën og Openbaar Ministerie mod Aboulkacem Chihabi m.fl.	15
2010/C 301/24	Sag C-433/10 P: Appel iværksat den 3. september 2010 af Volker Mauerhofer til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 29. juni 2010 i sag T-515/08, Volker Mauerhofer mod Europa-Kommissionen	17
2010/C 301/25	Sag C-445/10: Sag anlagt den 15. september 2010 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland	17

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 301/26	Sag C-447/10 P: Appel iværksat den 15. september 2010 af Grain Millers, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 9. juli 2010 i sag T-430/08 — Grain Millers, Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), Grain Millers GmbH & Co. KG	18
2010/C 301/27	Sag C-457/10 P: Appel iværksat den 16. september 2010 af AstraZeneca AB, AstraZeneca plc til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Udvidede Afdeling) den 1. juli 2010 i sag T-321/05, AstraZeneca AB, AstraZeneca plc mod Europa-Kommissionen	18
2010/C 301/28	Sag C-366/09: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 3. september 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik	19
 Retten 		
2010/C 301/29	Sag T-279/04: Rettens dom af 13. september 2010 — Éditions Jacob mod Kommissionen (Konkurrence — fusioner — den fransksprogede forlagssektor — beslutning, hvorved fusionen erklæres forenelig med fællesmarkedet på betingelse af genafståelse af aktiver — annullationssøgsmål indledt af en forbigået køber — begrundelsespligt — svig — retlig fejl — åbenbart urigtigt skøn — forordning (EØF) nr. 4064/89).....	20
2010/C 301/30	Sag T-452/04: Rettens dom af 13. september 2010 — Éditions Jacob mod Kommissionen (Konkurrence — fusioner — den fransksprogede forlagssektor — beslutning, hvorved en fusion erklæres forenelig med fællesmarkedet på betingelse af genafståelser af aktiver — beslutning om godkendelse af overtageren af de genafståede aktiver — annullationssøgsmål indledt af en forbigået køber — den befuldmægtigedes uafhængighed — Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89).....	20
2010/C 301/31	Forenede sager T-415/05, T-416/05 og T-423/05: Rettens dom af 13. september 2010 — Grækenland m.fl. mod Kommissionen (»Statsstøtte — luftfartssektoren — støtte til omstrukturering og privatisering af nationale græske luftfartsselskab — beslutning hvorved støtten støtte erklæres for uforenelig med fællesmarkedet og kræves tilbagesøgt — økonomisk kontinuitet mellem to selskaber — identifikationen af den faktiske modtager af en støtte med henblik på tilbagesøgning af støtten — kriteriet om den private erhvervsdrivende — støttens forenelighed med fællesmarkedet — begrundelsespligt»)	21
2010/C 301/32	Sag T-26/06: Rettens dom af 13. september 2010 — Trioplast Wittenheim mod Kommissionen (»Konkurrence — karteller — markedet for industrisække af plastik — beslutning vedrørende en overtrædelse af artikel 81 EF — varigheden af overtrædelsen — bøder — overtrædelsens grovhed — formildende omstændigheder — samarbejde i forbindelse med den administrative procedure — proportionalitet»)	21
2010/C 301/33	Sag T-40/06: Rettens dom af 13. september 2010 — Trioplast Industrier mod Kommissionen (Konkurrence — aftaler — markedet for industrisække af plastik — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — overtrædelsens varighed — bøder — overtrædelsens grovhed — formildende omstændigheder — samarbejde under den administrative procedure — proportionalitet — solidarisk ansvar — retssikkerhedsprincippet)	22

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 301/34	Sag T-193/06: Rettens dom af 13. september 2010 — TF1 mod Kommissionen (Statsstøtte — støtteordninger til filmproduktion og produktion inden for den audiovisuelle sektor — beslutning om ikke at gøre indsigelse — annullationssøgsmål — manglende væsentlig påvirkning af den konkurrencemæssige stilling — afvisning)	22
2010/C 301/35	Sag T-314/06: Rettens dom af 13. september 2010 — Whirlpool Europe mod Rådet (Dumping — import af visse kombinerede køle- og fryseenheder med oprindelse i Republikken Korea — definition af den omhandlede vare — ret til forsvar — rådgivende udvalg — begrundelsespligt — valg af metode for definition af den omhandlede vare — artikel 15, stk. 2, og artikel 20, stk. 5, i forordning (EF) nr. 384/96 (nu artikel 15, stk. 2, og artikel 20, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1225/2009))	23
2010/C 301/36	Sag T-131/07: Rettens dom af 13. september 2010 — Mohr & Sohn mod Kommissionen (»Indre vandveje — kapacitetspolitik for Fællesskabets indlandsflåder — betingelser for ibrugtagning af nye fartøjer (»gammelt for nyt«-reglen) — Kommissionsbeslutning om afslag på at anvende undtagelsen i forbindelse med specialskibe — artikel 4, stk. 6, i Rådets forordning (EF) nr. 718/1999«)	23
2010/C 301/37	Forenede sager T-156/07 og T-232/07: Rettens dom af 13. september 2010 — Spanien mod Kommissionen (Sprogordning — meddelelse om almindelige udvælgelsesprøver for fuldmægtige — offentliggørelse på alle de officielle sprog — ændringer — forordning nr. 1 — vedtægtens artikel 27, 28 og 29, stk. 1 — artikel 1, stk. 1, og stk. 2, i vedtægtens bilag III til vedtægten — begrundelsespligt — princippet om forbud mod forskelsbehandling)	24
2010/C 301/38	Forenede sager T-166/07 og T-285/07: Rettens dom af 13. september 2010 — Italien mod Kommissionen (Regler om sprog — meddelelse om almindelige udvælgelsesprøver med henblik på ansættelse af fuldmægtige og assistenter — offentliggørelse på tre officielle sprog — ændringer — offentliggørelse på alle de officielle sprog — valget af det andet sprog blandt tre sprog — forordning nr. 1 — vedtægtens artikel 27, 28 og artikel 29, stk. 1 — artikel 1, stk. 1 og 2, i bilag III til vedtægten — begrundelsespligt — princippet om forbud mod forskelsbehandling — magtfordrejning)	24
2010/C 301/39	Sag T-366/07: Rettens dom af 13. september 2010 — Procter & Gamble mod KHIM — Prestige Cosmetics (P&G PRESTIGE BEAUTE) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket P&G PRESTIGE BEAUTE — de ældre nationale figurmærker Prestige — delvis registreringshindring — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009))	25
2010/C 301/40	Sag T-72/08: Rettens dom af 13. september 2010 — Travel Service mod KHIM — Eurowings Luftverkehrs (smartWings) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket smartWings — ældre nationale og internationale ord- og figurmærker EUROWINGS og EuroWings — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009] — begrundelsespligt — artikel 73 i forordning nr. 40/94 (nu artikel 75 i forordning nr. 207/2009) — artikel 79 i forordning nr. 40/94 (nu artikel 83 i forordning nr. 207/2009))	25

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 301/41	Sag T-97/08: Rettens dom af 13. september 2010 — KUKA Roboter mod KHIM (nuance af farven orange) (EF-varemærker — ansøgning om EF-varemærke, der består af en nuance af farven orange — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009))	26
2010/C 301/42	Sag T-135/08: Rettens dom af 13. september 2010 — Schniga mod CPVO — Elaris og Brookfield New Zealand (Gala Schnitzer) (Sorter — ansøgning om EF-sortsbeskyttelse for æblesorten Gala Schnitzer — teknisk afprøvning — EF-Sortsmyndighedens skønsbeføjelser — indsigelser — artikel 55, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2100/94).....	26
2010/C 301/43	Sag T-149/08: Rettens dom af 13. september 2010 — Abbott Laboratories mod KHIM — aRigen (Sorvir) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket Sorvir — det ældre EF-ordmærke NORVIR — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)).....	26
2010/C 301/44	Sag T-292/08: Rettens dom af 13. september 2010 — Inditex mod KHIM — Marín Díaz de Cerio (OFTEN) (EF-varemærker — indsigelsesprocedure — ansøgning om EF-ordmærket OFTEN — det ældre nationale ordmærke OLTEN — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lignende tegn — lignende varer — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009) — bevis for reel brug af det ældre varemærke — artikel 43, stk. 2 og 3, i forordning nr. 40/94 (nu artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009) — sagens genstand for appelkammeret — artikel 61 og 62 i forordning nr. 40/94 (nu artikel 63 og 64 i forordning nr. 207/2009)).....	27
2010/C 301/45	Sag T-400/08: Rettens dom af 13. september 2010 — Enercon mod KHIM — BP (ENERCON) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket ENERCON — det ældre EF-ordmærke ENERGOL — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009) — delvist afslag på registrering)	27
2010/C 301/46	Sag T-546/08: Rettens dom af 21. september 2010 — Villa Almè mod KHIM — Marqués de Murrieta (i GAI) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket i GAI — det nationale ordmærke YGAY og EF-figur- og ordmærkerne MARQUÉS DE MURRIETA YGAY — relative registreringshindringer — reel brug af det ældre varemærke — artikel 43, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 207/2009) — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)).....	28
2010/C 301/47	Sag T-385/05 TO: Rettens kendelse af 6. september 2010 — Portugal mod Transnautica og Kommissionen (Tredjemandsindsigelse — mulighed for at den tredjemand, der har rejst indsigelse, deltager i hovedsagens behandling — tredjemandens rettigheder ikke berørt — afvisning)	28
2010/C 301/48	Sag T-123/08: Rettens kendelse af 2. september 2010 — Spitzer mod KHIM — Homeland Housewares (Magic Butler) (Annullationssøgsmål — sagsøgerens passivitet — ufornuddent at træffe afgørelse)	29

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 301/49	Sag T-532/08: Rettens kendelse af 7. september 2010 — Norilsk Nickel Harjavalta og Umicore mod Kommissionen (Annullationssøgsmål — miljø og beskyttelse af menneskers sundhed — klassificering, emballering og etikettering af visse nikkelforbindelser som farlige stoffer — direktiv 2008/58/EF — direktiv 67/548/EØF — forordning (EF) nr. 790/2009 — forordning (EF) nr. 1272/2008 — tilpasning af påstandene — tidsmæssig anvendelse af artikel 263, stk. 4, TEUF — sagsøgerne ikke individuelt berørt — afvisning)	29
2010/C 301/50	Sag T-539/08: Rettens kendelse af 7. september 2010 — Etimine og Etiproducts mod Kommissionen (Annullationssøgsmål — miljø og beskyttelse af menneskers sundhed — klassificering, emballering og etikettering af visse borater som farlige stoffer — direktiv 2008/58/EF — direktiv 67/548/EØF — forordning (EF) nr. 790/2009 — forordning (EF) nr. 1272/2008 — tilpasning af påstandene — tidsmæssig anvendelse af artikel 263, stk. 4, TEUF — sagsøgerne ikke individuelt berørt — afvisning)	30
2010/C 301/51	Sag T-120/09: Rettens kendelse af 9. september 2010 — Phoenix-Reisen og DRV mod Kommissionen («Statsstøtte — støtte til insolvente virksomheder i henhold til tysk lovgivning — klage over en påstået overtrædelse af fællesskabsretten — afslag på klage — vedtagelse af en senere beslutning — uforholdsmæssigt at træffe afgørelse»)	30
2010/C 301/52	Sag T-157/09 P: Rettens kendelse af 15. september 2010 — Marcuccio mod Kommissionen (Appel — personalesag — tjenestemænd — rimelig frist for at fremsætte et erstatningskrav — for sent fremsat — appel, der delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)	31
2010/C 301/53	Sag T-299/10 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 31. august 2010 — Babcock Noell mod Fællesforetagendet for Fusionsenergi (Særlige rettergangsformer — offentlige kontrakter — udbudsprocedure — afvisning af bud — begæring om udsættelse af gennemførelse — fumus boni juris — uopsættelighed — interesseafvejning)	31
2010/C 301/54	Sag T-332/10: Sag anlagt den 10. august 2010 — Viaguara mod KHIM — Pfizer (VIAGUARA)	31
2010/C 301/55	Sag T-341/10: Sag anlagt den 20. august 2010 — F91 Diddeléng m.fl. mod Kommissionen	32
2010/C 301/56	Sag T-345/10: Sag anlagt den 25. august 2010 — Den Portugisiske Republik mod Kommissionen	32
2010/C 301/57	Sag T-361/10 P: Appel iværksat den 25. august 2010 af Europa-Kommissionen til prøvelse af Personalerettens dom af 15. juni 2010 i sag F-35/08	33
2010/C 301/58	Sag T-367/10: Sag anlagt den 3. september 2010 — Bloufin Touna Ellas Naftiki Etaireia m.fl. mod Kommissionen	34
2010/C 301/59	Sag T-369/10: Sag anlagt den 2. september 2010 — Handicare mod KHIM — Apple Corps (BEATLE)	35
2010/C 301/60	Sag T-372/10: Sag anlagt den 3. september 2010 — Bolloré mod Kommissionen	35

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 301/61	Sag T-373/10: Sag anlagt den 8. september 2010 — Villeroy & Boch Austria mod Kommissionen	36
2010/C 301/62	Sag T-374/10: Sag anlagt den 8. september 2010 — Villeroy & Boch mod Kommissionen	37
2010/C 301/63	Sag T-375/10: Sag anlagt den 8. september 2010 — Hansa Metallwerke m.fl. mod Kommissionen	38
2010/C 301/64	Sag T-377/10: Sag anlagt den 6. september 2010 — Preparados Alimenticios mod KHIM — Rila Feinkost-Importe (Jambo Afrika)	39
2010/C 301/65	Sag T-378/10: Sag anlagt den 7. september 2010 — Masco m.fl. mod Kommissionen	40
2010/C 301/66	Sag T-379/10: Sag anlagt den 8. september 2010 — Keramag Keramische Werke m.fl. mod Kommissionen	40
2010/C 301/67	Sag T-381/10: Sag anlagt den 8. september 2010 — Sanitec mod Kommissionen	41
2010/C 301/68	Sag T-382/10: Sag anlagt den 9. september 2010 — Villeroy et Boch mod Kommissionen	42
2010/C 301/69	Sag T-383/10: Sag anlagt den 7. september 2010 — Continental Bulldog Club Deutschland mod KHIM (CONTINENTAL)	43
2010/C 301/70	Sag T-385/10: Sag anlagt den 13. september 2010 — ArcelorMittal Wire France m.fl. mod Kommissionen	43
2010/C 301/71	Sag T-386/10: Sag anlagt den 8. september 2010 — Dornbracht mod Kommissionen	44
2010/C 301/72	Sag T-387/10: Sag anlagt den 9. september 2010 — Goutier mod KHIM — Eurodata (ARANTAX)	45
2010/C 301/73	Sag T-388/10: Sag anlagt den 6. september 2010 — Productos Derivados del Acero mod Kommissionen	46
2010/C 301/74	Sag T-389/10: Sag anlagt den 13. september 2010 — SLM mod Kommissionen	46
2010/C 301/75	Sag T-390/10 P: Appel iværksat den 10. september 2010 af Paulette Füller-Tomlinson til prøvelse af Personalerettens dom af 1. juli 2010 i sag F-97/08, Füller-Tomlinson mod Parlamentet	47
2010/C 301/76	Sag T-391/10: Sag anlagt den 13. september 2010 — Nedri Spanstaal mod Kommissionen	48

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 301/77	Sag T-392/10: Sag anlagt den 6. september 2010 — Euro-Information mod KHIM (EURO AUTOMATIC CASH)	48
2010/C 301/78	Sag T-393/10: Sag anlagt den 14. september 2010 — Westfälische Drahtindustrie m.fl. mod Kommissionen	49
2010/C 301/79	Sag T-394/10: Sag anlagt den 13. september 2010 — Grebenshikova mod KHIM — Volvo Trademark (SOLVO)	50
2010/C 301/80	Sag T-395/10: Sag anlagt den 14. september 2010 — Stichting Corporate Europe Observatory mod Kommissionen	50
2010/C 301/81	Sag T-396/10: Sag anlagt den 8. september 2010 — Zucchetti Rubinetteria mod Kommissionen	51
2010/C 301/82	Sag T-397/10: Sag anlagt den 13. september 2010 — ara mod KHIM — Allrounder (Gengivelse af en sportssko med bogstavet A på siden)	51
2010/C 301/83	Sag T-398/10: Sag anlagt den 8. september 2010 — Fapricela — Indústria de Trefilaria mod Kommissionen	52
2010/C 301/84	Sag T-399/10: Sag anlagt den 14. september 2010 — ArcelorMittal España mod Kommissionen	53
2010/C 301/85	Sag T-402/10: Sag anlagt den 9. september 2010 — Villeroy & Boch — Belgium mod Kommissionen	53
2010/C 301/86	Sag T-405/10: Sag anlagt den 10. september 2010 — Justice & Environment mod Kommissionen	54
2010/C 301/87	Sag T-406/10: Sag anlagt den 15. september 2010 — Emesa-Trefilería og Industrias Galyca mod Kommissionen	55
2010/C 301/88	Sag T-408/10: Sag anlagt den 8. september 2010 — Roca Sanitario mod Kommissionen	55
2010/C 301/89	Sag T-409/10: Sag anlagt den 13. september 2010 — Bottega Veneta International mod KHIM (formen på en håndtaske)	56
2010/C 301/90	Sag T-410/10: Sag anlagt den 13. september 2010 — Bottega Veneta International mod KHIM (formen på en håndtaske)	56
2010/C 301/91	Sag T-411/10: Sag anlagt den 8. september 2010 — Laufen Austria mod Kommissionen	57

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 301/92	Sag T-412/10: Sag anlagt den 9. september 2010 — Roca mod Kommissionen	57
2010/C 301/93	Sag T-415/10: Sag anlagt den 18. september 2010 — Nexans France mod Det Europæiske Fællesforetagende for Fusionsenergiudvikling	58
2010/C 301/94	Sag T-417/10: Sag anlagt den 13. september 2010 — Cortés del Valle López mod KHIM (HIJOPUTA)	59
2010/C 301/95	Sag T-418/10: Sag anlagt den 15. september 2010 — voestalpine og voestalpine Austria Draht mod Kommissionen	59
2010/C 301/96	Sag T-419/10: Sag anlagt den 14. september 2010 — Ori Martin mod Kommissionen	60
2010/C 301/97	Sag T-420/10: Sag anlagt den 17. september 2010 — Armani mod KHIM — Annunziata Del Prete (AJ AMICI JUNIOR)	61
2010/C 301/98	Sag T-421/10: Sag anlagt den 20. september 2010 — Cooperativa Vitivinícola Arousana mod KHIM — Constantina Sotelo Ares (ROSALIA DE CASTRO)	61
2010/C 301/99	Sag T-429/10: Sag anlagt den 17. september 2010 — Global Steel Wire mod Kommissionen	62
 Retten for EU-Personalesager 		
2010/C 301/100	Sag F-61/10: Sag anlagt den 24. juli 2010 — AF mod Kommissionen	63
2010/C 301/101	Sag F-73/10: Sag anlagt den 3. september 2010 — Coedo Suárez mod Rådet	63
2010/C 301/102	Sag F-74/10: Sag anlagt den 9. september 2010 — Kimman mod Kommissionen	63
2010/C 301/103	Sag F-75/10: Sag anlagt den 10. september 2010 — Sheefer mod Parlamentet	64
2010/C 301/104	Sag F-76/10: Sag anlagt den 10. september 2010 — Colart m.fl. mod Parlamentet	64
2010/C 301/105	Sag F-77/10: Sag anlagt den 13. september 2010 — Arroyo Redondo mod Kommissionen	65
2010/C 301/106	Sag F-78/10: Sag anlagt den 18. september 2010 — Antelo Sanchez m.fl. mod Parlamentet	65
2010/C 301/107	Sag F-79/10: Sag anlagt den 17. september 2010 — Dubus mod Kommissionen	66
2010/C 301/108	Sag F-81/10: Sag anlagt den 24. september 2010 — Praskevicius mod Parlamentet	66

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2010/C 301/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 288 af 23.10.2010

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 274 af 9.10.2010

EUT C 260 af 25.9.2010

EUT C 246 af 11.9.2010

EUT C 234 af 28.8.2010

EUT C 221 af 14.8.2010

EUT C 209 af 31.7.2010

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. september 2010 — Akzo Nobel Chemicals Ltd, Akcros Chemicals Ltd mod Europa-Kommissionen, Council of the Bars and Law Societies of the European Union, Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, Association européenne des juristes d'entreprise (AEJE), American Corporate Counsel Association (ACCA) — European Chapter, International Bar Association

(Sag C-550/07 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — bevisoptagelse — Kommissionens beføjelser til kontrolundersøgelser — beskyttelse af en korrespondances fortrolighed — ansættelsesforhold mellem en advokat og en virksomhed — korrespondance i form af e-mails)

(2010/C 301/02)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Akzo Nobel Chemicals Ltd og Akcros Chemicals Ltd (ved advokats M. Mollica og M. van der Woude samt advocaat C. Swaak)

De andre parter i appellsagen: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre og X. Lewis, som befuldmægtigede), Council of the Bars and Law Societies of the European Union (ved J. Flynn QC), Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten (ved advokaten O. Brouwer og C.E. Schillemans), Association européenne des juristes d'entreprise (AEJE) (ved advokats M. Dolmans og K. Nordlander, samt solicitor J. Temple Lang), American Corporate Counsel Association (ACCA) — European Chapter (ved Rechtsanwalt G. Berrisch og solicitor D.W. Hull), og International Bar Association (ved advokats J. Buhart og I. Michou)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved V. Jackson og E. Jenkinson, som befuldmægtigede, og barrister M. Hoskins), Irland (ved D. O'Hagan, som befuldmægtiget, D. O'Donnell, SC, og R. Casey, BL) og Kongeriget Nederlandene (ved C. Wissels, Y. de Vries og M. de Grave, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Første Udvidede Afdeling) den 17. september 2007 i sag T-253/03, Akzo Nobel Chemicals og Akcros Chemicals mod Kommissionen, hvorved Retten frifandt Kommissionen for en påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2003) 1533 endelig udg. af 8. maj 2003 om afvisning af en anmodning om anvendelse af princippet om beskyttelse af meddelelser mellem en advokat og hans klient på visse dokumenter, der er blevet beslaglagt inden for rammerne af en kontrolundersøgelse i henhold til artikel 14, stk. 3, i forordning nr. 17 (sag nr. COMP/E-1/38.589)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, Irland og Kongeriget Nederlandene bærer deres egne omkostninger.
- 3) Conseil des barreaux européens, Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, European Company Lawyers Association, American Corporate Counsel Association (ACCA) — European Chapter og International Bar Association bærer deres egne omkostninger.
- 4) I øvrigt betaler Akzo Nobel Chemicals Ltd og Akcros Chemicals Ltd sagens omkostninger in solidum.

⁽¹⁾ EUT C 37 af 9.2.2008.

**Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. september 2010 —
Lego Juris A/S mod KHIM**(Sag C-48/09 P) ⁽¹⁾

(Appel — forordning (EF) nr. 40/94 — EF-varemærker — egnetheden af en vares udformning til registrering som varemærke — registrering af et tredimensionelt tegn, som udgøres af oversiden og to sider af en Lego-klods — annullation af den pågældende registrering på begæring af en virksomhed, der markedsfører byggeklodser, som har samme udformning og mål — forordningens artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii) — tegn, der udelukkende udgøres af en vares udformning, som er nødvendig for at opnå et teknisk resultat)

(2010/C 301/03)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Lego Juris A/S (ved Rechtsanwältin V. von Bomhard og T. Dolde)

De andre parter i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved D. Botis, som befuldmægtiget) og Mega Brands Inc. (ved avocats P. Cappuyns og C. De Meyer)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Ottende Afdeling) den 12. november 2008 i sag T-270/06, Lego Juris A/S mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), hvorved Retten frifandt Harmoniseringskontoret i et annullationssøgsmaal indledt af indehaveren af det tredimensionelle EF-varemærke, der forestiller en Lego-klods, for varer i klasse 9 og 28, til prøvelse af afgørelse R 856/2004-G truffet den 10. juli 2006 af Det Udvidede Appellationskammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (KHIM), vedrørende afslag på en klage over Annullationsafdelingens afgørelse, hvorved nævnte varemærke i forbindelse med en ugyldighedssag rejst af Mega Brands blev erklæret delvis ugyldigt — fortolkning af artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i forordning (EF) nr. 40/94

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Lego Juris A/S betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 82 af 4.4.2009.

**Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. september 2010 —
Zoi Chatzi mod Ypourgos Oikonomikon (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Dioikitiko Efeteio Thessalonikis (Grækenland))**(Sag C-149/10) ⁽¹⁾

(Socialpolitik — direktiv 96/34/EF — rammeaftalen vedrørende forældreorlov — fortolkning af rammeaftalens § 2, stk. 1 — person, der har ret til forældreorlov — forældreorlov i tilfælde af tvillingefødsel — begrebet »fødsel« — hensynet til det fødte antal børn — ligebehandlingsprincippet)

(2010/C 301/04)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Dioikitiko Efeteio Thessalonikis

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Zoi Chatzi

Sagsøgt: Ypourgos Oikonomikon

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Dioikitiko Efeteio Thessalonikis — fortolkning af § 2, stk. 1, i bilaget til Rådets direktiv 96/34/EF af 3. juni 1996 om den rammeaftale vedrørende forældreorlov, der er indgået af UNICE, CEEP og EFS (EFT L 145, s. 4), sammenholdt med artikel 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (EUT 2010 C 83, s. 389) — forældreorlov i tilfælde af tvillingefødsel — tildeling af én forældreorlov i tilfælde af tvillingefødsel — tilsidesættelse af artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder som følge forskelsbehandling på grund af fødsel og begrænsning af rettighederne for tvillinger i strid med proportionalitetsprincippet

Konklusion

- 1) § 2, stk. 1, i den rammeaftale vedrørende forældreorlov, der blev indgået den 14. december 1995, og findes i bilaget til Rådets direktiv 96/34/EF af 3. juni 1996 om den rammeaftale vedrørende forældreorlov, der er indgået af UNICE, CEEP og EFS, som ændret ved Rådets direktiv 97/75/EF af 15. december 1997, kan ikke fortolkes således, at barnet tillægges en individuel ret til forældreorlov.
- 2) Rammeaftalens § 2, stk. 1, skal ikke fortolkes således, at en tvillingefødsel giver ret til perioder med forældreorlov svarende til det antal børn, der fødes. Set i lyset af ligebehandlingsprincippet pålægges den nationale lovgiver ved denne bestemmelse imidlertid at indføre en ordning med forældreorlov, der under hensyntagen til

situationen i den berørte medlemsstat sikrer forældre til tvillinger en behandling, der tager behørigt hensyn til deres særlige behov. Det tilkommer den nationale ret at efterprøve, om de nationale forskrifter opfylder dette krav, og i givet fald at anlægge en fortolkning af disse forskrifter, der i videst mulig omfang er i overensstemmelse med EU-retten.

(¹) EUT C 148 af 5.6.2010.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den
7. juli 2010 — Georg Neidel mod Stadt Frankfurt am
Main**

(Sag C-337/10)

(2010/C 301/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Georg Neidel

Sagsøgt: Stadt Frankfurt am Main

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Gælder artikel 7 i direktiv 2003/88/EF (¹) også for tjenestemandsansættelser?
- 2) Omfatter artikel 7, stk. 1, i direktiv 2003/88/EF også krav på årlig ferie og hvileperioder, såfremt kravet efter national ret gælder i mere end fire uger?
- 3) Skal krav på tjenestefrihed, der efter national ret indrømmes på grund af skiftende arbejdstider som kompensation for [arbejde på] helligdage ud over årlig ferie og hvileperioder, også henføres under artikel 7 i direktiv 2003/88/EF?
- 4) Kan en pensioneret tjenestemand støtte et krav på betaling for ikke afholdte hvileperioder eller ikke afholdt årlig ferie direkte på artikel 7, stk. 2, i direktiv 2003/88/EF, når vedkommende af helbredsmæssige årsager ikke har udført tjeneste og derfor ikke har været i stand til at afholde ferie i form af tjenestefrihed?

5) Kan et sådant krav på betaling i det mindste delvis hindres af, at national ret indeholder bestemmelser om førtidig forældelse af kravet på ferie?

6) Udstrækkes omfanget af det krav på betaling, der støttes på artikel 7, stk. 2, i direktiv 2003/88/EF, kun til den i henhold til artikel 7, stk. 1, i direktiv 2003/88/EF indrømmede ferie af mindst fire ugers varighed, eller udstrækkes betalingskravet derudover også til de yderligere krav på ferie, der er foreskrevet i national ret? Omfatter disse udvidede feriekrav også sådanne krav, hvor retten til tjenestefrihed kun hviler på en særlig tilrettelæggelse af arbejdstiden?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4.11.2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EFT L 299, s. 9).

**Sag anlagt den 20. juli 2010 — Europa-Kommissionen mod
Republikken Polen**

(Sag C-362/10)

(2010/C 301/06)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved S. La Pergola og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, 3, 4, 6, 7, 8, 10 og 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/98/EF af 17. november 2003 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer (¹), idet det ikke har vedtaget alle de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

— Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ifølge Kommissionen har Republikken Polen ikke gennemført de nødvendige foranstaltninger i national ret til gennemførelse af direktiv 2003/98. Loven af 6. september 2001 om aktindsigt i offentlige informationer (*ustawa o dostępie do informacji publicznej*), som er anmeldt til Kommissionen, vedrører ikke videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, da den ikke i sig selv definerer udtrykket »videreanvendelse«. De rettigheder og forpligtelser, der følger af loven, kan således allerede af denne grund ikke udgøre en konkret gennemførelse af direktiv 2003/98.

(¹) EUT L 345, s. 90.

Sag anlagt den 8. juli 2010 — Republikken Ungarn mod Den Slovakiske Republik

(Sag C-364/10)

(2010/C 301/07)

Processprog: slovakisk

Parter

Sagsøger: Republikken Ungarn (ved M. Fehér og E. Orgován, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Slovakiske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Slovakiske Republik — i strid med bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (¹) — den 21. august 2009 ikke gav tilladelse til, at præsidenten for Republikken Ungarn, László Sólyom, kunne indrejse på dens område, og at den herved har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til dette direktiv og til artikel 18, stk. 1, TEUF.
- Det fastslås videre, at EU-retten, navnlig artikel 3, stk. 2, TEU og artikel 21, stk. 1, TEUF, er til hinder for Den Slovakiske Republiks synspunkt, som den har fastholdt op til tidspunktet for anlæggelsen af denne sag, hvorefter direktiv 2004/38 skulle tillade at indrejse på slovakisk område nægtes en repræsentant for Republikken Ungarn, i det foreliggende tilfælde præsidenten, hvorved en tilsvarende tilsidesættelse ville kunne begås på ny.

— Det fastslås, at Den Slovakiske Republik har anvendt EU-retten fejlagtigt, idet dens myndigheder ikke har givet tilladelse til indrejse for præsidenten for Republikken Ungarn, László Sólyom, på dens område med henvisning til direktiv 2004/38.

— Såfremt Domstolen, i modsætning til det, som Republikken Ungarn har gjort gældende ovenfor, fastslår, at en konkret bestemmelse i international ret kan begrænse det subjektive anvendelsesområde for direktiv 2004/38 — et synspunkt som Republikken Ungarn bestrider — skal omfanget af og anvendelsesområdet for anvendelsen af en sådan begrænsning defineres.

— Den Slovakiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved verbalnote af 21. august 2009 meddelte udenrigsministeren for Den Slovakiske Republik sin ungarske modpart i relation det besøg som præsidenten for Republikken Ungarn, László Sólyom, skulle gennemføre den samme dag, at de kompetente myndigheder i Den Slovakiske Republik havde besluttet at nægte denne sidstnævnte indrejse på dens område.

Den ungarske regering har gjort gældende, at Den Slovakiske Republik ved ikke at give tilladelse til præsident László Sólyoms indrejse, har tilsidesat artikel 18 TEUF samt direktiv 2004/38. Ifølge Republikken Ungarn udgør Republikkens præsidents adfærd hverken generelt eller i relation til det pågældende besøg en faktisk og tilstrækkelig alvorlig trussel, der påvirker en grundlæggende samfundsinteresse, således at vedtagelsen af en restriktiv foranstaltning skulle kunne være begrundet. Den ungarske regering har understreget, at for så vidt en restriktiv foranstaltning måtte anses for begrundet — hvilket denne regering ikke kan tilslutte sig — så opfylder en foranstaltning som den, der er genstand for sagen, hvorved indrejse blev nægtet for Republikkens præsident, ikke kravet om proportionalitet og overskrider grænserne for det fulgte mål, idet Den Slovakiske Republik havde kunnet træffe mindre indgribende foranstaltninger.

Den Slovakiske Republik har ikke iagttaget de proceduremæssige regler i direktiv 2004/38 på det tidspunkt, hvor den nægtede præsident László Sólyom indrejse, idet beslutningen ikke blev truffet på grundlag af en afgørelse i overensstemmelse med direktivet og der heller ikke blev givet meddelelse herom; afgørelsen om at nægte indrejse var indeholdt i en verbalnote, men indeholdt ikke en tilstrækkelig begrundelse med angivelse af de administrative og retlige organer, hvorved et søgsmål kan anlægges, eller en angivelse af fristerne herfor.

Den ungarske regering har gjort gældende, at Den Slovakiske Republik har gjort sig skyld i en yderligere tilsidesættelse, selv om det måtte fastslås, at forbuddet mod præsident László Sólyoms indrejse på dens område måtte være begrundet.

Efter den ungarske regerings opfattelse, er det ikke blot de slovakiske myndigheders udøvelse af beføjelser, der indebærer en tilsidesættelse af direktiv 2004/38, men henvisningen til direktivet er i sig selv ubegrundet, idet de slovakiske myndigheder ikke har til hensigt at gennemføre direktivets mål, men — på grundlag heraf — alene har forfulgt politiske formål. Det kan udledes af den slovakiske regerings udtalelser, at den ikke har forbudt præsident László Sólyom indrejse på Den Slovakiske Republiks område af hensyn til sikkerheden eller den offentlige orden, således som det kræves efter EU-retten, navnlig i direktiv 2004/38, men alene af politiske grunde af hovedsagelig udenrigspolitisk karakter.

Den ungarske regering finder, at Europa-Kommissionen under proceduren fejlagtigt har fastslået, at i tilfælde af officielle besøg fra medlemsstaternes statsoverhoveder skal national ret og ikke EU-retten finde anvendelse. Efter denne regerings opfattelse under direktiv 2004/38 anvendelse uden forskel på alle grupper af personer og for alle typer af besøg, hvad enten der er tale om officielle eller private besøg. Direktivet anerkender generelt og for alle Unionens borgere den grundlæggende ret til at indrejse på enhver medlemsstats område, hvilket giver enhver borger en primær ret. Direktiv 2004/38 fastsætter generelt og udtømmende de tilfælde, hvor det er muligt at begrænse unionsborgerens ret til fri bevægelighed. Direktivet rummer ingen undtagelse, der giver mulighed for fra den generelle regels anvendelsesområde at udelukke statsoverhoveder eller nogen anden kategori af borgere i medlemsstaterne. Hvis Rådet og Parlamentet havde haft til hensigt at betinge udøvelsen af retten til fri bevægelighed af en bestemmelse i international ret, herunder en bestemmelse i international sædvaneret, ville de med sikkerhed have udtalt sig herom allerede på tidspunktet for direktivets vedtagelse.

Den ungarske regering har understøttet, at der i international ret, traktatretligt eller sædvaneretligt, ikke findes en retsnorm, der finder anvendelse på de faktiske omstændigheder, og at medlemsstaterne såfremt en sådan bestemmelse måtte antages at eksistere ved deres tiltrædelse af Unionen har overdraget kompetencen til at regulere personernes frie bevægelighed til denne sidstnævnte og har samtykket i at udøve kompetencen til at håndhæve undtagelserne på dette område i overensstemmelse med beslutninger og bestemmelser i EU-retten. For det tilfælde, at en bestemmelse i international ret må anses for at kunne begrænse det subjektive anvendelsesområde for direktiv 2004/38 i tilfælde, hvor en borger i en medlemsstat søger indrejse til en anden medlemsstat, er det nødvendigt, at Domstolen nøjagtigt definerer rækkevidden af en sådan begrænsning, under hensyn til den omstændighed, at direktiv 2004/38 ikke fastsætter undtagelser eller fravigelser i denne henseende.

Sag anlagt den 29. juli 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-379/10)

(2010/C 301/08)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved L. Pignataro og M. Nolin, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til det af EU-Domstolen opstillede og bekræftede almindelige princip om, at stater kan ifalde ansvar på grund af en tilsidesættelse af EU-retten, som kan tilregnes en af deres nationale domstol, der træffer afgørelse i sidste instans, idet den i henhold til artikel 2, stk. 1 og 2, i den italienske lov nr. 117 af 13. april 1988 generelt har udelukket, at den italienske stat kan ifalde ansvar for tab, der er forvoldt borgere på grund af en tilsidesættelse af EU-retten, som kan tilregnes en domstol, som træffer afgørelse i sidste instans, når denne tilsidesættelse er en følge af en sådan domstols fortolkning af retsregler eller dens bedømmelse af faktum og beviser, og har begrænset et sådant ansvar til tilfælde af forsæt eller grov uagtsomhed.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Lov nr. 117 af 13. april 1988 om erstatning for tab forårsaget ved udøvelse af judicielle funktioner samt dommeres civilretlige ansvar (legge n° 117 sul risarcimento dei danni cagionati nell'esercizio delle funzioni giudiziarie e responsabilità civile dei magistrati) udelukker, at den italienske stat kan ifalde ansvar for tab, der er forvoldt borgere på grund af en tilsidesættelse af EU-retten, som kan tilregnes en domstol, som træffer afgørelse i sidste instans, når denne tilsidesættelse er en følge af en sådan domstols fortolkning af retsregler eller dens bedømmelse af faktum og beviser. Desuden begrænser loven et sådant ansvar til tilfælde af forsæt eller grov uagtsomhed.

(¹) EUT L 158, s. 77.

I dom af 13. juni 2006, Traghetti (sag C-173/03 (¹)) nåede Domstolen frem til følgende konklusion:

»Fællesskabsretten er til hinder for en national lovgivning, som generelt udelukker, at en medlemsstat kan ifalde ansvar for tab, der er forvoldt borgere på grund af en tilsidesættelse af fællesskabsretten, som kan tilregnes en domstol, som træffer afgørelse i sidste instans, med den begrundelse, at tilsidesættelsen skyldes den pågældende domstols fortolkning af retsregler eller dens bedømmelse af faktum og beviser.

Fællesskabsretten er endvidere til hinder for en national lovgivning, som begrænser statens ansvar til tilfælde, hvor dommere har handlet forsætligt eller groft uagtsomt, såfremt en sådan begrænsning medfører, at den pågældende medlemsstats ansvar udelukkes i andre tilfælde, hvor der er begået en åbenbar tilsidesættelse af gældende ret, således som denne betingelse er præciseret i præmis 53-56 i dommen af 30. september 2003 i sag C-224/01, Köbler ⁽²⁾.

Domstolen har derfor fastslået, at lov nr. 117 er uforenelig med dens retspraksis. Denne retspraksis er stadig gældende og finder anvendelse. Loven er derfor i strid med Domstolens retspraksis.

⁽¹⁾ Sml. I, s. 5177.

⁽²⁾ Sml. I 2003, s. 10239.

Appel iværksat den 2. august 2010 af Félix Muñoz Arraiza til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 9. juni 2010 i sag T-138/09, Félix Muñoz Arraiza mod KHIM og Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja

(Sag C-388/10 P)

(2010/C 301/09)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Félix Muñoz Arraiza (ved abogados J. Grimau Muñoz og J. Villamor Mugerza)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret (Femte Afdeling) den 9. juni 2010 i sag T-138/09 annulleres, for så vidt som den fastslår, at de til støtte for indsigelsen påberåbte varemærker er fuldt forenelige med ansøgningen om EF-varemærke nr. 4 121 621 »Ríojavina«.

— Der træffes afgørelse vedrørende sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

A. Det første appelanbringende baserer sig på tilsidesættelsen af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾ om EF-varemærker (herefter »RMC«). Ligeledes opdeles overtrædelsen af denne artikel i to underanbringender:

— Urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder, urigtig gengivelse af listen over de i varemærkeansøgningen opregnede varer og tjenesteydelser og tilsidesættelse af Domstolens dom af 29.9.1998, sag C-39/97 ⁽²⁾, Canon, EF-Varemærketidende nr. 12/98, s. 1419, pkt. 23, i forbindelse med Domstolens dom af 9.12.1981, sag 193/80, og af 15.10.1985, sag 281/83.

— Under dette underanbringende gør appellanten gældende, at Retten har foretaget en begrænsning af listen over de i EF-varemærkeansøgningen opregnede varer og tjenesteydelser ved at reducere hovedkategorien »eddike« til »vineddike«, idet den har anvendt to argumenter til støtte for afgørelsen: det første består i at tage hensyn til en definition, der er lovbestemt, indirekte, referencemæssig og national for konceptet eddike, og som findes den første tillægsbestemmelse i den spanske lov nr. 24/2003 om vin og vindyrkning, i stedet for den lovbestemte og direkte definition som fastslået i henhold til fællesskabsretten i Domstolens dom af 9.12.1981, sag 193/80, og dom af 15.10.1985, sag 281/83. I nævnte domme fastslås det klart, at fællesskabsretten definerer eddike som en artsbetegnelse ved at afkoble den helt og aldeles fra enhver forbindelse med vinalkohol. Det andet argument, som Retten anvender for at ligestille eddike og vineddike, består i at bekræfte, at de vindyrkende virksomheder producerer vineddike, hvilket udgør en cirkelslutning, eftersom en sådan påstand i sig selv støtter sig på at ligestille »eddike« med »vineddike«. Derudover forbinder dommene i sagerne 193/80 og 281/83 artsbetegnelsen vineddike med det relevante geografiske område for at foretage en sammenligning inden for rammen af en undersøgelse af risikoen for forveksling. Retten derimod fordrejer det relevante geografiske område ved at konkludere, at den type eddike, der hyppigst fremstilles og forbruges »i verden«, er vineddike, hvor det relevante geografiske område i den forbindelse er Den Europæiske Union.

— Tilsidesættelse af de processuelle regler om bevisbedømmelse og bevisbyrde i henhold til Domstolens dom af 14.9.1999, sag C-375/97 ⁽³⁾, og af 4.5.1999, forenede sager C-108/97 og C-109/97 ⁽⁴⁾.

Med dette underanbringende gør appellanten gældende, at Retten har foretaget en sammenligning af tegnene ved at basere sig på omdømmet og/eller den høje grad af særpræg ved mærket »Rioja«, hvilket ikke er godtgjort under sagen.

- B. Det andet appelanbringende baserer sig på den analoge tilsidesættelse af artikel 43 i EF-varemærkeforordning nr. 40/94 ⁽⁵⁾, nu artikel 42, i EF-varemærkeforordning nr. 207/2009.

Appellanten foreholder her Retten, at den har foretaget en indskrænkning af listen over varer og tjenesteydelser som udfærdiget på grund af erklæringen om fremtidig anvendelse af det ansøgte varemærke, hvilket kun er muligt for registrerede varemærker, som har været gyldigt registreret i mindst fem år, og forudsat at der føres bevis for brug efter anmodning fra ejeren af det anfægtede varemærke i henhold til artikel 42, stk. 2, i EF-varemærkeforordningen.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 (EUT L 78, s. 1).

⁽²⁾ Sml. I, s. 5507.

⁽³⁾ Sml. I, s. 5421.

⁽⁴⁾ Sml. I, s. 2779.

⁽⁵⁾ EFT L 1994 11, s. 1.

Sag anlagt den 4. august 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien

(Sag C-397/10)

(2010/C 301/10)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J.-P. Keppenne og I.V. Rogalski, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 56 TEUF, idet det pålægger følgende forpligtelser for så vidt angår vikarvirksomheders aktiviteter: Virksomhedens formål må udelukkende være vikarbureauvirksomhed (i Hovedstadsregionen Bruxelles), en bestemt juridisk form (i Hovedstadsregionen Bruxelles) og besiddelse af en mindste selskabskapital på 30 987 EUR (i regionen Flandern)

— Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har til støtte for sit søgsmål fremsat tre klagepunkter vedrørende tilsidesættelse af artikel 56 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Med sit første klagepunkt har sagsøgeren gjort gældende, at kravet om, at virksomhedens formål udelukkende må være vikarbureauvirksomhed, udgør en væsentlig hindring for virksomheder med hjemsted i andre medlemsstater, der har tilladelse til at udøve andre typer aktiviteter i de andre medlemsstater. Denne foranstaltning vil således tvinge disse virksomheder til at ændre deres status for at kunne levere tjenesteydelser, herunder midlertidigt, i Hovedstadsregionen Bruxelles.

Med sit andet klagepunkt har Kommissionen anført, at forpligtelsen for en virksomhed, der har hjemsted i en anden medlemsstat, til at have en bestemt juridisk form eller status udgør en væsentlig restriktion for den frie udveksling af tjenesteydelser. Formålet at beskytte arbejdstagerne, som sagsøgte har påberåbt som begrundelse, kan opnås ved mindre restriktive foranstaltninger, eksempelvis ved et krav om, at virksomheden skal bevise, at den er tilstrækkeligt forsikret.

Med sit tredje klagepunkt har sagsøgeren endelig kritiseret den i regionen Flandern fastsatte forpligtelse om besiddelse af en mindste selskabskapital på 30 987, for så vidt som et sådant krav medfører, at visse virksomheder, der har hjemsted i en anden medlemsstat, pålægges at foretage ændringer i deres selskabskapital for at kunne levere tjenesteydelser i Belgien, herunder på midlertidig basis. Mindre indgribende foranstaltninger, såsom kautionering eller indgåelse af en forsikringsaftale, vil imidlertid kunne opfylde sagsøgtets formål om at beskytte arbejdstagerne.

Appel iværksat den 6. august 2010 af Mediaset SpA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 15. juni 2010 i sag T-177/07, Mediaset SpA mod Europa-Kommissionen, støttet af Sky Italia Srl

(Sag C-403/10 P)

(2010/C 301/11)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Mediaset SpA (ved dikigoros K. Adamantopoulos og avvocato G. Rossi)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen, Sky Italia Srl

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Rettens dom af 15. juni 2010 i sag T-177/07 ophæves.

- Der træffes endelig afgørelse i tvisten ved annullation af Europa-Kommissionens beslutning, som blev anfægtet i første instans, subsidiært hjemvises sagen til Retten.
- Europa-Kommissionen og Sky Italia bærer omkostningerne i første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

- 1) Appellanten gør gældende, at Retten har begået to retlige fejl, idet den har afvist appellans henvisninger til anvendelsesområdet for artikel 4, stk. 1, i italiensk lov nr. 350/2003 såvel som appellans anbringende om forskellen mellem begreberne i) selektivitet i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF og ii) forskelsbehandling, der adskiller sig fra teknologisk neutralitet. Som følge heraf har Retten begået den åbenbare retlige fejl juridisk at karakterisere den italienske lov som ikke værende teknologisk neutral.
- 2) Retten begik en retlig fejl ved anvendelsen af artikel 107, stk. 1, TEUF ved at formode, at den italienske lovs påståede karakter af ikke at være teknologisk neutral nødvendigvis gav appellanten en selektiv økonomisk fordel. Herudover begik Retten en retlig fejl ved at fastslå, at sagsøgte i sagen for Retten var berettiget til at vurdere, at Mediaset havde en økonomisk fordel, når Retten (ligesom sagsøgte) ikke juridisk har karakteriseret et abstrakt — men blot formodet — »større antal seere« og en abstrakt »markedsudbredelse til lave omkostninger« som en særlig økonomisk fordel for Mediaset. Retten har også givet en utilstrækkelig begrundelse, hvilket er i strid med statuttens artikel 36, og åbenbart foretaget en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder og begået en retlig fejl ved at tage udgangspunkt i en urigtig og fordrejet fortolkning af den anfægtede beslutning i dommens præmis 62-68 og 74-79. Retten har i hvert fald begået en retlig fejl ved at sætte sin egen fortolkning i stedet for den, der fremgik af den anfægtede beslutning, med hensyn til Mediasets påståede fordel og fortolke anførte beviser på en måde, der ikke stemmer overens med ordlyden og analysen, der fremgår af den anfægtede beslutnings betragtning 82-95, og ved at foretage en urigtig gengivelse af beviserne. Retten har også foretaget en retlig fejl med hensyn til begrebet »indirekte støttemodtager« og dets anvendelse og juridiske kategorisering i denne sag.
- 3) Retten har desuden begået en retlig fejl ved helt at have undladt at vurdere de særskilte anbringender, der fremgår af henholdsvis punkt 93-96 og 121-129 i stævningen i forbindelse med vurderingen af den italienske lovs forenelighed med artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF. Retten har heller ikke i denne henseende givet en tilstrækkelig begrundelse. Retten begik desuden en retlig fejl, da den anvendte artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF, idet den erklærede den italienske lov for uforenelig med fællesmarkedet som følge af og udelukkende på grund af den påståede manglende

overholdelse af princippet om teknologisk neutralitet, der opstår ved den påståede udelukkelse af satellitdekodere fra at kunne drage fordel af denne lov — hvilket ikke er tilfældet — og idet den godtog, at sagsøgte ikke havde foretaget en juridisk vurdering af foranstaltningens fordrejende virkninger på markedet for betalings-tv gennem en egentlig juridisk, økonomisk og afvejende test af: a) de specifikke konkurrencefordrejninger på betalings-tv-markedet og b) den øgede effektivitet af den økonomiske fordel. Den økonomiske fordel blev blot formodet til at begynde med og anset for uforenelig med fællesmarkedet på grund af dens påståede manglende teknologiske neutralitet. Retten begik yderligere en retlig fejl og fremkom med en urigtig begrundelse, da den afviste det tredje anbringende i stævningen. Retten fremlagde og misfortolkede ikke blot det pågældende anbringende og argumenterne vedrørende den anfægtede beslutnings selvmodsigende begrundelse, men undlod også at undersøge sådanne argumenter og afviste dem derfor fejlagtigt som ugrundede.

- 4) Retten begik endelig en retlig fejl ved anvendelsen af artikel 14 i forordning 659/1999⁽¹⁾, idet den ikke tog i betragtning, at manglerne ved den anfægtede beslutning vedrørende den økonomiske fordel, som sagsøgeren påstås at have opnået, reelt umuliggjorde tilbagesøgning af den påståede statsstøtte i strid med retssikkerhedsprincippet. Den anfægtede beslutning var således uden nogen effektiv og gennemskuelig løsning og uden et godt tilbagebetalings-system. Retten misfortolkede også appellans anbringender i denne henseende og begik en retlig fejl ved at anse det for muligt, at den anfægtede beslutning kunne genoprette den tidligere situation.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93, EFT L 83, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (Queen's Bench Division) (Det Forenede Kongerige) den 18. august 2010 — Deo Antoine Homawoo mod GMF Assurances SA

(Sag C-412/10)

(2010/C 301/12)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Queen's Bench Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Deo Antoine Homawoo

Sagsøgt: GMF Assurances SA

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 31 og artikel 32 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007⁽¹⁾ af 11. juli 2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt (Rom II-forordningen), sammenholdt med artikel 297 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, fortolkes således, at en national ret er forpligtet til at anvende Rom II-forordningen og navnlig denne forordnings artikel 15 litra c), i en sag, hvor den skadevoldende begivenhed fandt sted den 29. august 2007?

2) Påvirkes svaret på spørgsmål 1 af en af disse faktiske omstændigheder:

i) erstatningssøgsmålet blev indledt den 8. januar 2009

ii) den nationale ret traf først afgørelse vedrørende den anvendelige lovgivning den 11. januar 2009?

⁽¹⁾ EUT L 199, s. 40.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 19. august 2010 — Société Veleclair mod Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'État

(Sag C-414/10)

(2010/C 301/13)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Société Veleclair

Sagsøgt: Ministre du budget, des comptes publics et de la réforme de l'État

Præjudicielt spørgsmål

Tillader sjette direktivs⁽¹⁾ artikel 17, stk. 2, litra b), at en medlemsstat betinger retten til fradrag for merværdiafgift ved

indførsel af den afgiftspligtiges faktiske betaling af denne afgift — henset bl.a. til risikoen for svig — når den afgiftspligtige for merværdiafgiften ved indførsel og den berettigede i forhold til det dertil svarende fradrag er én og samme person, som det er tilfældet i Frankrig?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 20. august 2010 — Galina Meister mod Speech Design Carrier Systems GmbH

(Sag C-415/10)

(2010/C 301/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesarbeitsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Galina Meister

Sagsøgt: Speech Design Carrier Systems GmbH

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 19, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning)⁽¹⁾, artikel 8, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse⁽²⁾ og artikel 10, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv⁽³⁾ fortolkes således, at en arbejdstager, som godtgør, at han opfylder betingelserne for en af en arbejdsgiver opslået stilling — i tilfælde af at han får afslag på sin ansøgning — skal indrømmes et krav på af arbejdsgiveren at få oplyst, om denne har besat stillingen til anden side, og i så fald på grundlag af hvilke kriterier denne stilling blev besat?

2) Hvis det første spørgsmål besvares bekræftende:

Er den omstændighed, at arbejdsgiveren ikke meddeler de krævede oplysninger, et forhold som indebærer en formodning for, at der foreligger en forskelsbehandling som påstået af arbejdstageren?

⁽¹⁾ EUT L 204, s. 23.

⁽²⁾ EFT L 180, s. 22.

⁽³⁾ EFT L 303, s. 16.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Najvyšší súd (Den Slovakiske Republik) den 23. august 2010 — Jozef Križan m.fl. mod Slovenská inšpekcia životného prostredia (det slovakiske miljøinspektorat)

(Sag C-416/10)

(2010/C 301/15)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Najvyšší súd

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jozef Križan, Katarína Aksamitová, Gabriela Kokošková, Jozef Kokoška, Martina Strezenická, Jozef Strezenický, Peter Šidlo, Lenka Šidlová, Drahoslava Šidlová, Milan Šimovič, Elena Šimovičová, Stanislav Aksamit, Tomáš Pitoňák, Petra Pitoňáková, Mária Križanová, Vladimír Mizerák, Lubomír Pevný, Darina Brunovská, Mária Fišerová, Lenka Fišerová, Peter Zvolenský, Katarína Zvolenská, Kamila Mizeráková, Anna Konfráterová, Milan Konfráter, Michaela Konfráterová, Tomáš Pavlovič, Jozef Krivošík, Ema Krivošíková, Eva Pavlovičová, Jaroslav Pavlovič, Pavol Šipoš, Martina Šipošová, Jozefína Šipošová, Zuzana Šipošová, Ivan Čaputa, Zuzana Čaputová, Štefan Strapák, Katarína Strapáková, František Slezák, Agnesa Slezáková, Vincent Zimka, Elena Zimková, Marián Šipoš og Pezinok

Sagsøgt: Slovenská inšpekcia životného prostredia (det slovakiske miljøinspektorat)

Præjudicielle spørgsmål

1) Pålægger eller tillader EU-retten (navnlig artikel 267 TEUF) en højesteret i en medlemsstat af egen drift at forelægge Den Europæiske Unions Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse tillige i de tilfælde, hvor situationen i hovedsagen er som følger: Forfatningsdomstolen har ophævet

højesterets dom, der i det væsentlige er støttet på anvendelsen af EU-retten på miljøbeskyttelsesområdet, idet den pålægger den at efterkomme forfatningsdomstolens vurderinger vedrørende tilsidesættelse af forfatningsmæssige rettigheder, såvel processuelle som materielle, i relation til en del af proceduren uden at tage hensyn til sagens EU-retlige aspekter. Sagt på en anden måde: Når forfatningsdomstolen som højeste retsinstans i den foreliggende sag ikke deler konklusionen om, at EU-Domstolen skal forelægges et præjudicielt spørgsmål, og foreløbigt har udelukket anvendelsen af retten til et godt miljø og beskyttelsen heraf i hovedsagen?

- 2) Er det muligt at opnå det grundlæggende formål bestående i integreret forebyggelse — der navnlig er fastsat i betragtning 8, 9 og 23 i præambelen til og artikel 1 og 15 i Rådets direktiv 96/61/EF ⁽¹⁾ om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening og i EU-retten på miljøområdet generelt — eller forebyggelse og bekæmpelse af forurening også via offentlighedens deltagelse i opnåelsen af et højt beskyttelsesniveau for miljøet som helhed ved hjælp af en procedure, hvorunder den berørte offentlighed ikke, på tidspunktet for indledningen af en procedure om integreret forebyggelse, har direkte adgang til hele den relevante dokumentation (artikel 6 sammenholdt med artikel 15 i direktiv 96/61/EF), navnlig til afgørelsen om placering af et affaldsdeponeringsanlæg, og ansøgeren efterfølgende under den indledende procedure bilægger det manglende dokument på den betingelse, at det ikke videregives til andre parter i proceduren, eftersom der er tale om materiale, der er omfattet af forretningshemmeligheden. Sagt på en anden måde: Kan det med føje antages, at afgørelsen om anlæggets placering (og navnlig begrundelsen herfor) i væsentligt omfang har indflydelse på fremsættelsen af argumenter, bemærkninger og andre udtalelser?
- 3) Opfyldes formålene med Rådets direktiv 85/337/EØF ⁽²⁾ om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, navnlig henset til EU-retten på miljøområdet, og mere specifikt betingelsen i direktivets artikel 2, hvorefter projekterne, inden der gives tilladelse, skal undergives en vurdering af deres indvirkning på miljøet, i en situation, hvor det standpunkt, som miljøministeriet oprindeligt indtog efter afslutningen af en procedure med vurdering af indvirkningen på miljøet (VVM-procedure), ved en simpel beslutning forlænges flere år senere uden først at indlede en ny VVM-procedure. Sagt på en anden måde: Kan det antages, at en afgørelse, der er truffet i medfør af Rådets direktiv 85/337/EØF, har ubegrænset gyldighed?
- 4) Omfatter den generelle betingelse, der er fastsat i direktiv 96/61/EF (navnlig i præambelen til direktivet og i artikel 1 og 15a), på grundlag af hvilken hver medlemsstat sikrer forebyggelse og bekæmpelse af forurening også ved at tilbyde den berørte offentlighed adgang til retfærdig, upartisk og rettidig administrativ klage og domstolsprøvelse, sammenholdt med artikel 10a i direktiv 85/337/EØF og artikel 6 og artikel 9, stk. 2 og 4, i Århuskonventionen, også, at offentligheden har mulighed for at begære en administrativ eller

judicial foreløbig foranstaltning i overensstemmelse med national ret (eksempelvis en kendelse om udsættelse af gennemførelsen af en integreret afgørelse), der gør det muligt midlertidigt, eller i hvert fald indtil afgørelsen om sagens realitet, at afbryde opførelsen af et planlagt anlæg?

- 5) Er det muligt, at en retsafgørelse, hvorved den betingelse, der er fastsat i direktiv 96/61/EF, i direktiv 85/337/EØF eller artikel 9, stk. 2 og 4, i Aarhus-konventionen, realiseres — dvs. anvendelse af den ret, der dér er sikret offentligheden til en rimelig retsbeskyttelse som omhandlet i artikel 191, stk. 1, og 2, TEUF vedrørende Unionens politik på miljøområdet — retsstridigt gør indgreb i en erhvervsdrivendes ejendomsrettigheder som beskyttet ved eksempelvis artikel 1 i tillægsprotokollen til europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, idet denne erhvervsdrivende, der er ansøger i en integreret proces, under retssagen får annulleret byggetilladelsen til opførelse af et nyt anlæg, som han lovligt har opnået?

⁽¹⁾ EFT L 257, s. 26.

⁽²⁾ EFT L 175, s. 40.

Anmodning om præjudicial afgørelse indgivet af Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Tyskland) den 23. august 2010 — Wolfgang Hofmann mod Freistaat Bayern

(Sag C-419/10)

(2010/C 301/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Wolfgang Hofmann

Sagsøgt: Freistaat Bayern

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 2, stk. 1, og artikel 11, stk. 4, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort ⁽¹⁾ fortolkes således, at en medlemsstat skal nægte at anerkende gyldigheden af et kørekort, der er udstedt i en anden medlemsstat, til en person for hvem der gælder en suspensionsperiode, efter at hans kørekort er inddraget på den førstnævnte medlemsstats område, og han på tidspunktet for udstedelsen af det nye kørekort havde sædvanlig bopæl på den udstedende medlemsstats område?

⁽¹⁾ EUT L 403, s. 18.

Anmodning om præjudicial afgørelse indgivet af High Court of Justice (Chancery Division) (Det Forenede Kongerige) den 27. august 2010 — Georgetown University, University of Rochester og Loyola University of Chicago mod Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

(Sag C-422/10)

(2010/C 301/17)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Georgetown University, University of Rochester og Loyola University of Chicago

Sagsøgt: Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

Præjudicielt spørgsmål

Giver SBC-forordningen, og navnlig artikel 3, litra b), mulighed for at udstede et supplerende beskyttelsescertifikat for en enkelt bestemt aktiv ingrediens eller en kombination af aktive ingredienser, når:

- et grundpatent, der er i kraft, beskytter den enkelte bestemte aktive ingrediens eller en kombination af aktive ingredienser i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i SBC-forordningens artikel 3, litra a), og
- et lægemiddel, der indeholder den enkelte bestemte aktive ingrediens eller kombination af aktive ingredienser sammen med en eller flere andre aktive ingredienser, er genstand for en gyldig tilladelse, som er udstedt i overensstemmelse med direktiv 2001/83/EF ⁽¹⁾ eller 2001/82/EF ⁽²⁾, som er den første tilladelse til at markedsføre den enkelte bestemte aktive ingrediens eller kombination af aktive ingredienser?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler, EFT L 311, s. 67.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for veterinærlægemidler, EFT L 311, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 31. august 2010 — Tomasz Ziolkowski mod Das Land Berlin

(Sag C-424/10)

(2010/C 301/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Tomasz Ziolkowski

Sagsøgt: Das Land Berlin

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 16, stk. 1, første punktum, i direktiv 2004/38/EF⁽¹⁾ fortolkes således, at en unionsborger, der alene i henhold til national ret har haft lovligt ophold i en medlemsstat i mere end fem år, men som i denne periode ikke opfyldte kravene i artikel 7, stk. 1, i direktiv 2004/38/EF, har ret til varigt ophold i denne medlemsstat?
- 2) Skal der i det lovlige ophold i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 2004/38/EF tillige medregnes opholdsperioder, som unionsborgeren har tilbagelagt i værtsmedlemsstaten inden hans hjemstats tiltrædelse af Den Europæiske Union?

⁽¹⁾ EUT L 158, s. 77.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 31. august 2010 — Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja og Marlon Szeja mod Das Land Berlin

(Sag C-425/10)

(2010/C 301/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja og Marlon Szeja

Sagsøgt: Das Land Berlin

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 16, stk. 1, første punktum, i direktiv 2004/38/EF⁽¹⁾ fortolkes således, at en unionsborger, der alene i henhold til national ret har haft lovligt ophold i en medlemsstat i mere end fem år, men som i denne periode ikke opfyldte kravene i artikel 7, stk. 1, i direktiv 2004/38/EF, har ret til varigt ophold i denne medlemsstat?
- 2) Skal der i det lovlige ophold i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 2004/38/EF tillige medregnes opholdsperioder, som unionsborgeren har tilbagelagt i værtsmedlemsstaten inden hans hjemstats tiltrædelse af Den Europæiske Union?

⁽¹⁾ EUT L 158, s. 77.

Appel iværksat den 2. september 2010 af X Technology Swiss GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 15. juni 2010 i sag T-547/08, X Technology Swiss GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-429/10 P)

(2010/C 301/20)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: X Technology Swiss GmbH (ved Rechtsanwälte A. Herbertz og R. Jung)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- 1) Rettens dom af 15. juni 2010 i sag T-547/08 og afgørelse truffet den 6. oktober 2008 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 846/2008-4) ophæves.
- 2) Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Den foreliggende appel er rettet mod Rettens dom, hvorved Harmoniseringskontoret blev frifundet i et søgsmål, som appellanten havde anlagt med påstand om annullation af den afgørelse, der blev truffet den 6. oktober 2008 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked, og hvorved appellans ansøgning om registrering af et positionsvaremærke, der består i en farvning i orange af en strømpes tå, blev afslået.

Appellanten gør gældende, at Retten ved fortolkningen af den absolutte registreringshindring for varemærker, som mangler fornødent særpræg, der foreskrives i artikel 7, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker, har været i en retlig vildfarelse, og at den har begået en fejl. I den appellerede afgørelse har Retten retligt fejlagtigt opstillet for høje krav til særpræget.

Ved bedømmelsen af særpræget er det ikke kun varemærkets karakteristiske træk isoleret set, der har betydning; derimod er helhedsindtrykket af varemærket med henblik på den vare, der skal mærkes, også væsentligt. Dette betyder, at det ansøgte varemærkes særpræg på den ene side skal undersøges ud fra dets forskellige bestanddele, såsom form, position eller farve, men på den anden side også — og dette har Retten ikke gjort — ud fra det helhedsindtryk, varemærket giver. I forbindelse med en sådan efterprøvelse skal der derudover principielt tages hensyn til, at allerede en vis grad af særpræg er tilstrækkeligt til, at et varemærke kan registreres.

Appellanten gør gældende, at Retten retligt fejlagtigt har opskruet kravene til det ansøgte varemærkes særpræg, idet den har henvist til praksis vedrørende tredimensionale varemærker, der består i varens fremtoning i sig selv, og vedrørende figurmærker, der består i en todimensional præsentation af varen. Denne retspraksis er ikke anvendelig på det ansøgte varemærke, da appellants varemærke ikke er noget tredimensionalt varemærke og der heller ikke foreligger en sammenlignelighed på den måde, at den retspraksis, der vedrører de andre varemærker, kan anvendes på det ansøgte varemærke. I modsætning til de varemærker, der er omhandlet i den anførte retspraksis, vedrører appellants varemærke kun en meget begrænset del af den vare, der skal mærkes. Et præcist afgrænset og farvemæssigt set klart defineret tegn, der er lille i forhold til den vare, der skal mærkes, kan ikke sammenlignes med et varemærke, der fuldt og helt består i varens fremtoning i sig selv.

Selv hvis det blev lagt til grund, at retspraksis vedrørende tredimensionale varemærker er anvendelig på det ansøgte varemærke, er Rettens afgørelse retligt fejlagtig. Appellants varemærke opfylder nemlig de krav, der er opstillet i retspraksis vedrørende tredimensionale varemærker. Varemærket afviger betydeligt fra normen og branchesædvanen og opfylder sin grundlæggende funktion som oprindelsesangivelse. Det af Retten anførte om de relevante kundekredses grad af opmærksomhed er uforståeligt, for netop ved varer, der ikke kan prøves før købet, er forbrugeren særligt opmærksom og er særlig bevist om varemærket. Retten har derudover på ingen måde beskæftiget sig tilstrækkeligt med det af appellanten fremførte argument vedrørende brugen af en præcis defineret farvetone. Da Retten anfører, at det er almindeligt at placere mærker på sportsokker, er det uforståeligt, af hvilken grund en farvning, der hver gang kan findes på det samme sted og i den samme farvetone med signalværdi, ikke skulle være et sådant mærke, der kan registreres.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 2. september 2010 — Hristo Gaydarov mod Direktor na Glavna direktsia »Ohranitelna politsia« pri Ministerstvo na vatreshnite raboti

(Sag C-430/10)

(2010/C 301/21)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hristo Gaydarov

Sagsøgt: Direktor na Glavna direktsia »Ohranitelna politsia« pri Ministerstvo na vatreshnite raboti

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 27, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF ⁽¹⁾ under de omstændigheder, der foreligger i tvisten i hovedsagen, fortolkes således, at bestemmelsen finder anvendelse, såfremt der meddeles en statsborger i en medlemsstat forbud mod at forlade sin hjemstats område, fordi han har begået en narkotikaforbrydelse i en tredjestat, under følgende nærmere omstændigheder:
 - 1.1. De anførte direktivbestemmelser er ikke udtrykkeligt blevet gennemført i forhold til medlemsstatens statsborgere;
 - 1.2. de formål, som den nationale lovgiver har anført som begrundelse for fastsættelsen af de lovlige formål med en begrænsning af bulgarske statsborgeres ret til fri bevægelighed, støttes på Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) ⁽²⁾, og
 - 1.3. fastsættelsen af administrative foranstaltninger tillige følger af artikel 71 i konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen af 14. juni 1985 samt betragtning 5 og betragtning 20 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks)?
- 2) Følger det af de begrænsninger og betingelser, der gælder for udøvelsen af unionsborgeres ret til fri bevægelighed, samt af de foranstaltninger, der er truffet i henhold til unionsretten

til gennemførelse af disse, herunder artikel 71, stk. 1, 2 og 5, i konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen, sammenholdt med betragtning 5 og betragtning 20 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fælles-skabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænse-kodeks) under omstændigheder som dem, der foreligger i tvisten i hovedsagen, at en national ordning, i henhold til hvilken en medlemsstat administrativt kan fastsætte en restriktiv foranstaltning over for en af sine statsborgere, hvorefter denne »ikke må udrejse af landet« som følge af en narkotikaforbrydelse, såfremt den pågældende statsborger er blevet dømt for forholdet af en ret i en tredjestat, er lovlig?

- 3) Skal de begrænsninger og betingelser, der gælder for udøvelsen af unionsborgeres ret til fri bevægelighed, samt af de foranstaltninger, der er truffet i henhold til unions-retten til gennemførelse af disse, herunder artikel 71, stk. 1, 2 og 5, i konventionen om gennemførelse af Schengen-af-talen, sammenholdt med betragtning 5 og betragtning 20 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fælles-skabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænse-kodeks), under omstændigheder som dem, der foreligger i tvisten i hovedsagen, fortolkes således, at det følger af den omstændighed, at en statsborger i en medlemsstat er blevet domfældt af en ret i en tredjestat for en handling, der i henhold til denne medlemsstats ret betragtes som en alvorlig, forsætlig forbrydelse, der vedrører narkotika, af general- og specialpræventive grunde, herunder en højere grad af beskyttelse af andre personers sundhed i henhold til forsigtighedsprincippet, at det er fastslået, at den pågæl-dende statsborgers adfærd udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, som berører en grundlæggende samfundsinteresse, i en nøje, lovbestemt fremtidig periode, som ikke afhænger af varigheden af den idømte straf, men som ligger inden for rammerne af rehabilitionsperioden??

(¹) EFT L 158, s. 77.

(²) EUT L 105, s. 1.

Sag anlagt den 1. september 2010 — Europa-Kommissionen mod Irland

(Sag C-431/10)

(2010/C 301/22)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Condou-Durande, A.-A. Gilly, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Irland

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2005/85/EF af 1. december 2005 om minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne (¹), idet Irland ikke har vedtaget de love og administrative bestem-melser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har givet underretning om foranstaltninger til gennemførelse af disse bestemmelser i national ret.

— Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 1. december 2007. Fristen inden for hvilken direktivets artikel 15 skulle gennemføres udløb den 1. december 2008.

(¹) EUT L 326, s. 13.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgien) den 26. august 2010 — Ministerie van Financiën og Openbaar Ministerie mod Aboukacem Chihabi m.fl.

(Sag C-432/10)

(2010/C 301/23)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Ministerie van Financiën

Openbaar Ministerie

Sagsøgte: Aboukacem Chihabi m.fl.

Præjudicielle spørgsmål

- a) Vedrørende EF-toldkodeksens artikel 221

- 1) Skal artikel 221, stk. 1, og artikel 221, stk. 3, i EF-toldkodeksen (indført ved Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10.1992, [...] ⁽¹⁾), som affattet før ændringen ved artikel 1, nr. 17, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2700/2000 af 16.11.2000, [...] ⁽²⁾) fortolkes således, at et dokument, hvori der sker underretning af afgiftsbeløbet, og som af toldmyndighederne bringes til debitors kundskab, kun kan betragtes som den underretning til debitor af afgiftsbeløbet, der omhandles i toldkodeksens artikel 221, stk. 1, og artikel 221, stk. 3, såfremt toldmyndighederne har bogført afgiftsbeløbet (dvs. indført det i regnskabet eller et andet sted med samme funktion), før det ved hjælp af førnævnte dokument er bragt til debitors kundskab?
- 2) Fører en tilsidesættelse af artikel 221, stk. 1, i EF-toldkodeksen (forordning (EØF) 2913/92), der foreskriver, at bogføringen af en toldskyld skal gå forud for underretningen heraf, i den forstand, at det er godtgjort, at underretningen af toldskylden (2.7.2004) skete forud for bogføringen (2. kvartal 2005), til fortabelse af forvaltningens ret til at efteropkrævning?
- 3) Skal EF-toldkodeksens artikel 221, stk. 1, fortolkes således, at der ikke kan foreligge nogen retsdyldig underretning af en toldskyld til en formodet debitor, når beviset for forudgående bogføring ikke kan leveres?
- 4) Skal en underretning af toldskylden til debitor, jf. artikel 221, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, der foretages, uden at toldskylden forudgående er blevet bogført, betragtes som en underretning, der er ugyldig eller en nullitet, og som medfører, at toldmyndighederne ikke kan kræve toldskylden betalt, medmindre der inden for den herfor gældende frist er foretaget en ny underretning, efter at toldskylden er blevet bogført?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, skal EF-toldkodeksens artikel 202, stk. 3, da fortolkes således, at en person (skibsagenten), som i navn og opdrag af sin opdragsgiver (rederiet) indgiver de summariske angivelser, alene ved at foretage en forkert benævnelse i den summariske angivelse, må betragtes som »en person, der på ikke forskriftsmæssig måde har ført den pågældende vare ind i Fællesskabets toldområde«, i den betydning, der forudsættes i denne bestemmelses første led?
- 3) Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende, skal EF-toldkodeksens artikel 202, stk. 3, da fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse som artikel 24.2 i Algemene wet inzake de douane en de accijnzen ⁽³⁾, hvorefter en person, der i en andens navn og for dennes regning indgiver en summarisk angivelse, automatisk anses for debitor for toldskylden, uden at denne person gives mulighed for at godtgøre, at han ikke har medvirket til den ikke forskriftsmæssige indførelse af varerne og ikke vidste eller med rimelighed burde have vidst, at varerne var blevet indført på ikke forskriftsmæssig måde?
- 4) Skal EF-toldkodeksens artikel 5 fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse som A.W.D.A.s artikel 24.2, der forhindrer anvendelse af direkte repræsentation, dvs. repræsentation ved en person, der handler i opdragsgivers navn og for dennes regning, idet denne person automatisk gøres ansvarlig for toldskylden, hvis der indgives en summarisk angivelse med en forkert benævnelse?

b) Vedrørende EF-toldkodeksens artikel 202

- 1) Skal EF-toldkodeksens artikel 202, stk. 1, litra a), fortolkes således, at varer, af hvilke der skal svares importafgifter, er blevet indført på Fællesskabets toldområde på ikke forskriftsmæssig måde, alene fordi disse varer er blevet angivet under en forkert benævnelse i en summarisk angivelse som omhandlet i EF-toldkodeksens artikel 43, selvom:

EF-toldkodeksens artikel 202, stk. 1, andet afsnit, kun henviser til kodeksens artikel 38 til 41 og artikel 177, andet led, men ikke til kodeksens artikel 43;

det ansvar for rigtigheden af oplysningerne i angivelsen, der omhandles i artikel 199, stk. 1, i gennemførelsesforordningen nr. 2454/93, kun vedrører toldangivelser men ikke summariske angivelser;

den person, som det påhviler at udfærdige den summariske angivelse, befinder sig i en retlig og faktisk umulighed med hensyn til at efterprøve, hvilke varer der findes i containerne?
- 5) Såfremt der indgives en summarisk angivelse med en forkert benævnelse af de indførte varer, hvorved der opstår en toldskyld i henhold til artikel 202, stk. 1, i forordning nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks, skal den person, der udfærdiger og underskriver den summariske angivelse, det være sig som direkte eller indirekte repræsentant for den person, der bringer varerne ind i Fællesskabets toldområde, anses for at være den ansvarlige for den ikke forskriftsmæssige indførelse og herved betragtes som debitor i den betydning, der forudsættes i EF-toldkodeksens artikel 202, stk. 3, første led, når han før indgivelsen af den summariske angivelse alene støttede sig på oplysninger, som var stillet til rådighed af kaptajnen på det skib, som bragte varerne ind i Fællesskabet, og det, henset til den enorme mængde containere, som skibet medførte, og som skulle losses i ankomsthavnen, var materielt umuligt for ham at kontrollere indholdet af de hos toldvæsenet anbragte containere med henblik på en nærmere efterprøvelse af, om indholdet også faktisk stemte overens med de dokumenter, som han havde fået stillet til rådighed, og som tjente som grundlag for udfærdigelse af den summariske angivelse?

- 6) Må skibets kaptajn og den fragtlinje, han repræsenterer, anses for at være ansvarlig for den ikke forskriftsmæssige indførsel af varerne i Fællesskabet og følgelig betragtes som debitor som omhandlet i artikel 202, stk. 3, første led, i forordning nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks, såfremt der på grundlag af de oplysninger, han har meddelt sin repræsentant, indgives en summarisk angivelse med anførelse af de indførte varer under en forkert benævnelse, hvorved der i medfør af EF-toldkodeksens artikel 202, stk. 1, opstår en toldskyld på grund af, at varerne er indført i Fællesskabet på ikke forskriftsmæssig måde?
- 7) Såfremt henholdsvis femte og/eller sjette spørgsmål besvares benægtende, kan de i femte og/eller sjette spørgsmål omhandlede personer betragtes som debitor som omhandlet i artikel 202, stk. 3, andet led, i forordning 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks?

- (¹) Forordning om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1).
 (²) Forordning om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 311, s. 17).
 (³) Almindelig lov om told og afgifter, herefter »A.W.D.A.«.

Appel iværksat den 3. september 2010 af Volker Mauerhofer til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 29. juni 2010 i sag T-515/08, Volker Mauerhofer mod Europa-Kommissionen

(Sag C-433/10 P)

(2010/C 301/24)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Volker Mauerhofer (ved Rechtsanwalt J. Schartmüller)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

- Den appellerede kendelse ophæves.
- Der træffes endelig afgørelse i sagen, og den anfægtede retsakt annulleres. Subsidiært hjemvises sagen til Retten til fornyet behandling.
- Domstolen udøver sin fulde prøvelsesret og tilkender appellanten 5 500 EUR i erstatning for det tab, som han har lidt som følge af Kommissionens ulovlige adfærd, således som den kommer til udtryk i vedtagelsen af den anfægtede retsakt og i de manglende relevante instrukser til teamlederen (ekspert 1).
- Framework Contract Support Team tilpligtes at fremlægge den Contractor Assessment Form (formular til bedømmelse

af kontrahenter), der blev indleveret vedrørende det omtvistede projekt.

- Kommissionen tilpligtes at betale appellants sagsomkostninger i førsteinstans og i appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at den appellerede kendelse bør ophæves af følgende grunde:

- Der er sket forvanskning af de faktiske omstændigheder vedrørende den lingvistiske gennemgang af appellants bidrag.
- Der er foretaget en utilstrækkelig analyse af begrundelsen for den appellerede kendelse vedrørende den lingvistiske gennemgang.
- Der er foretaget en utilstrækkelig analyse af spørgsmålet vedrørende appellants præstation.
- Der foreligger en uretmæssig antagelse om, at den anfægtede beslutning ikke berører appellants stilling som tredjemand.
- Der foreligger en uretmæssig antagelse om, at den anfægtede retsakt ikke medførte nogen klar ændring af appellants retsstilling.
- Der foreligger en uretmæssig antagelse om, at den anfægtede retsakt ikke blev vedtaget af appelindstævnte under udøvelsen af dennes beføjelser som en offentlig myndighed.
- Der foreligger en uretmæssig antagelse om, at den anfægtede retsakt blev formaliseret rettidigt og korrekt.
- Der er sket en retsstridig tilsidesættelse af appellants interesser, idet foreskrevne procedurer ikke er blevet fulgt.
- Der er sket tilsidesættelse af det almindelige fællesskabsretlige ligebehandlingsprincip og tilsidesættelse af appellants grundlæggende rettigheder.
- Der foreligger en uretmæssig antagelse om en »ikke-væsentlig ændring i fordelingen af dage mellem eksperter«.
- Der er sket tilsidesættelse af det almindelige fællesskabsretlige princip om retten til en retfærdig rettergang.

Sag anlagt den 15. september 2010 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-445/10)

(2010/C 301/25)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved C. Egerer og A. Alcover San Pedro, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire) ⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller ikke fuldt ud har givet Kommissionen meddelelse herom.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 14. maj 2009.

⁽¹⁾ EUT L 108, s. 1

Appel iværksat den 15. september 2010 af Grain Millers, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 9. juli 2010 i sag T-430/08 — Grain Millers, Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), Grain Millers GmbH & Co. KG

(Sag C-447/10 P)

(2010/C 301/26)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Grain Millers, Inc. (ved advokaterne L.-E. Ström og K. Martinsson)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), Grain Millers GmbH & Co. KG

Appellanten har nedlagt følgende påstande

Dommen afsagt af Den Europæiske Unions Ret (Syvende Afdeling) den 9. juli 2010 i sag T-430/08, hvorved Retten stadfæstede den afgørelse, som var truffet af Andet Appellationskammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) den 23. juli 2008 (sag R 478/2007-2), ophæves i sin helhed, og Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale omkostningerne ved EU-Domstolen og Retten, og de sagsøgte tilpligtes at betale omkostningerne ved appellationskammeret ved Harmoniseringskontoret og ved Indsigelsesafdelingen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Sagen vedrører spørgsmålet om, hvorvidt Grain Millers GmbH & KG fremlagde tilstrækkeligt bevis for brugen af tegnet GRAIN MILLERS til at opfylde betingelserne i forordningens ⁽¹⁾ artikel 8, stk. 4, således at det nævnte tegn er til hinder for appellans EF-varemærkeansøgning nr. 003650256 GRAIN MILLERS.

Retten har tidligere i præmis 33-35 i dommen af 24. marts 2009 i de forenede sager T-318/06 — T-321/06, Alberto Jorge Moreira da Fonseca mod KHIM — General Optica, udtalt sig om formålet med betingelsen »som ikke kun har lokal betydning« i forordningens artikel 8, stk. 4, hvilket er at begrænse de mulige tvister til dem, der eksisterer mellem tegn, der faktisk er betydningsfulde, og at dette forudsætter, at der ikke kun tages hensyn til den geografiske dimension, men også til den økonomiske dimension af tegnets betydning, som skal bedømmes i henhold til varigheden af den periode, hvori tegnet opfyldte sin erhvervmæssige funktion, og brugens omfang. Retten valgte imidlertid ikke denne fremgangsmåde i den appellerede dom, og der er intet, der tyder på, at Retten overhovedet havde kendskab til de i dommen fastlagte principper.

Appellanten har gjort gældende, at Retten fejlagtigt fastslog, at der i artikel 8, stk. 4, ikke kræves bevis for reel brug af tegnet, hvorpå indsigelsen støttes, således som krævet i henhold til forordningens artikel 43, stk. 2.

Retten har således fejlagtigt tilsidesat tidligere retspraksis vedrørende bevisbedømmelse og kravet om tilstrækkeligt bevis.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT L 11, s. 1).

Appel iværksat den 16. september 2010 af AstraZeneca AB, AstraZeneca plc til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Udvidede Afdeling) den 1. juli 2010 i sag T-321/05, AstraZeneca AB, AstraZeneca plc mod Europa-Kommissionen

(Sag C-457/10 P)

(2010/C 301/27)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: AstraZeneca AB, AstraZeneca plc (ved barristers M. Brealey, QC, M. Hoskins, QC, og D. Jowell og solicitor F. Murphy)

De andre parter i appelsagen: European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA), Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 1. juli 2010 i sag T-321/05 ophæves.
- Kommissionens beslutning K(2005) 1757 endelig udg. af 15. juni 2005 (sag COMP/A.37.507/F3 — AstraZeneca) annulleres.
- Subsidiært nedsættes den bøde, som appellanterne er blevet pålagt ved den anfægtede kommissionsbeslutnings artikel 2, efter Domstolens frie skøn.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne gør gældende, at der er flere retlige fejl i dommen. Disse fejl er sammenfattet under følgende separate overskrifter:

Definitionen af det relevante produktmarked.

Retten har begået en retlig fejl, idet den har stadfæstet de konstateringer, som Kommissionen har foretaget i beslutningen om det relevante produktmarked, og hvorefter protonpumpeinhibitorer (herefter »PPI'er») for perioden 1993-2000 udgør et marked for sig.

Der er fremført to appelanbringender.

Det første anbringende består af to hoveddele. For det første har Retten begået en fejl, idet den undlod at iværksætte en tidsmæssigt korrekt undersøgelse af bevismaterialet og følgelig drog konklusioner om det relevante produktmarked i 1993 på grundlag af konkurrencesituationen mellem PPI'er og H2-blokkere i 2000. For det andet har Retten fejlagtigt overset, at stigningen i anvendelsen af PPI'er skete gradvis, idet den fandt, at ordinerende lægers praksis, der af Retten blev beskrevet som karakteriseret ved »inerti«, var irrelevant for markedsafgrænsningen.

Det andet anbringende er, at spørgsmålet vedrørende de samlede omkostninger ved behandlingen af H2-blokkere i modsætning til PPI'er er af grundlæggende betydning for enhver relevans, der tillægger prisforskelle ved markedsafgrænsningen, og at Retten med urette undlod at tage hensyn til de samlede omkostninger ved behandlingen.

Det første tilfælde af misbrug af dominerende stilling vedrørende supplerende beskyttelsescertifikater.

Anbringenderne vedrørende det første tilfælde af misbrug består af to hoveddele. Retten har for det første foretaget en urigtig retsanvendelse ved sin vurdering af hvad, der udgør konkurrence baseret på kvaliteten af ydelserne. Retten har med urette ved sin vurdering af, hvorvidt appellanternes fremstilling over for patentmyndighederne objektivt set var vildledende, forkastet appellanternes rimelige og på god tro baserede opfattelse af dens juridiske rettigheder til det supplerende beskyttelsescertifikat som irrelevant. Der bør være et krav om, at der skal foreligge bevidst bedrageri eller svingagtig adfærd, da manglende gennemsigtighed ikke er tilstrækkeligt til at fastslå misbrug af loven. Retten har for det andet foretaget en urigtig retsanven-

delse ved sin vurdering af hvad, der udgør en adfærd, der har til formål at være konkurrencebegrænsede. Retten fastslog med urette, at den blotte omstændighed, at der ansøges om en intellektuel ejendomsret, der kan træde i kraft 5-6 år senere, var en adfærd, der normalt kan anskues som konkurrencebegrænsede, uanset om rettigheden i sidste ende tildeles og/eller håndhæves. Dette skyldes, at adfærden er for afbrudt eller fjern fra det marked, der skulle være påvirket.

Det andet tilfælde af misbrug af dominerende stilling: tilbagekaldelse af markedsføringstilladelser

Anbringenderne vedrørende det andet tilfælde af misbrug består af to hoveddele. Retten har for det første foretaget en urigtig retsanvendelse ved sin vurdering af hvad, der udgør konkurrence baseret på kvaliteten af ydelserne. Retten har med urette fastslået, at udøvelsen af en uindskrænket ret i henhold til fællesskabsretten ikke er en ydelsesbaseret konkurrence.

Retten har for det andet foretaget en urigtig retsanvendelse ved sin vurdering af hvad, der udgør konkurrencebegrænsede adfærd. Retten fastslog med urette, at den blotte udøvelse en lovfæstet rettighed i henhold til fællesskabsretten kan begrænse konkurrencen. Det gøres subsidiært gældende, at hvis Domstolen fandt, at udøvelsen af en rettighed, som følger af fællesskabsretten, i princippet vil kunne føre til misbrug, må der kræves mere for at fastslå misbrug end blot en tendens til konkurrenceforvridning. Appellanterne har gjort gældende, at Kommissionen bør pålægges at godtgøre, at udøvelsen af en gyldigt tildelt rettighed havde til følge at udelukke enhver effektiv konkurrence. Dette ville svare til betingelserne i sager om udstedelse af tvangslicenser, som det andet tilfælde af misbrug faktisk vedrører.

Bøder

Retten har foretaget en urigtig anvendelse af artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17⁽¹⁾, derved at den har lagt Kommissionens fastsættelse af bøden uprøvet til grund og ikke har taget tilstrækkelig hensyn til, at de påståede misbrug var af ny karakter, at der ikke forelå faktiske virkninger for konkurrencen, såvel som til andre formildende omstændigheder.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 17: Første forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikel 85 og 86 (EFT 1959-1962, s. 81)

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 3. september 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-366/09)⁽¹⁾

(2010/C 301/28)

Processprog: italiensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 256 af 24.10.2009.

RETTE

Rettens dom af 13. september 2010 — Éditions Jacob mod Kommissionen(Sag T-279/04) ⁽¹⁾

(Konkurrence — fusioner — den fransksprogede forlagssektor — beslutning, hvorved fusionen erklæres forenelig med fællesmarkedet på betingelse af genafståelse af aktiver — annullationssøgsmål indledt af en forbigået køber — begrundelsespligt — svig — retlig fejl — åbenbart urigtigt skøn — forordning (EØF) nr. 4064/89)

(2010/C 301/29)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Éditions Odile Jacob SAS (Paris, Frankrig) (ved advocats O. Fréget, W. van Weert, I. de Seze, M. Struys, M. Potel og L. Eskenazi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved A. Whelan, O. Beynet, A. Bouquet og F. Arbault, derefter ved A. Bouquet og O. Beynet, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: (Lagardère SCA, Paris) (først ved advocats A. Winckler og I. Girgenson, derefter ved A. Winckler, F. de Bure og J.B. Pinçon)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 7. januar 2004 om en fusions forenelighed med fællesmarkedet og EØS-aftalen (sag nr. COMP/M.2978 — Lagardère mod Natexis/VUP) (EUT L 125, s. 54).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Éditions Odile Jacob SAS bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen og Lagardère SCA afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 23.10.2004.

Rettens dom af 13. september 2010 — Éditions Jacob mod Kommissionen(Sag T-452/04) ⁽¹⁾

(Konkurrence — fusioner — den fransksprogede forlagssektor — beslutning, hvorved en fusion erklæres forenelig med fællesmarkedet på betingelse af genafståelser af aktiver — beslutning om godkendelse af overtageren af de genafståede aktiver — annullationssøgsmål indledt af en forbigået køber — den befuldmægtigedes uafhængighed — Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89)

(2010/C 301/30)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Éditions Odile Jacob SAS (Paris, Frankrig) (ved advocats W. van Weert, O. Fréget, M. Struys, M. Potel og L. Eskenazi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved A. Whelan, O. Beynet, A. Bouquet og F. Arbault, derefter ved A. Bouquet og O. Beynet, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Wendel Investissement SA (Paris) (først ved advocats C. Couadou og M. Trabucchi, derefter ved advocats M. Trabucchi og F. Gordon) og Lagardère SCA (Paris) (først ved advocats A. Winckler, I. Girgenson og S. Sorinas Jimeno, derefter ved advocats A. Winckler, F. de Bure og J.-B. Pinçon)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning (2004) D/203365 af 30. juli 2004 om godkendelse af Wendel Investissement som køber af de afståede aktiver i henhold til Kommissionens beslutning 2004/422/EF af 7. januar 2004, der erklærer en fusion forenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen (sag COMP/M.2978 — Lagardère/Natexis/VUP) (EUT 2004 L 125, s. 54)

Konklusion

- 1) Kommissionens beslutning 2004/D/203365 af 30. juli 2004 om godkendelse af Wendel Investissement SA som køber af de afståede aktiver i henhold til Kommissionens beslutning 2004/422/EF af 7. januar 2004, der erklærer en fusion forenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen (sag COMP/M.2978 — Lagardère/Natexis/VUP), annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen og Lagardère SCA bærer deres egne omkostninger og betaler Éditions Odile Jacob SAS' omkostninger.

3) *Wendel Investissement* bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 45 af 19.2.2005.

Rettens dom af 13. september 2010 — Grækenland m.fl. mod Kommissionen

(Forenede sager T-415/05, T-416/05 og T-423/05) (¹)

(»Statsstøtte — luftfartssektoren — støtte til omstrukturering og privatisering af nationale græske luftfartsselskab — beslutning hvorved støtten erklæres for uforenelig med fællesmarkedet og kræves tilbagesøgt — økonomisk kontinuitet mellem to selskaber — identifikationen af den faktiske modtager af en støtte med henblik på tilbagesøgning af støtten — kriteriet om den private erhvervsdrivende — støttens forenelighed med fællesmarkedet — begrundelsespligt«)

(2010/C 301/31)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøgere: Den Helleniske Republik (ved A. Samoni-Rantou og P. Mylonopoulos, som befuldmægtigede) (sag T-415/05), Olympiakos Aerogrammes AE (Kallithéa, Grækenland) (ved avocat V. Christianos) (sag T-416/05) og Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE (Athen, Grækenland) (ved avocats P. Anestis og S. Mavroghenis samt solicitors S. Jordan og T. Soames, bistået af avocat D. Geradin) (sag T-423/05)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved D. Triantafyllou og T. Scharf, som befuldmægtigede)

Intervenant til støtte for sagsøgte: Aeroporia Aigaiou Aeroporiki AE (Athen) (ved avocat N. Keramidis og, i sag T-416/05, ligeledes ved avocats N. Korogiannakis, avocats I. Dryllerakis og E. Dryllerakis) (sag T-416/05 og T-423/05)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2005) 2706 endelig af 14. september 2005 om statsstøtte til Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE [C 11/2004 (ex NN 4/2003) — Olympiaki Aeroporia — omstrukturering og privatisering].

Konklusion

1) Artikel 1, stk. 1, i Kommissionens beslutning K(2005) 2706 endelig af 14. september 2005 om statsstøtte til d'Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE [C 11/2004 (ex NN 4/2003) — Olympiaki Aeroporia — omstrukturering og privatisering] annulleres.

2) Artikel 1, stk. 2, i beslutning K(2005) 2706 endelig, annulleres delvis, for så vidt som den vedrører det beløb, der svarer til værdien af samtlige af de immaterielle aktiver, som er registreret i redegørelsen over ændringen af Olympiaki Aeroporia Ypiresies ifølge goodwill, og værdien af de fly, der blev overdraget til Olympiakos Aerogrammes AE, samt de forventede indtægter fra salget af de to fly, der stadig er registreret i redegørelsen for Olympiaki Aeroporia Ypiresies.

3) Artikel 2 i beslutning K(2005) 2706 endelig annulleres for så vidt den vedrører de pågældende foranstaltninger i artikel 1, stk. 1 og 2, forudsat at disse bestemmelser annulleres.

4) I øvrigt frifindes Kommissionen.

5) Hver part bærer sine egne omkostninger herunder omkostningerne i forbindelse med sagerne om foreløbige forholdsregler.

(¹) EUT C 22 af 28.1.2006.

Rettens dom af 13. september 2010 — Trioplast Wittenheim mod Kommissionen

(Sag T-26/06) (¹)

(»Konkurrence — karteller — markedet for industrisække af plastik — beslutning vedrørende en overtrædelse af artikel 81 EF — varigheden af overtrædelsen — bøder — overtrædelsens grovhed — formildende omstændigheder — samarbejde i forbindelse med den administrative procedure — proportionalitet«)

(2010/C 301/32)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Trioplast Wittenheim SA (Wittenheim, Frankrig) (ved avocats T. Pettersson og O. Larsson)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved F. Castillo de la Torre, P. Hellström og V. Bottka, derefter ved F. Castillo de la Torre, L. Parpala og V. Bottka, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2005) 4634 endelig udg. af 30. november 2005 om en procedure i henhold til artikel 81 EF (sag COMP/F/38.354 — Industrisække) vedrørende et kartel på markedet for industrisække af plastik, og subsidiært, påstand om nedsættelse af den bøde, der er pålagt sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Trioplast Wittenheim SA betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 96 af 22.4.2006.

Rettens dom af 13. september 2010 — Trioplast Industrier mod Kommissionen

(Sag T-40/06) (¹)

(Konkurrence — aftaler — markedet for industrisække af plastik — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — overtrædelsens varighed — bøder — overtrædelsens grovhed — formildende omstændigheder — samarbejde under den administrative procedure — proportionalitet — solidarisk ansvar — retssikkerhedsprincippet)

(2010/C 301/33)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Trioplast Industrier AB (Smålandsstenar, Sverige) (ved advokats T. Petterson og O. Larsson)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved F. Castillo de la Torre, P. Hellström og V. Bottka, derefter ved F. Castillo de la Torre, L. Parpala og V. Bottka, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2005) 4634 endelig udg. af 30. november 2005 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 (sag COMP/F/38.354 — Industrisække), vedrørende aftaler på markedet for industrisække af plastik eller, subsidiært, nedsættelse af den bøde, sagsøgeren blev pålagt

Konklusion

- 1) Artikel 2, stk. 1, litra f), i Kommissionens beslutning K(2005) 4634 endelig udg. af 30. november 2005 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 (sag COMP/F/38.354 — Industrisække) annulleres, for så vidt den angår Trioplast Industrier AB.
- 2) Det beløb, som tilskrives Trioplast Industrier, og på hvilket grundlag dets kvoteandel i de successive moderselskabers solidariske ansvar for betaling af den bøde, som Trioplast Wittenheim SA skal betale, skal fastlægges, fastsættes til 2,73 mio. EUR.

3) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.

4) Trioplast Industrier bærer halvdelen af sine egne omkostninger og betaler halvdelen af Kommissionens omkostninger.

5) Kommissionen bærer halvdelen af sine egne omkostninger og betaler halvdelen af Trioplast Industrier's omkostninger.

(¹) EUT C 96 af 22.4.2006.

Rettens dom af 13. september 2010 — TF1 mod Kommissionen

(Sag T-193/06) (¹)

(Statsstøtte — støtteordninger til filmproduktion og produktion inden for den audiovisuelle sektor — beslutning om ikke at gøre indsigelse — annullationssøgsmål — manglende væsentlig påvirkning af den konkurrencemæssige stilling — afvisning)

(2010/C 301/34)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Télévision française 1 SA (TF1) (Boulange-Billancourt, Frankrig) (ved advokats J.-P. Hordies og C. Smits)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Giolito, T. Scharf og B. Stromsky, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Den Franske Republik (ved G. de Bergues og L. Butel, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 832 endelig udg. af 22. marts 2006 vedrørende støtteforanstaltninger til filmproduktion og produktion inden for den audiovisuelle sektor i Frankrig (støtte NN 84/2004 og N 95/2004 — Frankrig, støtteordning for filmproduktion og produktion inden for den audiovisuelle sektor).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Télévision française 1 SA (TF1) bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

3) Den Franske Republik bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 224 af 16.9.2006.

Rettens dom af 13. september 2010 — Whirlpool Europe mod Rådet

(Sag T-314/06) (¹)

(Dumping — import af visse kombinerede køle- og fryseenheder med oprindelse i Republikken Korea — definition af den omhandlede vare — ret til forsvar — rådgivende udvalg — begrundelsespligt — valg af metode for definition af den omhandlede vare — artikel 15, stk. 2, og artikel 20, stk. 5, i forordning (EF) nr. 384/96 (nu artikel 15, stk. 2, og artikel 20, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1225/2009))

(2010/C 301/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Whirlpool Europe Srl (Comerio, Italien) (ved avocats M. Bronckers og F. Louis)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix, som befuldmægtiget, bistået af avocat G. Berrisch)

Intervenienter til støtte for sagsøger: Den Italienske Republik (ved avvocato dello Stato G. Albenzio) og Conseil européen de la construction d'appareils domestiques (CECED) (Bruxelles, Belgien) (ved avocats Y. Desmedt og A. Verheyden)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved H. van Vliet og T. Scharf, som befuldmægtigede) og LG Electronics, Inc. (Séoul, Sydkorea) (først ved L. Ruessmann og P. Hecker, derefter ved avocats L. Ruessmann og A. Willems)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Rådets forordning (EF) nr. 1289/2006 af 25. august 2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse side by side-køleskabe med oprindelse i Republikken Korea (EUT L 236, s. 11)

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Whirlpool Europe Srl bærer sine egne omkostninger og betaler Rådets og LG Electronics, Inc.'s omkostninger.

3) Den Italienske Republik, Europa-Kommissionen og Conseil européen de la construction d'appareils domestiques (CECED) bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 326 af 30.12.2006.

Rettens dom af 13. september 2010 — Mohr & Sohn mod Kommissionen

(Sag T-131/07) (¹)

(»Indre vandveje — kapacitetspolitik for Fællesskabets indlandsflåder — betingelser for ibrugtagning af nye fartøjer (»gammelt for nyt«-reglen) — Kommissionsbeslutning om afslag på at anvende undtagelsen i forbindelse med specialskibe — artikel 4, stk. 6, i Rådets forordning (EF) nr. 718/1999«)

(2010/C 301/36)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Paul Mohr Sohn, Baggerei und Schifffahrt (Niederwalluf, Tyskland) (ved avocat F. von Waldstein)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Braun og K. Simonsson, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning SG (2007) D/200972 af 28. februar 2007 om ikke at undtage skibet »Niclas« fra anvendelsesområdet for specialskibe i artikel 4, stk. 6, i Rådets forordning (EF) nr. 718/1999 af 29. marts 1999 om en kapacitetspolitik for Fællesskabets indlandsflåder til fremme af vandvejstransporten (EFT L 90, s. 1)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Paul Mohr Sohn, Baggerei und Schifffahrt bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

(¹) EUT C 155 af 7.7.2007.

Rettens dom af 13. september 2010 — Spanien mod Kommissionen

(Forenede sager T-156/07 og T-232/07) ⁽¹⁾

(Sprogordning — meddelelse om almindelige udvælgelsesprøver for fuldmægtige — offentliggørelse på alle de officielle sprog — ændringer — forordning nr. 1 — vedtægtens artikel 27, 28 og 29, stk. 1 — artikel 1, stk. 1, og stk. 2, i vedtægtens bilag III til vedtægten — begrundelsespligt — princippet om forbud mod forskelsbehandling)

(2010/C 301/37)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved i sag T-156/07, F. Díez Moreno og i sag T-232/07, abogados del Estado F. Díez Moreno og N. Díaz Abad)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved J. Currall, L. Escobar Guerrero og H. Krämer, derefter ved J. Currall, H. Krämer og J. Baquero Cruz, som befuldmægtigede, bistået af avocat A. Dal Ferro)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: Republikken Litauen (ved D. Kriauciūnas, som befuldmægtiget) (sag T-156/07 og T-232/07); og Den Helleniske Republik (ved s. Vodina og M. Michelogiannaki, som befuldmægtigede) (sag T-156/07)

Sagens genstand

Påstand om annullation dels af meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/94/07 med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af fuldmægtige (AD 5) på området for information, kommunikation og medier (EUT 2007 C 45 A, s. 3), dels af meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/95/07 med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve til fuldmægtigstillinger (AD 5) på området for information (biblioteker/dokumentation) (EUT C 103 A, s. 7).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Republikken Litauen og Den Helleniske Republik bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 140 af 23.6.2007.

Rettens dom af 13. september 2010 — Italien mod Kommissionen

(Forenede sager T-166/07 og T-285/07) ⁽¹⁾

(Regler om sprog — meddelelse om almindelige udvælgelsesprøver med henblik på ansættelse af fuldmægtige og assistenter — offentliggørelse på tre officielle sprog — ændringer — offentliggørelse på alle de officielle sprog — valget af det andet sprog blandt tre sprog — forordning nr. 1 — vedtægtens artikel 27, 28 og artikel 29, stk. 1 — artikel 1, stk. 1 og 2, i bilag III til vedtægten — begrundelsespligt — princippet om forbud mod forskelsbehandling — magtfordrejning)

(2010/C 301/38)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (i sag T-166/07, ved avvocato dello Stato Gentili, og i sag T-285/07, først ved P. Gentili og I. Braguglia, som befuldmægtigede, derefter ved P. Gentili og R. Adam, som befuldmægtigede, og endelig ved P. Gentili og I. Bruni, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (i sag T-166/07, først ved J. Currall, H. Krämer og M. Velardo, som befuldmægtigede, derefter ved J. Currall og I. Baquero Cruz, som befuldmægtigede, bistået af avocat A. Dal Ferro, og i sag T-285/07, først ved J. Currall og A. Aresu, som befuldmægtigede, derefter ved J. Currall og I. Baquero Cruz, bistået af avocat A. Dal Ferro)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: Republikken Litauen (ved D. Kriauciūnas, som befuldmægtiget) (sag T-166/07) og Den Helleniske Republik (ved S. Vodina og M. Michelogiannaki, som befuldmægtigede) (sag T-285/07)

Sagens genstand

Påstand om annullation af meddelelsen om udvælgelsesprøve EPSO/AD/94/07 med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af fuldmægtige (AD5) inden for information, kommunikation og medier (EUT 2007 C 45 A, s. 3), af meddelelsen om udvælgelsesprøve EPSO/AST/37/07 med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af assistenter (AST3) inden for kommunikation og information (EUT 2007 C 45 A, s. 15) samt af meddelelsen om udvælgelsesprøve EPSO/AD/95/07 med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af fuldmægtige (AD 5) inden for information (bibliotek/dokumentation) (EUT 2007 C 103 A, s. 7)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Den Italienske Republik bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Europa-Kommissionen har afholdt.
- 3) Republikken Litauen og Den Helleniske Republik bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 155 af 7.7.2007.

Rettens dom af 13. september 2010 — Procter & Gamble mod KHIM — Prestige Cosmetics (P&G PRESTIGE BEAUTE)

(Sag T-366/07) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket P&G PRESTIGE BEAUTE — de ældre nationale figurmærker Prestige — delvis registreringshindring — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2010/C 301/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: The Procter & Gamble Company (Cincinnati, Ohio, De Forenede Stater) (ved advokats K. Sandberg og B. Klingberg)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved J. Laporta Insa, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Prestige Cosmetics SpA (Anzola Emilia, Italien) (ved advokats A. Mugnoz, M. Andreolini og A. Parini)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 19. juli 2007 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 681/2006-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Prestige Cosmetics Srl og The Procter & Gamble Company

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 19. juli 2007 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 681/2006-2) annulleres.
- 2) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) bærer sine egne omkostninger og betaler de af The Procter & Gamble Company afholdte omkostninger i sagen for Retten.
- 3) Prestige Cosmetics SpA bærer sine egne omkostninger og betaler de af The Procter & Gamble Company afholdte omkostninger i sagen for appelkammeret
- 4) I øvrigt frifindes Harmoniseringskontoret.

⁽¹⁾ EUT C 283 af 24.11.2007.

Rettens dom af 13. september 2010 — Travel Service mod KHIM — Eurowings Luftverkehrs (smartWings)

(Sag T-72/08) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket smartWings — ældre nationale og internationale ord- og figurmærker EUROWINGS og EuroWings — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009] — begrundelsespligt — artikel 73 i forordning nr. 40/94 (nu artikel 75 i forordning nr. 207/2009) — artikel 79 i forordning nr. 40/94 (nu artikel 83 i forordning nr. 207/2009))

(2010/C 301/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Travel Service a.s. (Prag, Den Tjekkiske Republik) (ved advokats S. Hejdová og R. Charvát)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Eurowings Luftverkehrs AG (Nürnberg, Tyskland) (ved advokat J. Schmidt)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 21. november 2007 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1515/2006-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Eurowings Luftverkehrs AG og Travel Service a.s.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Travel Service a.s. bærer sine egne omkostninger og betaler Harmoniseringskontorets og Eurowings Luftverkehrs AG's omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 107 af 26.4.2008.

Rettens dom af 13. september 2010 — KUKA Roboter mod KHIM (nuance af farven orange)

(Sag T-97/08) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-varemærke, der består af en nuance af farven orange — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2010/C 301/41)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: KUKA Roboter GmbH (Augsburg, Tyskland) (ved advokats A. Kohn og B. Hannemann)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved R. Pethke, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 14. december 2007 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1572/2007-4) vedrørende en ansøgning om registrering af en nuance af farven orange som EF-varemærke.

Konklusion

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) frifindes.

2) KUKA Roboter GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 107 af 26.4.2008.

Rettens dom af 13. september 2010 — Schniga mod CPVO — Elaris og Brookfield New Zealand (Gala Schnitzer)

(Sag T-135/08) ⁽¹⁾

(Sorter — ansøgning om EF-sortsbeskyttelse for æblesorten Gala Schnitzer — teknisk afprøvning — EF-Sortsmyndighedens skønsbeføjelser — indsigelser — artikel 55, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2100/94)

(2010/C 301/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Schniga GmbH (Bolzano, Italien) (ved advokats G. Würtenberger og R. Kunze)

Sagsøgt: EF-Sortsmyndigheden (CPVO) (ved B Kiewiet og M. Ekvad, som befuldmægtigede)

De andre parter i sagen for appelkammeret ved CPVO og intervenient ved Retten: Elaris SNC (Angers, Frankrig) og Brookfield New Zealand Ltd (Havelock North, New Zealand) (ved avocat M. Eller)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 21. november 2007 af EF-Sortsmyndighedens Appellkammer (sagerne A-003/2007 og A-004/2007) vedrørende meddelelse af EF-sortsbeskyttelse for sorten Gala Schnitzer

Konklusion

1) Afgørelsen truffet den 21. november 2007 af EF-Sortsmyndighedens (CPVO) Appellkammer (sagerne A 003/2007 og A 004/2007) annulleres.

2) EF-Sortsmyndigheden bærer sine egne omkostninger og betaler de af Schniga GmbH afholdte omkostninger.

3) Elaris SNC og Brookfield New Zealand Ltd bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 142 af 7.6.2008.

Rettens dom af 13. september 2010 — Abbott Laboratories mod KHIM — aRigen (Sorvir)

(Sag T-149/08) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket Sorvir — det ældre EF-ordmærke NORVIR — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2010/C 301/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Abbott Laboratories (Abbott Park, Illinois, De Forenede Stater) (ved avocat S. Schäffler)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved J. Crespo Carrillo og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: aRigen, Inc. (Tokyo, Japan)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 6. februar 2008 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 809/2007-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Abbott Laboratories og aRigen, Inc.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 6. februar 2008 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 809/2007-2) annulleres.
- 2) Harmoniseringskontoret bærer sine egne omkostninger og betaler Abbott Laboratories' omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 142 af 7.6.2008.

Rettens dom af 13. september 2010 — Inditex mod KHIM — Marín Díaz de Cerio (OFTEN)

(Sag T-292/08) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsesprocedure — ansøgning om EF-ordmærket OFTEN — det ældre nationale ordmærke OLTEN — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lignende tegn — lignende varer — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009) — bevis for reel brug af det ældre varemærke — artikel 43, stk. 2 og 3, i forordning nr. 40/94 (nu artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009) — sagens genstand for appelkammeret — artikel 61 og 62 i forordning nr. 40/94 (nu artikel 63 og 64 i forordning nr. 207/2009))

(2010/C 301/44)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Industria de Diseño Textil (Inditex), SA (Arteixo, Spanien) (ved advokats E. Armijo Chávarri og A. Castán Pérez-Gómez)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved O. Mondéjar Ortuño, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Roberto Fernando Marín Díaz de Cerio (Logroño, Spanien)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 24. april 2008 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 484/2007-2) vedrørende en indsigelsessag mellem M. Roberto Fernando Marín Díaz de Cerio og Industria de Diseño Textil (Inditex), SA..

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Industria de Diseño Textil (Inditex), SA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 236 af 13.9.2008.

Rettens dom af 13. september 2010 — Enercon mod KHIM — BP (ENERCON)

(Sag T-400/08) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket ENERCON — det ældre EF-ordmærke ENERGOL — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009) — delvist afslag på registrering)

(2010/C 301/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Enercon GmbH (Aurich, Tyskland) (ved avocat R. Böhm)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved D. Botis, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: BP plc (London, Det Forenede Kongerige)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 14. juli 2008 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 957/2006-4), vedrørende en indsigelsessag mellem BP plc og Enercon GmbH

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Enercon GmbH betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 301 af 22.11.2008.

Rettens dom af 21. september 2010 — Villa Almè mod KHIM — Marqués de Murrieta (i GAI)

(Sag T-546/08) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket i GAI — det nationale ordmærke YGAY og EF-figur- og ordmærkerne MARQUÉS DE MURRIETA YGAY — relative registreringshindringer — reel brug af det ældre varemærke — artikel 43, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 207/2009) — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2010/C 301/46)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Villa Almè Azienda vitivinicola di Vizzotto Giuseppe (Mansuè, Italien) (ved advokats G. Massa og P. Massa)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved O. Montalto og A. Sempio, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Marqués de Murrieta, SA (Logroño, Spanien) (ved advokats P. López Ronda og G. Macias Bonilla)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 24. september 2008 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1695/2007-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Bodegas Marqués de Murrieta, SA og Villa Almè Azienda vitivinicola di Vizzotto Giuseppe.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Villa Almè Azienda vitivinicola di Vizzotto Giuseppe betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 44 af 21.2.2009.

Rettens kendelse af 6. september 2010 — Portugal mod Transnautica og Kommissionen

(Sag T-385/05 TO) (¹)

(Tredjemandsindsigelse — mulighed for at den tredjemand, der har rejst indsigelse, deltager i hovedsagens behandling — tredjemandens rettigheder ikke berørt — afvisning)

(2010/C 301/47)

Processprog: engelsk

Parter

Den tredjemand, der har rejst indsigelse: Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes, A.C. Santos, J. Gomes og P. Rocha, som befuldmægtigede)

Andre parter i sagen: Transnautica — Transportes e Navegação, SA (Matosinhos, Portugal) (ved advokats C. Fernández Vicién, D. Ortigão Ramos, P. Carmona Botana, M. T. López Garrido og P. Vidal Matos); og Europa-Kommissionen (ved advokats R. Lyal og L. Bouyon)

Sagens genstand

Tredjemandsindsigelse vedrørende Rettens dom af 23. september 2009, Transnautica mod Kommissionen (sag T-385/05, ikke trykt i Samling af Afgørelser).

Konklusion

- 1) Tredjemandsindsigelsen afvises.
- 2) Den Portugisiske Republik bærer sine egne omkostninger og betaler de af Transnautica — Transportes e Navegação, SA, afholdte omkostninger herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler

3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 330 af 24.12.2005.

Rettens kendelse af 2. september 2010 — Spitzer mod KHIM — Homeland Housewares (Magic Butler)

(Sag T-123/08) (¹)

**(Annullationssøgsmål — sagsøgerens passivitet — ufor-
nødent at træffe afgørelse)**

(2010/C 301/48)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Harald Spitzer (Hörsching, Østrig) (ved avocat T.H. Schmitz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved S. Schäffner, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Homeland Housewares LLC (Los Angeles, Californien, De Forenede Stater)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 7. januar 2008 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1508/2006-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Homeland Housewares, LLC og Harald Spitzer.

Konklusion

1) Det er ufornuddent at træffe afgørelse i sagen.

2) Harald Spitzer betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 116 af 9.5.2008.

Rettens kendelse af 7. september 2010 — Norilsk Nickel Harjavalta og Umicore mod Kommissionen

(Sag T-532/08) (¹)

(Annullationssøgsmål — miljø og beskyttelse af menneskers sundhed — klassificering, emballering og etikettering af visse nikkelforbindelser som farlige stoffer — direktiv 2008/58/EF — direktiv 67/548/EØF — forordning (EF) nr. 790/2009 — forordning (EF) nr. 1272/2008 — tilpasning af påstandene — tidsmæssig anvendelse af artikel 263, stk. 4, TEUF — sagsøgerne ikke individuelt berørt — afvisning)

(2010/C 301/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Norilsk Nickel Harjavalta Oy (Espoo, Finland) og Umicore SA/NV (Bruxelles, Belgien) (ved avocat K. Nordlander)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Oliver og D. Kukovec, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgerne: Nickel Institute (Toronto, Canada) (ved avocat K. Nordlander, D. Anderson, QC, og solicitors s. Kinsella og H. Pearson)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Kongeriget Danmark (ved B. Weis Fogh, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation, dels af Kommissionens direktiv 2008/58/EF af 21. august 2008 om ændring med henblik på den 30. tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 67/548/EØF om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer (EUT L 246, s. 1), dels af Kommissionens forordning (EF) nr. 790/2009 af 10. august 2009 om ændring, med henblik på tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling, af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger (EUT L 235, s. 1), for så vidt som disse retsakter ændrer klassificeringen af visse nikkelforbindelser.

Konklusion

1) Sagen afvises.

2) Norilsk Nickel Harjavalta Oy og Umicore SA/NV bærer deres egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

3) Kongeriget Danmark og Nickel Institute bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 44 af 21.2.2009.

Rettens kendelse af 7. september 2010 — Etimine og Etiproducts mod Kommissionen

(Sag T-539/08) (¹)

(*Annulationsøgsmål — miljø og beskyttelse af menneskers sundhed — klassificering, emballering og etikettering af visse borater som farlige stoffer — direktiv 2008/58/EF — direktiv 67/548/EØF — forordning (EF) nr. 790/2009 — forordning (EF) nr. 1272/2008 — tilpasning af påstandene — tidsmæssig anvendelse af artikel 263, stk. 4, TEUF — sagsøgerne ikke individuelt berørt — afvisning*)

(2010/C 301/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Etimine SA (Bettembourg, Luxembourg) og AB Etiproducts Oy (Espoo, Finland) (ved advocats C. Mereu og K. Van Maldegem)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Oliver og D. Kukovec, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgerne: Borax Europe Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved avocat K. Nordlander og solicitor S. Kinsella)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Kongeriget Danmark (ved B. Weis Fogh, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation, dels af Kommissionens direktiv 2008/58/EF af 21. august 2008 om ændring med henblik på den 30. tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 67/548/EØF om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer (EUT L 246, s. 1), dels af Kommissionens forordning (EF) nr. 790/2009 af 10. august 2009 om ændring, med henblik på tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling, af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger (EUT L 235, s. 1), for så vidt som disse retsakter ændrer klassificeringen af visse borater.

Konklusion

1) Sagen afvises.

2) Etimine SA og AB Etiproducts Oy bærer deres egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

3) Kongeriget Danmark og Borax Europe Ltd bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 44 af 21.2.2009.

Rettens kendelse af 9. september 2010 — Phoenix-Reisen og DRV mod Kommissionen

(Sag T-120/09) (¹)

(*»Statsstøtte — støtte til insolvente virksomheder i henhold til tysk lovgivning — klage over en påstået overtrædelse af fællesskabsretten — afslag på klage — vedtagelse af en senere beslutning — ufornødent at træffe afgørelse«*)

(2010/C 301/51)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Phoenix-Reisen GmbH (Bonn, Tyskland) og Deutscher Reiseverband eV (DRV) (Berlin, Tyskland) (ved advocats R. Gerharz og A. Funke)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn og B. Martenczuk, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Forbundsrepublikken Tyskland (ved J. Möller og B. Klein, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens skrivelse af 13. februar 2009, ved hvilken Kommissionen giver afslag på at gribe ind over for en påstået statsstøtte, der er tildelt af Forbundsrepublikken Tyskland i form af udbetaling af støtte ved insolvens.

Konklusion

1) Det er ufornødent at træffe afgørelse i sagen.

2) Det er ufornødent at træffe afgørelse om den af sagsøgerne fremsatte påstand om forening af den foreliggende sag med sag T-58/10.

3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 297 af 5.12.2009.

Rettens kendelse af 15. september 2010 — Marcuccio mod Kommissionen

(Sag T-157/09 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — tjenestemænd — rimelig frist for at fremsætte et erstatningskrav — for sent fremsat — appel, der delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)

(2010/C 301/52)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved avocat G. Cipressa)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og C. Berardis-Kayser, som befuldmægtigede, bistået af avocat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af EU-Personaleretten (Første Afdeling) den 18. februar 2009 i sag F-42/08, Marcuccio mod Kommissionen (endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser) med påstand om ophævelse af denne kendelse

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Luigi Marcuccio bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Europa-Kommissionen har afholdt i appelsagen.

⁽¹⁾ EUT C 141 af 20.6.2009.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 31. august 2010 — Babcock Noell mod Fællesforetagendet for Fusionsenergi

(Sag T-299/10 R)

(Særlige rettergangsformer — offentlige kontrakter — udbudsprocedure — afvisning af bud — begæring om udsættelse af gennemførelse — fumus boni juris — uopsættelighed — interesseafvejning)

(2010/C 301/53)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Babcock Noell GmbH (Würzburg, Tyskland) (ved advokats M. Werner og C. Elbreht)

Sagsøgt: Det Europæiske Fællesforetagende for ITER og Fusionsenergiudvikling (ved A. Verpont, som befuldmægtiget, bistået af solicitors C. Kennedy-Loest, K. Wilson og C. Thomas, samt avocat N. Pourbaix)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen af sagsøgtes beslutninger inden for rammerne af en offentlig udbudsprocedure om ikke at antage sagsøgerens bud og tildele delkontrakt D i kontrakten for levering af ITER Toroidal Field Coils Winding Packs til en anden bydende.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Sag anlagt den 10. august 2010 — Viaguara mod KHIM — Pfizer (VIAGUARA)

(Sag T-332/10)

(2010/C 301/54)

Stævningen er affattet på polsk

Parter

Sagsøger: Viaguara S.A. (Warszawa, Polen) (ved radca prawny R. Skubisz, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Pfizer Inc.

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 20. maj 2010 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 964/2009-1) annulleres i sin helhed.

— Harmoniseringskontoret og Pfizer Inc. tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Viaguara S.A.

Det omhandlede EF-varemærke: ordmærket »VIAGUARA« for varer i klasse 32 og 33 — ansøgning nr. 4630562.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Pfizer Inc.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-ordmærket »VIAGRA« for varer i klasse 5.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet.

Appelkammerets afgørelse: Ophævelse af Indsigelsesafdelingens afgørelse og afslag på ansøgningen i sin helhed.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009⁽¹⁾ på grund af en metodisk forkert bedømmelse af sammenhængen mellem varemærkerne og fejlagtige konstateringer med hensyn til faren for en udnyttelse af det i indsigelsessagen påberåbte varemærkes renommé og image.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (kodificeret udgave) EUT L 78, s. 1.

Sag anlagt den 20. august 2010 — F91 Diddeléng m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-341/10)

(2010/C 301/55)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: F91 Diddeléng m.fl. (Dudelange, Luxembourg), Julien Bonnetaud (Yutz, Frankrig), Thomas Gruszczynski (Amnéville, Frankrig), Rainer Hauck (Maxdorf, Tyskland), Stéphane Martine (Esch-sur-Alzette, Luxembourg), Grégory Molnar (Moyeuvre-Grande, Frankrig) og Yann Thibout (Algrange, Frankrig) (ved advokats L. Mission, C. Delrée og G. Ernes)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Europa-Kommissionens beslutning af 3. juni 2010 annulleres.

— De regler, der tilsidesætter artikel 45 TEUF og 101 TEUF, annulleres.

— Enhver relevant sanktion pålægges.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne (Dudelanges fodboldklub og spillere, der er ansat i denne klub og ikke er luxembourgske statsborgere) har nedlagt

påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 3. juni 2010, meddelt ved skrivelse af 21. juni 2010, hvorved Kommissionen underrettede sagsøgerne om, at der var sket henlæggelse af deres klage med hjemmel i artikel 45 TEUF og artikel 101 TEUF mod Fédération Luxembourgeoise de Football (Det Luxembourgiske Fodboldforbund, herefter »FLF«), vedrørende FLF's reglement, der forbød sagsøgerne at deltage i visse fodboldkampe, hvis antallet af udenlandske spillere på holdkortet var større end et vist antal fastsat i FLF's reglement.

Sagsøgerne har gjort to anbringender gældende til støtte for søgsmålet:

— Der er sket en tilsidesættelse af artikel 45 TEUF, i det omfang forpligtelsen, der for nuværende er indskrevet i FLF's reglement, til på det officielle holdkort at påføre syv spillere, der har fået deres første spillerlicens i Luxembourg, samt forbuddet mod på samme holdkort at påføre mere end fire transferspillere fra indeværende sæson indebærer en direkte forskelsbehandling, der hindrer en statsborger fra en medlemsstat i at udøve en erhvervmæssig beskæftigelse på Luxembourgs område. Sagsøgerne har desuden gjort gældende, at i det omfang, FLF's reglement ikke indebærer en direkte forskelsbehandling, men en indirekte, er de af FLF påberåbte mål — nemlig at FLF har det sociale mål at fremme fodbold som en amatørsport — ubegrundede og kan derfor ikke anses som legitime mål. Begrænsningerne er således uforholdsmæssige i forhold til det påberåbte mål.

— Der er sket en tilsidesættelse af artikel 101 TEUF, i det omfang FLF skulle have været anset som en sammenslutning af virksomheder, der tilsidesætter konkurrenceretten og mere specifikt artikel 101 TEUF, eftersom begrænsningerne i forhold til antallet af udenlandske spillere havde erhvervmæssige konsekvenser for professionelle sportsudøvere og skadede den fri konkurrence blandt luxembourgske fodboldklubber.

Sag anlagt den 25. august 2010 — Den Portugisiske Republik mod

Kommissionen

(Sag T-345/10)

(2010/C 301/56)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes og J. Saraiva de Almeida, som befuldmægtigede, bistået af advogado M. Figueiredo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Principalt:

Annulatio af Kommissionens beslutning K(2010) 4255 endelig af 29. juni 2010 om anvendelse af finansielle korrektioner på den del af udviklingssektionen i EUGFL, der vedrører det operationelle program CCI 1999.PT.06.1.PO.007 (Portugal — Nationalt program, Målsætning 1) i forhold til foranstaltningen til »Investeringer i landbrugsbedrifter«, som er nedbragt til 16 411 829,46 EUR på foranledning af EUGFL — Orientering om udgifter finansieret i henhold til Kommissionens beslutning K(2000) 2878 af 30. oktober 2000, i forbindelse med programhjælp CCI 1999.PT.06.1.PO.007 (Portugal — Nationalt program, Målsætning 1).

— Subsidiært:

1) Annulatio af Kommissionens beslutning K(2010) 4255 endelig af 29. juni 2010 i det omfang, hvori den vedrører fællesskabsfinansiering af Den Portugisiske Republiks omkostninger i forbindelse med godkendte ansøgninger fra den 28. oktober 2003 til november 2006, som beløber sig til 194 347 574,29 EUR.

2) Annulatio af Kommissionens beslutning K(2010) 4255 endelig af 29. juni 2010 i det omfang, hvori den vedrører fællesskabsfinansiering af Den Portugisiske Republiks omkostninger i forbindelse med ansøgninger om »investeringer i landbrugsbedrifter« forbundet med unge landbrugeres etablering, som beløber sig til 94 621 812,06 EUR.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren påberåber sig følgende søgsmålsgrunde:

- Tilsidesættelse af artikel 250 TEUF og manglende kompetence.
- Tilsidesættelse af artikel 39, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 ⁽¹⁾.
- Tilbagevirkende kraft af artikel 5, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17. maj 1999 ⁽²⁾.
- Tilsidesættelse af artikel 4, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 445/2002 af 26. februar 2002 ⁽³⁾.
- Tilsidesættelse af artikel 4 i Kommissionens forordning (EF) nr. 438/2001 af 2. marts 2001 ⁽⁴⁾.
- Tilsidesættelse af artikel 5, stk. 2, i forordning nr. 1257/99.

g) Tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet.

h) Tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning samt fejl ved beregningen af den økonomiske virkning af tilsidesættelsen af fællesskabsnormer.

i) Tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21.6.1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene (EFT L 161, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17.5.1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) og om ændring og ophævelse af visse forordninger (EFT L 160, s. 80).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 445/2002 af 26.2.2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) (EFT L 74, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 438/2001 af 2.3.2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 for så vidt angår forvaltnings- og kontrolsystemerne for strukturfondenes interventioner (EFT L 63, s. 21).

Appel iværksat den 25. august 2010 af Europa-Kommissionen til prøvelse af Personalerettens dom af 15. juni 2010 i sag F-35/08

(Sag T-361/10 P)

(2010/C 301/57)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og I. Chatzigiannis)

Den anden part i appelsagen: Dimitrios Pachtitis (Athen, Grækenland) støttet af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

Appellantens påstande

— Dom afsagt af Personaleretten den 15. juni 2010 i sag F-35/08, Pachtitis mod Kommissionen ophæves.

— Sagen hjemvises til Personaleretten med henblik på behandling af de øvrige anbringender.

— Indstævnte tilpligtes at betale sagens omkostninger i appelsagen og i første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Ved denne appel har appellanten nedlagt påstand om ophævelse af den dom, som Personaleretten afsagde den 15. juni 2010 i sag F-35/08, Pachitis mod Kommissionen, hvorved den annullerede Den Europæiske Unions Personaleudvælgelseskontors afgørelser af henholdsvis 31. maj 2007 og 6. december 2007 om at udelukke Dimitrios Pachitis fra listen over de 110 ansøgere, der havde opnået den højeste karakter ved adgangsprøverne til den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AD/77/06, og pålagde Kommissionen at afholde sine egne sagsomkostninger og betale sagsøgerens omkostninger i første instans.

Til støtte for appellen har Kommissionen fremsat følgende anbringender:

- Der foreligger en tilsidesættelse af artikel 1, 5 og 7 i bilag III til vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber.
- Der foreligger en tilsidesættelse af fællesskabsretten og navnlig af artikel 2 i afgørelse 2002/620/EF⁽¹⁾ og af artikel 1 i afgørelse 2002/621/EF⁽²⁾ om oprettelse af EPSO.
- Der foreligger en tilsidesættelse af pligten til at begrunde afgørelser.

⁽¹⁾ 2002/620/EF: Europa-Parlamentets, Rådets, Kommissionens, Domstolens, Revisionsrettens, Det Økonomiske og Sociale Udvalgs, Regionsudvalgets og Ombudsmandens afgørelse af 25.7.2002 om oprettelse af De Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskontor — Erklæring fra Europa-Parlamentets Præsidium (EFT L 197, s. 53).

⁽²⁾ 2002/621/EF: Afgørelse truffet af Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens generalsekretærer, Domstolens justitssekretær, Revisionsrettens, Det Økonomiske og Sociale Udvalgs og Regionsudvalgets generalsekretærer og Ombudsmandens repræsentant af 25.7.2002 om organisation og drift af De Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskontor (EFT L 197, s. 56).

Sag anlagt den 3. september 2010 — Bloufin Touna Ellas Naftiki Etaireia m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-367/10)

(2010/C 301/58)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Bloufin Touna Ellas Naftiki Etaireia (Athen, Grækenland), Chrisderic (St Cyprien, Frankrig), André Sébastien Fortasier (Grau D'Agde, Frankrig) (ved lawyers V. Akritidis og E. Petritsi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Annul创新 af Kommissionens forordning (EU) nr. 498/2010 af 9. juni 2010 om forbud mod fiskeri efter almindelig tun i Atlanterhavet øst for 45° V og i Middelhavet for notfartøjer, der fører fransk eller græsk flag eller er registreret i Frankrig eller Grækenland⁽¹⁾.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har til støtte for deres søgsmål gjort følgende anbringender gældende:

Sagsøgerne påstår for det første, at den anfægtede forordning blev vedtaget i strid med principperne om ligebehandling og forbud mod forskelsbehandling, jf. artikel 18 TEUF, der forbyder al forskelsbehandling på grundlag af nationalitet, og artikel 40, stk. 2, TEUF, som forbyder forskelsbehandling af producenter eller forbrugere inden for landbrugssektoren, og også i strid med EU-rettens almindelige princip, jf. artikel 21, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Sagsøgerne anfører i denne henseende, at Kommissionen har foretaget forskelsbehandling på to områder. Den har for det første forbudt Grækenland, Frankrig og Spanien yderligere fiskerivirksomhed⁽²⁾ før udgangen af fangstperioden, selv om Grækenland havde opbrugt sin kvote i langt mindre omfang end Spanien. Selv om Kommissionen havde meddelt alle tre EU-medlemsstater, at fiskerivirksomheden ville blive indstillet, offentliggjorde den for det andet to forskellige bindende forordninger om indstilling af virksomheden, en for Grækenland og Frankrig og en anden for Spanien, der reelt tillod den spanske flåde at fortsætte fiskeriet indtil udgangen af fangstperioden. Sagsøgerne hævder, at der ikke dem bekendt foreligger nogen objektive grunde, der begrundet en sådan forskelsbehandling.

Sagsøgerne gør for det andet gældende, at Kommissionen har tilsidesat det almindelige princip om proportionalitet, der er fastsat i artikel 5, stk. 4, TEUF og i protokol nr. 2, der er bilagt traktaten, og anerkendt i fast retspraksis som en højere retsregel til beskyttelse af private. Sagsøgerne er af den opfattelse, at Kommissionen kunne have vedtaget mere forholdsrette foranstaltninger for at sikre, at EU-medlemsstaterne overholdt ordningen i forordning (EF) nr. 1224/2009⁽³⁾, og forbudt fiskeri af levende almindelig tun, så snart de nationale kvoter havde nået et mere kritisk niveau, tæt på 100 %. Den kunne også have forbudt sådan virksomhed på samme tidspunkt for alle de pågældende EU-medlemsstater.

Sagsøgerne gør for det tredje gældende, at den anfægtede forordning blev vedtaget i strid med det almindelige princip om god og ordentlig forvaltning og/eller omsorgspligt som fastlagt i fast retspraksis og omhandlet i artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

⁽¹⁾ EUT L 142, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 508/2010 af 14.6.2010 om forbud mod fiskeri efter almindelig tun i Atlanterhavet øst for 45° V og i Middelhavet for notfartøjer, der fører spansk flag eller er registreret i Spanien (EUT L 149, s. 7).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20.11.2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006, EUT L 343, s. 1.

Sag anlagt den 2. september 2010 — Handicare mod KHIM — Apple Corps (BEATLE)

(Sag T-369/10)

(2010/C 301/59)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Handicare Holding BV (Helmond, Nederlandene) (ved lawyer G. van Roeyen)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Apple Corps Ltd (London, Det Forenede Kongerige)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 31. maj 2010 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1276/2009-2) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Handicare Holding BV

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »BEATLE« for varer i klasse 12

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Apple Corps Ltd

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Varemærkeregistrering i Det Forenede Kongerige nr. 1341242 af figurmærkerne »BEATLES« og »THE BEATLES« for varer i klasse 9; spansk varemærkeregistrering nr. 1737191 af figurmærket »BEATLES« for varer i klasse 9; tysk varemærkeregistrering nr. 1148166 og 2072741 af figurmærkerne »BEATLES« for varer i klasse 9; portugisisk varemærkeregistrering nr. 312175 af figurmærket »BEATLES« for varer i klasse 9; fransk varemærkeregistrering nr. 1584857 af figurmærket »BEATLES« for varer i klasse 9; italiensk varemærkeregistrering nr. 839105 af figurmærket »BEATLES« for varer i klasse 9; EF-varemærkeregistrering nr. 219048 af ordmærket »BEATLES« for varer i klasse 6, 9, 14, 15, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 26, 27, 28, 34 og 41; EF-varemærkeregistrering nr. 219014 af figurmærket »BEATLES« for varer i klasse 6, 9, 14, 15, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 26, 27, 28, 34 og 41

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Afslag på indsigelsen

Appelkammerets afgørelse: Medhold i klagen og annullation af Indsigelsesafdelingens afgørelse

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 4, i Rådets forordning nr. 207/2009⁽¹⁾, idet appelkammeret ikke på dette grundlag afviste indsigelsen, uanset at det fastslog, at der ikke er nogen faktisk lighed mellem de omhandlede varer. Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i Rådets forordning nr. 207/2009, idet appelkammeret fejlagtigt fandt, at kriterierne for anvendelse af denne artikel var opfyldt.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 3. september 2010 — Bolloré mod Kommissionen

(Sag T-372/10)

(2010/C 301/60)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Bolloré (Ergué-Gabéric, Frankrig) (ved avocats P. Gassenbach, C. Lemaire og O. de Juvigny)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Artikel 1 og 2 i Kommissionens beslutning K(2010) 4160 endelig af 23. juni 2010 vedrørende en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/36.212 — *karbonfrit papir*) annulleres.

- Subsidiært nedsættes størrelsen af den bøde, der er pålagt Bolloré ved nævnte beslutnings artikel 2, væsentligt.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål har sagsøgeren principalt nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2010) 4160 endelig af 23. juni 2010 vedrørende en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/36.212 — *karbonfrit papir*), der blev vedtaget af Kommissionen som følge af Domstolens dom i sag C-327/07 P, Bolloré mod Kommissionen, hvorved Domstolen havde fastslået, at Bollorés ret til forsvar ikke var blevet overholdt, for så vidt som Bolloré ikke kun var blevet straffet i dets egenskab af Copigraphs moderselskab, men også i kraft af dets direkte og personlige deltagelse i overtrædelsen, hvorimod klagepunktsmeddelelsen kun vedrørte dets ansvar i dets egenskab af Copigraphs moderselskab.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet anført seks anbringender om:

- tilsidesættelse af artikel 6 og 7 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (herefter »EMRK«) og artikel 41, 47 og 49 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), idet Bolloré blev pålagt en sanktion i strid med princippet om, at der kun kan pålægges straf for et forhold, hvis strafbarhed er hjemlet ved lov, med retssikkerhedsprincippet, med princippet om straffens personalitet og retten til en retfærdig rettergang for så vidt som:
 - den sanktion, som Bolloré blev pålagt i dets egenskab af Copigraphs moderselskab, udgør en tilsidesættelse af princippet om, at der kun kan pålægges straf for et forhold, hvis strafbarhed er hjemlet ved lov, og af retssikkerhedsprincippet som omhandlet i EMRK's artikel 6 og 7 samt i chartrets artikel 47 og 49 samt af princippet om straffens personalitet
- høringen af Bolloré, hvorunder ingen medlemmer af kommissærkollegiet deltog, udgør en tilsidesættelse af retten til en retfærdig rettergang, som er fastslået i EMRK's artikel 6 og i chartrets artikel 41 og 47, idet Bolloré således ikke blev hørt af dem, der havde »dømt« selskabet
- omstændighederne vedrørende en »ny vedtagelse« af den oprindelige beslutning på flere punkter tilsidesætter det krav om upartiskhed, der knytter sig til retten til en retfærdig rettergang, som er fastslået i EMRK's artikel 6 og i chartrets artikel 41 og 47

- tilsidesættelse af artikel 101 TEUF og artikel 25 i forordning nr. 1/2003 ⁽¹⁾, idet Kommissionen har straffet Bolloré for overtrædelser, som nu er forældede
- tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, idet Bolloré blev straffet i dets egenskab af Copigraphs moderselskab på gerningstidspunktet
- tilsidesættelse af artikel 101 TEUF, EMRK's artikel 6 og chartrets artikel 41 og 47 som følge af meddelelse af en ny klagepunktsmeddelelse med en åbenlyst urimelig frist, som på endegyldig vis hindrede Bolloré i at forsvare sig mod klagepunkterne vedrørende dels dets ansvar som Copigraphs moderselskab, dels dets personlige deltagelse i overtrædelsen
- subsidiært påstås der at være sket tilsidesættelse af retningslinjerne fra 1998 for beregningen af bøder ⁽²⁾, af princippet om individuelle straffe og af proportionalitetsprincippet ved fastsættelsen bødens størrelse samt af begrundelseskravet
- mere subsidiært påstås der at være sket tilsidesættelse af meddelelsen fra 1996 om bødefritagelse eller bødenedsættelse ⁽³⁾ og af proportionalitets- og ligebehandlingsprincippet.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i artikel [101 TEUF] og [102 TEUF] (EFT 2003 L 1, s. 1).

⁽²⁾ Retningslinjer for beregningen af bøder i henhold til artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17 og artikel 65, stk. 5, i EKSF-traktaten (EFT 1998 C 9, s. 3).

⁽³⁾ Kommissionens meddelelse fra 1996 om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager (EFT 1996 C 207, s. 4).

Sag anlagt den 8. september 2010 — Villeroy & Boch Austria mod Kommissionen

(Sag T-373/10)

(2010/C 301/61)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Villeroy & Boch Austria GmbH (Mondsee, Østrig) (ved Rechtsanwältin A. Reidlinger og S. Dethof)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres, for så vidt som den angår sagsøgeren.
- Subsidiært nedsættes den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved den anfægtede beslutning, i et passende omfang.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har anfægtet Kommissionens beslutning K(2010) 4185 endelig af 23. juni 2010 i sag COMP/39092 — sanitære installationer. Sagsøgeren og andre virksomheder er i den anfægtede beslutning blevet pålagt bøder på grund af overtrædelse af artikel 101 TEUF og artikel 53 i EØS-aftalen. Sagsøgeren har efter Kommissionens opfattelse deltaget i en vedvarende aftale eller samordnet praksis inden for sektoren for sanitære installationer i Belgien, Tyskland, Frankrig, Italien, Nederlandene og Østrig.

Sagsøgeren har som begrundelse for søgsmålet gjort syv søgsmålsgrunde gældende.

Som første søgsmålsgrund har sagsøgeren gjort gældende, at der er sket tilsidesættelse af artikel 101 TEUF og artikel 53 i EØS-aftalen ved Kommissionens formodning om en samlet kompleks og vedvarende overtrædelse. Ved denne uantagelige generalisering har Kommissionen tilsidesat sin pligt til at foretage en retlig vurdering af den individuelle adfærd hos hver enkelt adressat for beslutningen, og Kommissionen har foretaget en retligt uantagelig tilregning af tredjemands ikke-tilregnelige handlinger.

Som den anden søgsmålsgrund har sagsøgeren subsidiært gjort gældende, at der er sket tilsidesættelse af begrundelsespligten i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF, idet der ikke foreligger en individualiseret begrundelse af beslutningen.

Endvidere har sagsøgeren som tredje søgsmålsgrund gjort gældende, at den anfægtede beslutning bør annulleres, idet sagsøgeren ikke har deltaget i de påtalte overtrædelser på de i beslutningen materielt og geografisk berørte markeder, og idet Kommissionen ikke i forhold til sagsøgeren har godtgjort en kartelkrænkelse.

Som den fjerde søgsmålsgrund har sagsøgeren gjort gældende, at sagsøgeren og dennes moderselskab retsstridigt er gjort solidarisk ansvarlige for betalingen af en bøde. Et sådant solidarisk ansvar for betalingen af en bøde har tilsidesat princippet om *nulla poena sine lege* i artikel 49, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og princippet om proportionalitet i strafudmålingen i henhold til artikel 49, stk. 3, sammenholdt med artikel 48, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 23 i forordning (EF) nr. 1/2003⁽¹⁾.

Sagsøgeren har i forbindelse med den femte søgsmålsgrund gjort gældende, at der er foretaget urigtig beregning af bøden. Sagsøgeren har i den henseende gjort gældende, at Kommissionen i sin beregning har medregnet dele af sagsøgerens omsætning, der ikke på nogen vis har sammenhæng med de fremsatte anklager.

Som den sjette søgsmålsgrund har sagsøgeren gjort gældende, at sagsbehandlingen var uforholdsmæssig lang og at der ikke i forbindelse med beregningen af bødens størrelse blev taget

hensyn til artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Som den syvende søgsmålsgrund har sagsøgeren gjort gældende, at der er foretaget en urigtig udmåling i forbindelse med bødeberegningen med hensyn til vurderingen af sagsøgerens angivelige deltagelse i overtrædelsen. Sagsøgeren har i denne sammenhæng gjort gældende, at bøden, selv om den af Kommissionen formodede ulovlige adfærd henføres til artikel 101 TEUF, er urimeligt høj og uforholdsmæssig. Efter sagsøgerens opfattelse har Kommissionen tilsidesat det i artikel 49, stk. 3, sammenholdt med artikel 48, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder kodificerede princip om proportionalitet i strafudmålingen.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1, s. 1).

Sag anlagt den 8. september 2010 — Villeroy & Boch mod Kommissionen

(Sag T-374/10)

(2010/C 301/62)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Villeroy & Boch AG (Mettlach, Tyskland) (ved Rechtsanwalt M. Klusmann og Professor S. Thomas)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres, for så vidt som den angår sagsøgeren.
- Subsidiært nedsættes den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved den anfægtede beslutning, i et passende omfang.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har anfægtet Kommissionens beslutning K(2010) 4185 endelig af 23. juni 2010 i sag COMP/39092 — sanitære installationer. Sagsøgeren og andre virksomheder er i den anfægtede beslutning blevet pålagt bøder på grund af overtrædelse af artikel 101 TEUF og artikel 53 i EØS-aftalen. Sagsøgeren har efter Kommissionens opfattelse deltaget i en vedvarende aftale eller samordnet praksis inden for sektoren for sanitære installationer i Belgien, Tyskland, Frankrig, Italien, Nederlandene og Østrig.

Sagsøgeren har som begrundelse for søgsmålet gjort syv søgsmålsgrunde gældende.

Som første søgsmålsgrund har sagsøgeren gjort gældende, at der er sket tilsidesættelse af artikel 101 TEUF og artikel 53 i EØS-aftalen ved Kommissionens formodning om en samlet kompleks og vedvarende overtrædelse. Ved denne uantagelige generalisering har Kommissionen tilsidesat sin pligt til at foretage en retlig vurdering af den individuelle adfærd hos hver enkelt adressat for beslutningen, og Kommissionen har foretaget en retligt uantagelig tilregnelser af tredjemands ikke-tilregnelige handlinger, idet der herved er sket tilsidesættelse af princippet om *nulla poena sine lege*.

Som den anden søgsmålsgrund har sagsøgeren subsidiært gjort gældende, at der er sket tilsidesættelse af begrundelsespligten i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF, idet der ikke foreligger en individualiseret begrundelse af beslutningen.

Endvidere har sagsøgeren som tredje søgsmålsgrund gjort gældende, at den anfægtede beslutning bør annulleres, idet sagsøgeren ikke har deltaget i de påtalte overtrædelser på de i beslutningen materielt og geografisk berørte markeder, og idet Kommissionen ikke i forhold til sagsøgeren har godtgjort en kartelkrænkelser.

Som den fjerde søgsmålsgrund har sagsøgeren gjort gældende, at sagsøgeren og dennes datterselskaber retsstridigt er gjort solidarisk ansvarlige for betalingen af en bøde i Frankrig, Belgien og Østrig. Et sådant solidarisk ansvar for betalingen af en bøde har tilsidesat princippet om *nulla poena sine lege* i artikel 49, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og princippet om proportionalitet i strafudmålingen i henhold til artikel 49, stk. 3, sammenholdt med artikel 48, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 23 i forordning (EF) nr. 1/2003⁽¹⁾.

Sagsøgeren har i forbindelse med den femte søgsmålsgrund gjort gældende, at der er foretaget urigtig beregning af bøden. Sagsøgeren har i den henseende gjort gældende, at Kommissionen i sin beregning har medregnet dele af sagsøgerens omsætning, der ikke på nogen vis har sammenhæng med de fremsatte anklager.

Som den sjette søgsmålsgrund har sagsøgeren gjort gældende, at sagsbehandlingstiden var uforholdsmæssig lang og at der ikke i forbindelse med beregningen af bødens størrelse blev taget hensyn til artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Som den syvende søgsmålsgrund har sagsøgeren gjort gældende, at der er foretaget en urigtig udmåling i forbindelse med bødeberegningen med hensyn til vurderingen af sagsøgerens angivelige deltagelse i overtrædelser. Sagsøgeren har i denne sammenhæng gjort gældende, at bøden, selv om den af Kommissionen formodede ulovlige adfærd henføres til artikel 101, TEUF, er urimeligt høj og uforholdsmæssig. Efter sagsøgerens opfattelse har Kommissionen tilsidesat det i artikel 49, stk. 3, sammenholdt med artikel 48, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder kodificerede princip om proportionalitet i strafudmålingen. Endvidere burde Kommissionen i den foreliggende sag ikke have pålagt den højeste straf på 10 % af koncernens omsætning.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12. 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1, s. 1).

Sag anlagt den 8. september 2010 — Hansa Metallwerke m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-375/10)

(2010/C 301/63)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Hansa Metallwerke AG (Stuttgart, Tyskland), Hansa Nederland BV (Nijkerk, Nederlandene), Hansa Italiana Srl (Castelnuovo del Garda, Italien), Hansa Belgium Sprl (Asse, Belgien) og Hansa Austria GmbH (Salzburg, Østrig) (ved Rechtsanwalt H.-J. Hellmann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens beslutning af 23. juni 2010 om procedure i henhold til artikel 101 TEUF og artikel 53 i EØS-aftalen (sag COMP/39092 — sanitære installationer), der den 30. juni 2010 blev meddelt sagsøgerne, annulleres, for så vidt som den angår sagsøgerne.
- Subsidiært nedsættes sagsøgernes bøde.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har anfægtet Kommissionens beslutning K(2010) 4185 endelig af 23. juni 2010 i sag COMP/39092 — sanitære installationer. Sagsøgerne og andre virksomheder er i den anfægtede beslutning blevet pålagt bøder på grund af overtrædelse af artikel 101 TEUF og artikel 53 i EØS-aftalen. Sagsøgerne har efter Kommissionens opfattelse deltaget i en vedvarende aftale eller samordnet praksis inden for sektoren for sanitære installationer i Belgien, Tyskland, Frankrig, Italien, Nederlandene og Østrig.

Som begrundelse for søgsmålet har sagsøgerne for det første gjort gældende, at den bøde, der er blevet pålagt sagsøgerne, på uantagelig vis har overskredet det tilladte maksimale beløb i henhold til artikel 23, stk. 2, andet punktum, i forordning (EF) nr. 1/2003⁽¹⁾, idet Kommissionen i sin beslutning har lagt en ukorrekt verdensomsparende totalomsætning hos Hansa Metallwerke AG til grund.

For det andet har sagsøgerne gjort gældende, at princippet om beskyttelse af den berettigede forventning er blevet tilsidesat. Det er sagsøgernes opfattelse, at Kommissionen i forbindelse med den administrative procedure har begået omfattende procedurefejl og derved har diskrimineret sagsøgerne i forhold til de øvrige parter. Kommissionens løfte om, i forbindelse med proceduren at tage hensyn til denne omstændighed, er ikke afspejlet i den anfægtede beslutning.

For det tredje har sagsøgerne anført, at Kommissionen har tilsidesat artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003, idet den har foretaget en ukorrekt beregning af bøden i forhold til samarbejdsmeddelelsen (²). Sagsøgerne har anført, at de, selv om de har samarbejdet med Kommissionen, ikke er blevet indrømmet nogen nedsættelse af den pålagte bøde.

For det fjerde har sagsøgerne gjort gældende, at anvendelsen af retningslinjerne for beregningen af bøder (³) på sagsforhold, der var ophørt længe før retningslinjernes offentliggørelse, strider mod princippet om forbud mod tilbagevirkende kraft.

Endvidere har sagsøgerne anført, at Kommissionens praksis for beregning af bøder ikke er omfattet af bemyndigelsen i artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003. Sagsøgerne har i denne sammenhæng gjort gældende, at den anfægtede beslutning tilsidesætter ligebehandlings- og proportionalitetsprincippet. Endvidere tilsidesætter artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003 ved den måde, hvorpå Kommissionens bødepraksis kommer til udtryk på grundlag af retningslinjerne for beregningen af bøder, det strafferetlige legalitetsprincip i henhold til artikel 7 i Konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og artikel 49 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Endelig har sagsøgerne gjort gældende, at der er foretaget en fejlagtig anvendelse af artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003 og retningslinjerne for beregningen af bøder på grund af adskillige fejl ved anvendelsen og beregningen til skade for sagsøgerne. De har især anført, at Kommissionens bevisførelse og -vurdering i forhold til sagsøgernes individuelle omstændigheder er ukorrekt.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1, s. 1).

(²) Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager (EUT 2006 C 298, s. 17)

(³) Retningslinjer for beregningen af bøder i henhold til artikel 23, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1/2003 (EUT 2006 C 210, s. 2)

Sag anlagt den 6. september 2010 — Preparados Alimenticios mod KHIM — Rila Feinkost-Importe (Jambo Afrika)

(Sag T-377/10)

(2010/C 301/64)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Preparados Alimenticios, SA (Barcelona, Spanien) (ved lawyer D. Pellisé Urquiza)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Rila Feinkost-Importe GmbH & Co. KG (Stemwede-Levern, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 9. juni 2010 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1144/2009-1) annulleres.

— Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold.

— Det bestemmes, at der skal afslag på EF-varemærkeansøgningen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Rila Feinkost-Importe GmbH & Co. KG

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »Jambo Afrika« for varer i klasse 29, 30 og 33

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Preparados Alimenticios, SA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: De spanske varemærkeregistreringer nr. 2573221, nr. 2573219 og nr. 2573216 af figurmærket »JUMBO« for varer i klasse 29 og 30; EF-varemærkeregistrering nr. 2217404 af figurmærket »JUMBO CUBE« for varer i klasse 29; EF-varemærkeregistrering nr. 2412823 af figurmærket »JUMBO MARINADE« for varer i klasse 29 og 30; EF-varemærkeregistrering nr. 2413391 af figurmærket »JUMBO NOKKOS« for varer i klasse 29 og 30; EF-varemærkeregistreringerne nr. 2413581, nr. 2423275, nr. 2970754, nr. 3246139, nr. 3754462 og nr. 4088761 af figurmærket »JUMBO« for varer i klasse 29 og 30

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Medhold i indsigelsen for en del af de anfægtede varer

Appelkammerets afgørelse: Indsigelsen forkastet i sin helhed

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009, idet appelkammeret med urette udelukkede risiko for forveksling.

Sag anlagt den 7. september 2010 — Masco m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-378/10)

(2010/C 301/65)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Masco Corp. (Taylor, De Forenede Stater), Hansgrohe AG (Schiltach, Tyskland), Hansgrohe Deutschland Vertriebs GmbH (Schiltach, Tyskland), Hansgrohe Handelsgesellschaft m.b.H. (Wiener Neudorf, Østrig), Hansgrohe SA/NV (Anderlecht, Belgien), Hansgrohe B.V. (Westknollendam, Nederlandene), Hansgrohe SARL (Antony, Frankrig), Hansgrohe Srl (Villanova d'Asti, Italien), Hüppe GmbH (Bad Zwischenahn, Tyskland), Hüppe Gesellschaft m.b.H. (Laxenburg, Østrig), Hüppe Belgium SA/NV (Zaventem, Belgien) og Hüppe B.V. (Alblasserdam, Nederlandene) (ved lawyer D. Schroeder og solicitor J. Temple Lang)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Artikel 1 i Kommissionens beslutning K(2010) 4185 endelig af 23. juni 2010 i sag COMP/39.092 — Badeværelsesarmaturer og -komponenter, annulleres, for så vidt som det deri bliver fastslået, at sagsøgerne har deltaget i en vedvarende aftale eller samordnet praksis i »sektoren for badeværelsesarmaturer og -komponenter«.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har ved deres søgsmål nedlagt påstand om annullation af artikel 1 i Kommissionens beslutning K(2010) 4185 endelig af 23. juni 2010 i sagen COMP/39.092 — Badeværelsesarmaturer og -komponenter, hvorved Kommissionen fandt, at sagsøgerne sammen med andre virksomheder havde tilsidesat artikel 101 TEUF og artikel 53 i EØS-aftalen ved at deltage i en vedvarende aftale eller samordnet praksis i »sektoren for badeværelsesarmaturer og -komponenter«, som dækker områderne Tyskland, Østrig, Italien, Frankrig, Belgien og Nederlandene.

Sagsøgeren har til støtte for sit søgsmål gjort et anbringende gældende.

Sagsøgerne bestrider Kommissionens retlige kvalifikation af adfærden som en enkelt, kompleks overtrædelse, der dækker tre forskellige produktgrupper, nemlig armaturer, lukkede brusekabiner og keramiske sanitetsprodukter, i stedet for at påpege tre forskellige overtrædelser.

Sagsøgerne producerer ikke keramiske sanitetsprodukter. Sagsøgerne har anført, at ved konstateringen af, at de har deltaget i en enkelt, kompleks overtrædelse på tværs af tre produktgrupper, inklusive keramiske sanitetsprodukter, har Kommissionen foretaget et urigtigt skøn ved vurderingen af de faktiske omstændigheder og begået retlige fejl. Kommissionens konstatering af en enkelt, kompleks overtrædelse i beslutningen er ikke på linje med tidligere Kommissionssager (eller domstolenes praksis). Derfor har Kommissionen tilsidesat princippet om gennemsigtighed, retssikkerhedsprincippet og ligebehandlingsprincippet. I særdeleshed støtter de kendsgerninger og beviser, der er indeholdt i beslutningen, ikke Kommissionens konklusioner om, at der foreligger en enkelt, kompleks overtrædelse, der dækker tre forskellige produktgrupper.

Sag anlagt den 8. september 2010 — Keramag Keramische Werke m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-379/10)

(2010/C 301/66)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Keramag Keramische Werke AG (Ratingen, Tyskland), Koralle Sanitärprodukte GmbH (Vlotho, Tyskland), Koninklijke Sphinx BV (Maastricht, Nederlandene), Allia SAS (Avon, Frankrig), Produits Céramique de Touraine SA (PCT) (Selles sur Cher, Frankrig) og Pozzi Ginori SpA (Milano, Italien) (ved barrister J. Killick, lawyer P. Lindfelt, solicitor I. Reynolds og lawyer K. Struckmann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres helt eller delvist.
- Det fastslås, at sagsøgerne ikke er ansvarlige for konkurrencebegrænsende aktiviteter på markedet for vandhaner, og om nødvendigt annulleres beslutningen for så vidt den pålægger sagsøgerne et sådant ansvar.
- Endvidere eller subsidiært reduceres bøden.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Der træffes enhver anden afgørelse, der er passende i forhold til sagens omstændigheder.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2010) 4185 endelig af 23. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (sag COMP/39.092), for så vidt som beslutningen pålægger dem ansvaret for deltagelse i en vedvarende aftale eller samordnet praksis inden for sektoren for sanitære installationer i Tyskland, Østrig, Italien, Frankrig, Belgien og Nederlandene.

Sagsøgerne har til støtte for søgsmålet gjort syv søgsmålsgrunde gældende.

De har for det første gjort gældende, at Kommissionen ikke har vurderet og undersøgt den økonomiske sammenhæng og derfor ikke med rette har kunnet fastlægge det konkurrencebegrænsende formål med de angivelige overtrædelser. Sagsøgerne har hævdet, at Kommissionen ikke var berettiget til at formode (eller at lægge til grund), at drøftelserne (1) mellem ikke-konkurrerende parter (2) om en ikke-økonomisk pris, som ingen aktører på markedet betaler, havde et konkurrencebegrænsende formål.

For det andet har de anført, at Kommissionen med urette har holdt sagsøgerne ansvarlige for en overtrædelse vedrørende vandhaner, henset til den første søgsmålsgrund og den omstændighed, at sagsøgerne ikke producerer vandhaner.

For det tredje har sagsøgerne anført, at Kommissionen ikke i tilstrækkelig grad har godtgjort den angivelige overtrædelse, især på grund af dens fejlagtige analyse af beviserne vedrørende Frankrig, Italien og i forhold til Keramag Keramische Werke Aktiengesellschaft i Tyskland.

For det fjerde har de gjort gældende, at Kommissionen ikke har godtgjort en interesse i at fastslå en overtrædelse i Nederlandene, der var forældet.

For det femte har sagsøgerne hævdet, at Kommissionen undlod

1) at anføre kritikken i klagepunktsmeddelelsen på passende vis og

2) at beholde og oplyse om relevante og potentielt diskulperende beviser.

Disse proceduremæssige undladelser tilsidesatte efter sagsøgernes opfattelse deres ret til forsvar.

For det sjette har sagsøgerne gjort gældende, at undersøgelsen i den foreliggende sag var selektiv og vilkårlig, eftersom mange af de selskaber, der angiveligt har deltaget i de formodentlig ulovlige møder eller drøftelser, aldrig er blevet retsforfulgt.

For det syvende har de anført, at bøden er utilbørligt og uforholdsmæssig stor, især henset til den manglende gennemførelse og indvirkning på markedet. Sagsøgerne opfordrer derfor Retten til at udøve sin fulde prøvelsesret i henhold til artikel 261, TEUF med henblik på nedsættelse af bøden.

Sag anlagt den 8. september 2010 — Sanitec mod Kommissionen

(Sag T-381/10)

(2010/C 301/67)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sanitec Europe Oy (Helsingfors, Finland) (ved barrister J. Killick, solicitor I. Reynolds og lawyers P. Lindfelt og K. Struckmann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens beslutning K(2010) 4815 endelig af 23. juni 2010 i sag COMP/39.092 — sanitære installationer, annulleres helt eller delvist.

— Det fastslås, at sagsøgeren ikke er ansvarlig for konkurrencebegrænsende adfærd på området for vandhaner, og den anfægtede beslutning annulleres, om fornødent, i det omfang, at den finder sagsøgeren (eller dennes datterselskaber) ansvarlig herfor.

— Endvidere eller subsidiært nedsættes bøden.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

— Der træffes enhver anden afgørelse, som er passende henset til sagens omstændigheder.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har med sit søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2010) 4185 endelig af 23. juni 2010 (sag COMP/39.092 — sanitære installationer) vedrørende en aftale mellem virksomheder på de belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske markeder for badeværelsesarmaturer og -komponenter om salgspriser og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger, og, subsidiært, at størrelsen af den bøde, der er blevet pålagt sagsøgeren, nedsættes.

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren gjort følgende anbringender gældende:

For det første har Kommissionen undladt at vurdere eller undersøge den økonomiske sammenhæng og har derfor ikke kunnet føre tilstrækkeligt bevis for de angivelige overtrædelers konkurrencebegrænsende formål. Kommissionen var ikke retligt beføjet til at antage (eller konkludere), at drøftelser i) mellem ikke-konkurrenter og ii) om en ikke-økonomisk pris, som ingen markedsdeltager betaler, havde et konkurrencebegrænsende formål.

For det andet vil det være med urette, hvis Kommissionen har lagt til grund, at sagsøgeren er ansvarlig for en overtrædelse på området for vandhaner i betragtning af det første anbringende og henset til den faktiske omstændighed, at hverken sagsøgeren eller dennes datterselskaber fremstiller vandhaner.

Endvidere har Kommissionen ikke ført det tilstrækkelige bevis for den angivelige overtrædelse, især fordi den foretog en urigtig analyse af beviserne vedrørende Frankrig, Italien og i forbindelse med Keramag Keramische Werke AG i Tyskland, for hvilken virksomhed sagsøgeren blev holdt ansvarlig.

For det fjerde har Kommissionen ikke godtgjort en retlig interesse i at fastslå en forældet overtrædelse i Nederlandene.

Ydermere undlod Kommissionen i) fyldestgørende at redegøre for anbringenderne vedrørende faktiske forhold, der var lagt til grund i klagepunktsmeddelelsen og ii) at opbevare og give oplysning om relevante diskulperende beviser. Disse procedurefejl medførte ubodelig skade på sagsøgerens ret til forsvar.

Som yderligere søgsmålsgrund gør sagsøgeren gældende, at selskabet ikke kunne holdes direkte og personligt ansvarlig for en bøde på 9 873 060 EUR. Sagsøgeren var ikke selv fundet skyldig i nogen ulovlig adfærd. Selskabet var kun ansvarligt i sin egenskab af moderselskab og kan som sådan ikke hæfte direkte og personligt for en bøde. Derudover var muligheden for direkte og personlig hæftelse ikke nævnt i klagepunktsmeddelelsen, hvilket er en procedurefejl, der kan begrunde annullation.

Derudover blev sagsøgeren fejlagtigt holdt solidarisk ansvarlig for handlinger udført af dets datterselskab, Keramag Keramische Werke AG. Sagsøgeren ejede ikke alle aktierne i Keramag Keramische Werke AG i den pågældende relevante periode og indtog ikke en stilling, som gjorde det muligt at udøve en afgørende indflydelse på sidstnævnte og udøvede ej heller en sådan indflydelse.

Samtidig var undersøgelsen i denne sag selektiv og vilkårlig i og med, at mange virksomheder, som angiveligt skulle have deltaget i de påståede ulovlige møder eller diskussioner, aldrig blev retsforfulgt.

Endelig var bøden uretmæssig og uforholdsmæssig høj, især grundet den manglende gennemførelse eller indvirkning på markedet. Sagsøgeren opfordrer Retten til at udøve sin fulde prøvelsesret i medfør af artikel 261 TEUF med henblik på at nedsætte bøden.

Sag anlagt den 9. september 2010 — Villeroy et Boch mod Kommissionen

(Sag T-382/10)

(2010/C 301/68)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Villeroy et Boch (Paris, Frankrig) (ved avocats J. Philippe og K. Blau-Hansen, og solicitor A. Villette)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede beslutning erklæres ugyldig i det omfang den angår sagsøgeren.
- Subsidiært nedsættes følgelig den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved den anfægtede beslutning.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har principalt nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2010) 4185 endelig af 23. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og artikel 53 i Aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (herefter »EØS-aftalen«) (sag COMP/39092 — sanitære installationer) vedrørende et kartel på det belgiske, tyske, franske, italienske, nederlandske og østrigske marked for sanitære installationer til badeværelser vedrørende samordning af salgspriser og udveksling af følsomme forretningsmæssige oplysninger.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort syv anbringender gældende:

- Tilsidesættelse af artikel 101, TEUF og EØS-aftalens artikel 53 ved kvalificering af overtrædelsen som en samlet, kompleks og vedvarende overtrædelse, hvorved Kommissionen har tilsidesat sin forpligtelse til at foretage en individuel juridisk vurdering af adressaterne for den anfægtede afgørelses adfærd.
- Tilsidesættelse af begrundelsespligten i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF, idet Kommissionen ikke har foretaget en tilstrækkeligt præcis fastlæggelse af de relevante markeder i den anfægtede beslutning.
- Manglende tilstrækkeligt bevis for sagsøgerens deltagelse i overtrædelserne i Frankrig.
- Tilsidesættelse af princippet om nulla poena sine lege, der er knæsat i artikel 49, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »charteret«) og princippet om proportionalitet i strafudmålingen, der er knæsat i charterets artikel 49, stk. 3, sammenholdt med dets artikel 48, stk. 1, og artikel 23 i forordning nr. 1/2003⁽¹⁾, idet Kommissionen har pålagt sagsøgeren et solidarisk ansvar sammen med moderselskabet for betalingen af en bøde.
- Fejlagtig beregning af bøden, idet Kommissionen har inkluderet en del af sagsøgerens omsætning, der ikke har nogen relevans i forhold til de klagepunkter, der er anført ved beregningen af bøden.

— Tilsidesættelse af charterets artikel 41, idet den for lange sagsbehandlingstid i forbindelse med proceduren ikke er taget i betragtning ved beregningen af bøden.

— Tilsidesættelse af princippet om straffes proportionalitet og fejlagtigt skøn ved beregningen af bøden, idet grundbeløbet er fastsat til 15 % og bødens slutbeløb overstiger loftet på 10 % af sagsøgerens omsætning.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel [101 TEUF] og [102 TEUF] (EFT 2003 L 1, s. 1).

Sag anlagt den 7. september 2010 — Continental Bulldog Club Deutschland mod KHIM (CONTINENTAL)

(Sag T-383/10)

(2010/C 301/69)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Continental Bulldog Club Deutschland eV (Berlin, Tyskland) (ved Rechtsanwältin S. Vollmer)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 23. juni 2010 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 300/2010-1) annulleres.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse for så vidt den angår vare- og tjenesteydelsesklasse 44.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de omkostninger, der var forbundet med sagen for appelkammeret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »CONTINENTAL« for varer i klasse 31 og 44.

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen.

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009 (¹), da det omhandlede EF-varemærke har fornødent særpræg og ikke er beskrivende.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 13. september 2010 — ArcelorMittal Wire France m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-385/10)

(2010/C 301/70)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: ArcelorMittal Wire France (Bourg-en-Bresse, Frankrig), ArcelorMittal Fontaine (Fontaine-L'Évêque, Belgien) og ArcelorMittal Verderio Srl (Verderio Inferiore, Italien) (ved advocats H. Calvet, O. Billard og M. Pittie)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Principalt, Kommissionens beslutning K(2010) 4387 af 30. juni 2010 i sag COMP/38.344 — Forspændingsstål, annulleres, for så vidt som den i) i artikel 1 fastslår, at AMWF, AM Fontaine og AM Verderio har deltaget i en sammenhængende og vedvarende overtrædelse og/eller en samordnet praksis inden for forspændingsstålsektoren fra henholdsvis den 1. januar 1984 til den 19. september 2002, fra den 20. december 1984 til den 19. september 2002 og fra den 3. april 1995 til den 19. september 2002, i strid med artikel 105 TEUF og artikel 53 i EØS-aftalen; ii) i medfør af artikel 2 derfor pålægger dem betaling af bøder, der beløber sig til 276,48 mio. EUR for så vidt angår AMWF, heraf solidarisk hæftelse for 268,8 mio. EUR med AM Fontaine og solidarisk hæftelse for 72 mio. EUR med AM Verderio; iii) i artikel 3 pålægger virksomhederne at bringe en ende på denne tilsidesættelse, hvis de ikke allerede har gjort det, og for fremtiden at afholde sig fra såvel enhver handling eller adfærd som beskrevet i pkt. i) som enhver handling eller adfærd, der har et lignende mål eller virkning; og iv) i artikel 4 udpeger dem som adressater.

— Subsidiært, inden for rammen af sin retlige kompetence at ændre beslutningen ved væsentligt at nedsætte de på hver af sagsøgerne pålagte bøder, som er angivet i artikel 2.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Principalt har sagsøgerne nedlagt påstand om, at Kommissionens beslutning K(2010) 4387 endelig af 30. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (herefter »EØS«) (sag COMP/38.344 — Forspændingsstål) vedrørende et kartel på det europæiske marked for forspændingsstål om prisfastsættelse, markedsopdeling og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger, annulleres.

Sagsøgerne har til støtte for deres søgsmål gjort følgende anbringender gældende:

- Tilsidesættelse af sagsøgernes grundlæggende ret til en upartisk domstol og tilsidesættelse af artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, idet Kommissionen både har udøvet undersøgende og dømmende beføjelser.
- Tilsidesættelse af artikel 23, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽¹⁾ såvel som tilsidesættelse af princippet om individuelle straffe, proportionalitetsprincippet og ligebehandlingsprincippet, idet Kommissionen har pålagt sagsøgerne en bøde, som åbenlyst overskrider den lovmæssige maksimumsgrænse på 10 % af sagsøgernes samlede omsætning i løbet af det seneste regnskabsår.
- Mangel på beviser for eksistensen af en tilsidesættelse af artikel 101 TEUF og artikel 53 EØS i perioden fra den 1. januar 1984 til november 1992 eller, i hvert fald, begrundelsesmangel.
- Begrundelsesmangel og tilsidesættelse af retningslinjerne for beregning af bøder ⁽²⁾ såvel som principperne om den berettigede forventning og god forvaltningsskik, idet den anfægtede beslutning er mangelfuld, hvilket gør metoden for beregning af bøderne som anvendt af Kommissionen uforståelig.
- Begrundelsesmangel og åbenbare retlige og faktiske fejl ved forhøjelse med 60 % af de AMWF og AM Fontaine pålagte bøder for gentagen overtrædelse.
- Utilstrækkelig begrundelse og tilsidesættelse af artikel 23, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 såvel som af ligebehandlingsprincippet og proportionalitetsprincippet ved at forhøje bødernes størrelse med 20 % for at sikre deres afskrækkende virkning udelukkende for sagsøgerne, selv om andre deltagere i kartellet befinder sig i en lignende situation.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel [101 TEUF] og [102 TEUF] (EFT 2003 L 1, s. 1).

⁽²⁾ Retningslinjer for beregning af bøder efter artikel 23, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1/2003 (EUT 2006, C 210, s. 2).

Sag anlagt den 8. september 2010 — Dornbracht mod Kommissionen

(Sag T-386/10)

(2010/C 301/71)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG (Iserlohn, Tyskland) (ved Rechtsanwältin H. Janssen, T. Kapp og M. Franz)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres, for så vidt som den angår sagsøgeren.
- Subsidiært nedsættes den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved den anfægtede beslutning, i et passende omfang.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har anfægtet Kommissionens beslutning K(2010) 4185 endelig af 23. juni 2010 i sag COMP/39092 — sanitære installationer. I den anfægtede beslutning er sagsøgeren og andre virksomheder blevet pålagt bøder på grund af overtrædelse af artikel 101 TEUF og artikel 53 i EØS-aftalen. Sagsøgeren har efter Kommissionens opfattelse deltaget i en vedvarende aftale eller samordnet praksis inden for sektoren for sanitære installationer i Tyskland og Østrig.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet gjort otte søgsmålsgrunde gældende.

Som den første søgsmålsgrund har sagsøgeren gjort gældende, at der er sket tilsidesættelse af artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽¹⁾, henset til, at Kommissionen ikke har taget hensyn til adskillige af de i forhold til sagsøgeren formildende omstændigheder.

Som den anden søgsmålsgrund har sagsøgeren gjort gældende, at der er sket tilsidesættelse af artikel 23, stk. 3, i forordning nr. 1/2003, idet Kommissionen ved sin fortolkning af loftet i samme forordnings artikel 23, stk. 2, andet punktum, fratager sig selv muligheden for at kunne vurdere grovheden af den overtrædelse, der bebrejdes sagsøgeren.

Endvidere har sagsøgeren som den tredje søgsmålsgrund gjort gældende, at der er sket tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, idet Kommissionen ved fastsættelse af enhedsbeløb ikke har taget hensyn til sagsøgerens individuelle bidrag til overtrædelsen.

I forbindelse med den fjerde søgsmålsgrund har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen ved beregningen af bøden ikke har sammenlignet sagsøgerens overtrædelse med andre af Kommissionen afgjorte overtrædelser og dermed har tilsidesat ligebehandlingsprincippet.

Som den femte søgsmålsgrund har sagsøgeren gjort gældende, at bøden er uforholdsmæssig stor, eftersom Kommissionen ikke har taget hensyn til sagsøgerens begrænsede kapacitet.

I forbindelse med den sjette søgsmålsgrund har sagsøgeren anført, at den anfægtede beslutning tilsidesætter princippet om forbud mod anvendelse med tilbagevirkende kraft, eftersom Kommissionen har beregnet bøden på grundlag af retningslinjerne for beregning af bøder ⁽²⁾ fra 2006.

Som den syvende søgsmålsgrund har sagsøgeren gjort gældende, at artikel 23, stk. 3, i forordning nr. 1/2003 tilsidesætter bestemthedsprincippet.

Endelig har sagsøgeren som den ottende søgsmålsgrund gjort gældende, at beregningen af bøden er retsstridig, idet bøden er blevet beregnet på grundlag af retningslinjer, der giver Kommissionen en for bred skønsmargen.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1, s. 1).
 (²) Retningslinjer for beregningen af bøder i henhold til artikel 23, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1/2003 (EUT 2006 C 210, s. 2).

Sag anlagt den 9. september 2010 — Goutier mod KHIM — Eurodata (ARANTAX)

(Sag T-387/10)

(2010/C 301/72)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Klaus Goutier (Frankfurt am Main, Tyskland) (ved Rechtsanwalt E.E. Happe)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Eurodata GmbH & Co. KG (Saarbrücken, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 1. juli 2010 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 126/2009-4) annulleres, for så vidt EF-varemærkeansøgningen, samtidig med at den anfægtede afgørelse blev ophævet, blev afslået for så vidt angår følgende tjenesteydelser:
 - Klasse 35: Skatterådgivning, udfærdigelse af selv-angivelser, regnskabsførelse, revisionsvirksomhed, drifts-økonomisk rådgivning, virksomhedsrådgivning
 - Klasse 36: Udarbejdelse af rapporter og vurderinger vedrørende skatteforhold, fusioner og overtager, nemlig finansiel rådgivning ved køb og salg af virksomheder og virksomhedsandele
 - Klasse 42: Tilvejebringelse af juridisk bistand, juridiske undersøgelser
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Klaus Goutier

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »ARANTAX« for tjenesteydelser i klasse 35, 36 og 42.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Eurodata GmbH & Co. KG.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Tysk ordmærke »ANTAX« for tjenesteydelser i klasse 35, 36, 41, 42 og 45.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet.

Appelkammerets afgørelse: Delvis annullation af Indsigelsesafdelingens afgørelse og delvis afslag på ansøgningen om EF-varemærket.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 15 og 43 i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, idet der ikke er fremlagt bevis for brug, samt tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009, da der ikke er risiko for forveksling af de omtvistede varemærker.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 6. september 2010 — *Productos Derivados del Acero mod Kommissionen*

(Sag T-388/10)

(2010/C 301/73)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Productos Derivados del Acero SA (Catarroja, Spanien) (ved advokater M. B. Escuder Tella, J. Viciano Pastor og F. Palau Ramirez)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres pga. udløb af femårsfristen som indeholdt i artikel 25 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 om forældelsesfrister for pålæggelse af sanktioner.
- Subsidiært: Den anfægtede beslutning annulleres delvist, for så vidt som det heri konstateres, at Productos Derivados del Acero, S.A. (PRODERAC) deltager i konkurrencebegrænsende aftaler, som er beskrevet i nævnte beslutning, og det fastslås, at denne virksomhed ikke har deltaget i den samordnede praksis, som den kritiseres for.
- Mere subsidiært: Den anfægtede beslutning annulleres delvist, for så vidt som den Productos Derivados del Acero, S.A., pålagte bøde kun nedsættes med 25 %, og selskabet erklæres fritaget for bøde ved anvendelse af retningslinjerne for bøder af 2006, i og med at selskabets manglende betalingssevne er blevet godtgjort.
- Mest subsidiært: Den anfægtede beslutning annulleres delvist, for så vidt som den Productos Derivados del Acero, S.A., pålagte bøde kun nedsættes med 25 %, og bøden erklæres nedsat med 75 % af beløbet.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den anfægtede beslutning i den foreliggende sag er den samme som i sag T-385/10, ArcelorMittal Wire France m.fl. mod Kommissionen.

Sagsøgeren har til støtte for sit søgsmål gjort følgende anbringender gældende:

- 1) Allerførst udløb af forældelsesfristen for pålæggelse af sanktioner. Det anføres i denne forbindelse, at forældelsesfristen for pålæggelse af sanktioner i forbindelse med samordnet praksis er fem år efter det sidste foretagne undersøgelses-

skridt, og at siden slutdatoen for kartellet den 19. september 2002 og fremsendelsen af klagepunktsmeddelelsen den 30. september 2008 er forældelsen ikke blevet afbrudt.

- 2) Fejlagtig anvendelse af artikel 101 EUF, af artikel 53 i EØS-aftalen og af Fællesskabets retsinstitansers retspraksis om nævnte bestemmelser af følgende grunde:
 - Sagsøgeren har ikke udtrykkeligt ytret ønske om at ville deltage i aftalerne eller den samordnede praksis, og dette ønske kan heller ikke udledes stiltiende af andre omstændigheder.
 - Sagsøgeren har taget klart og offentligt afstand fra den samordnede praksis, idet virksomhedens deltagelse i møder ikke har influeret på dens forretningsmæssige adfærd. I den forbindelse er den manglende gennemførelse af aftalerne om samordnet praksis bevis for, at deltagelsen i møderne ikke har influeret på virksomhedens markedsadfærd.
- 3) Fejlagtig anvendelse af punkt 35 i retningslinjerne for bøder af 2006 pga. en vurdering af de »alvorlige og uoprettelige skader«, der er foretaget på grundlag af en urigtig analogi med sager vedrørende foreløbige forholdsregler.

Sag anlagt den 13. september 2010 — *SLM mod Kommissionen*

(Sag T-389/10)

(2010/C 301/74)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Siderurgica Latina Martin SpA (SLM) (Ceprano, Italien) (ved advokater G. Belotti og advokater F. Covone)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

Indledningsvis eller principalt:

- Annullation af Kommissionens beslutning i sag COMP/38.344 — Efterspændingsstål — K(2010) 4387 endelig, som Kommissionen vedtog den 30. juni 2010.

Subsidiært:

- Den pålagte bøde nedsættes.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den anfægtede beslutning i denne sag er den samme som i sag T-385/10, ArcelorMittal Wire France m.fl. mod Kommissionen.

Det sagsøgende selskab har til støtte for sine påstande gjort følgende gældende:

Om annullation af beslutningen: Den administrative procedure usædvanlige og uberettigede længde, som alvorligt har skadet udøvelsen af sagsøgerens ret til forsvar, navnlig henset til, at de faktiske omstændigheder fandt sted i den toårige periode 1997/1999, dvs. 10 år før klagepunktsmeddelelsen fra september 2008.

Om nedsættelsen af den pålagte bøde:

Manglende begrundelse for så vidt angår opgørelsen af sanktionen: I det omfang det er uklart på hvilket beregningsgrundlag og med henvisning til hvilken omsætning Kommissionen har pålagt sagsøgeren en bøde.

Tilsidesættelse af loftet på 10 % af omsætningen.

Manglende begrundelse for så vidt angår de pålagte forhøjelser.

Urigtig anvendelse af retningslinierne for fastsættelsen af sanktioner fra 2006 i stedet for retningslinierne fra 1998, som var gældende ikke blot på tidspunktet for de faktiske omstændigheder, men også i de fire første år af proceduren.

Fejlagtig vurdering for så vidt angår varigheden af sagsøgerens deltagelse i kartellet, som ikke bygger på objektive beviser.

Manglende hensyntagen til formildende omstændigheder, dvs. sagsøgerens påviste beskedne rolle i forhold til anklagen, sagsøgerens begrænsede markedsandel såvel som, at kartellet var ineffektivt.

Der er indtrådt forældelse, idet der ikke i de fem år efter kontrolbesøget på stedet blev truffet nogen foranstaltning, der kan suspendere forældelsen.

Appel iværksat den 10. september 2010 af Paulette Füller-Tomlinson til prøvelse af Personalerettens dom af 1. juli 2010 i sag F-97/08, Füller-Tomlinson mod Parlamentet

(Sag T-390/10 P)

(2010/C 301/75)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Paulette Füller-Tomlinson (Bruxelles, Belgien) (ved advocat L. Levi)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet

Appellantens påstande

— Den af Personaleretten afsagte dom af 1. juli 2010 i sag F-97/08 ophæves.

— Følgelig gives der appellanten medhold i hendes påstande i første instans, og i overensstemmelse hermed:

— annulleres den afgørelse, som chefen for afdelingen Pension og Social Forsikring traf den 9. april 2008 om fastsættelse i artikel 3 af den del af den vedvarende invaliditet, der er af erhvervsmæssig oprindelse, til 20 %.

— annulleres afgørelsen af 26. august 2008 om afslag på klagen, som blev meddelt den 28. august 2008, om fornødent.

— tilpligtes Europa-Parlamentet subsidiært at betale 12 000 EUR i erstatning for ikke-økonomisk skade.

— tilpligtes Europa-Parlamentet at betale sagens omkostninger.

— Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger for begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har med appellen nedlagt påstand om ophævelse af Personalerettens dom af 1. juli 2010 i sag F-97/08, Füller-Tomlinson mod Parlamentet, hvorved Personaleretten frifandt sagsøgte for en påstand om bl.a. annullation af Europa-Parlamentets afgørelse om fastsættelse af graden af sagsøgerens vedvarende invaliditet af erhvervsmæssig oprindelse til 20 % i henhold til den europæiske tabel til evaluering af fysisk og psykisk invaliditet.

Appellanten har til støtte for appellen fremført følgende anbringender:

— Personaleretten har tilsidesat omfanget af legalitetskontrollen af de betingelser, der er fastsat i den sikringsordning, der er vedtaget til gennemførelse af artikel 73 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, idet den har begrænset sin efterprøvelse til spørgsmålet om, hvorvidt der var anlagt åbenbart urigtige skøn, og til, om institutionerne havde overskredet grænserne for deres skønsbeføjelse, hvorimod efterprøvelsen burde være en fuldstændig efterprøvelse af retsaktens lovlighed

- Der foreligger en tilsidesættelse af efterprøvelsen af, om der var anlagt åbenbart urigtige skøn, sagens akter er urigtigt gengivet, der foreligger en tilsidesættelse af den begrundelsespligt, der påhviler førsteinstansretten, og af vedtægten artikel 73 samt af sikringsordningen, derved at:
 - Personaleretten ikke har taget hensyn til fremstillingen under retsmødet af udvidelsen af klagepunkterne i stævningen
 - Personaleretten bl.a. fandt, at lægernes frie skøn kun vedrører konstateringen af patologien og ikke fastsættelsen af invaliditetsgraden, og således stadfæstede den bindende karakter af den europæiske tabel til evaluering af fysisk og psykisk invaliditet, som i det foreliggende tilfælde begrænsede invaliditetsgraden til 20 %, selv om lægeudvalget havde vurderet appellansens invaliditetsgrad til 100 %.
- Der foreligger en tilsidesættelse af begrebet rimelig frist, og sagens akter er urigtigt gengivet, idet Personaleretten under gennemgangen af de faktiske omstændigheder henviste til en lægeundersøgelse, som aldrig havde fundet sted for dernæst at fastslå, at fristerne for behandlingen af appellansens sag ikke var urimelige.

Sag anlagt den 13. september 2010 — Nedri Spanstaal mod Kommissionen

(Sag T-391/10)

(2010/C 301/76)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Nedri Spanstaal BV (Venlo, Nederlandene) (ved advokaterne M. Slotboom og B. Haan)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagen fremmes til realitetsbehandling.
- Beslutningens artikel 1, nr. 9, vedrørende det tidsrum, Hit Groep hæfter for, og beslutningens artikel 2, nr. 9, vedrørende den bøde, som Nedri pålægges, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning af 30. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 i sag COMP/38.344 — forspændingsstål.

Sagsøgeren har til støtte for sin påstand gjort tre anbringender gældende.

For det første er der sket en tilsidesættelse af artikel 101 TEUF, af artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003⁽¹⁾ og af begrundelsespligten. Kommissionen har begået en retlig og faktisk fejl derved, at Hit Group kun hæfter solidarisk for perioden fra den 1. januar 1998 til den 17. januar 2002. Kommissionen skulle have pålagt Hit Group at hæfte for perioden fra den 1. maj 1987 til den 17. januar 2002. Hit Group har nemlig under hele denne periode haft kontrol over sagsøgeren.

For det andet er der sket en tilsidesættelse af artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003, af retningslinjerne for beregning af bøder⁽²⁾, af proportionalitetsprincippet og af begrundelsespligten. Kommissionen har begået en retlig og faktisk fejl, idet den har beregnet den retlige øvre grænse for bødens størrelse, nemlig 10 % af omsætningen i det foregående regnskabsår, på grundlag af sagsøgerens omsætning i 2009. Den retlige øvre grænse skulle have været beregnet på grundlag af sagsøgerens omsætning i 2002.

For det tredje er der sket en tilsidesættelse af nr. 23 i samarbejdsmeddelelsen⁽³⁾ og af begrundelsespligten. Kommissionen har begået en retlig og faktisk fejl, idet den kun har givet sagsøgeren en nedsættelse på 25 % i stedet for på 30 %.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1, s. 1).

⁽²⁾ Retningslinjer for beregning af bøder efter artikel 23, stk. 2, litra a) i forordning nr. 1/2003 (EUT 2006 C 210, s. 2).

⁽³⁾ Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager (EFT 2002 C 45, s. 3).

Sag anlagt den 6. september 2010 — Euro-Information mod KHIM (EURO AUTOMATIC CASH)

(Sag T-392/10)

(2010/C 301/77)

Stævningen er affattet på fransk

Parter

Sagsøger: Euro-Information — Européenne de traitement de l'information (Strasbourg, Frankrig) (ved avocat A. Grolée)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 17. juni 2010 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 892/2010-2) annulleres, for så vidt som den afslår varemærkeansøgning nr. 004114864 for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 35, 36, 37, 38 og 42.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i forbindelse med sagen for Harmoniseringskontoret og nærværende sag i henhold til procesreglementets artikel 87.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »EURO AUTOMATIC CASH« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 35, 36, 37, 38 og 42 — ansøgning nr. 4114864

Undersøgerens afgørelse: Afslag på registreringsansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Delvis annullation af undersøgerens afgørelse, delvist afslag på registrering af det ansøgte varemærke. Afgørelsen truffet efter Rettens dom af 9. marts 2010, Euro-Information mod KHIM (EURO AUTOMATIC CASH) (sag T-15/09, ikke trykt i Samling af Afgørelser)

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009, idet det ansøgte varemærke ikke er beskrivende, men derimod har det fornødne særpræg for så vidt angår alle de varer og tjenesteydelser, for hvilke registrering er afslået.

Sag anlagt den 14. september 2010 — Westfälische Drahtindustrie m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-393/10)

(2010/C 301/78)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Westfälische Drahtindustrie GmbH (Hamm, Tyskland), Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG (Hamm) og Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (Iserlohn, Tyskland) (ved Rechtsanwalt C. Stadler)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Beslutningens artikel 1, nr. 8), litra a) og b), annulleres, i det omfang denne fastslår, at sagsøgerne 1) og 2) er ansvarlige for en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53, der er begået før den 12. maj 1997.
- Beslutningens artikel 2 annulleres, i det omfang denne fastslår, at sagsøger 1) til 3) er solidarisk ansvarlige for betalingen af en bøde på 15 485 000 EUR, sagsøger 1) og 2) er solidarisk ansvarlige for betalingen af en bøde på 30 115 000 EUR, og sagsøger 1) er ansvarlig for betalingen af en bøde på 10 450 000 EUR.
- Subsidiært: Bøden, der er pålagt sagsøgerne i beslutningens artikel 2, nedsættes i passende omfang.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har gjort indsigelse mod Kommissionens beslutning K(2010) 4387 endelig af 30. juni 2010 i sag COMP/38.344 — efterspændingsstål. I den anfægtede beslutning er sagsøgerne og andre virksomheder blevet pålagt bøder på grund af overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53. Sagsøgerne har efter Kommissionens opfattelse deltaget i en vedvarende aftale og/eller samordnet praksis inden for sektoren for efterspændingsstål på det indre marked og i EØS-området.

Sagsøgerne har til støtte for deres søgsmål gjort otte søgsmålsgrunde gældende.

Som den første søgsmålsgrund har sagsøgerne anført tilsidesættelse af artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1/2003⁽¹⁾, idet formodningen om sagsøgernes deltagelse i en samlet og vedvarende overtrædelse er ukorrekt.

I forbindelse med den anden søgsmålsgrund er det subsidiært gjort gældende, at artikel 23, stk. 3, i forordning nr. 1/2003 er tilsidesat, eftersom der foreligger en tilsidesættelse af væsentlige principper for beregning af bøder med hensyn til den af Kommissionen fastlagte varighed af overtrædelsen, idet Kommissionen har ladet kartellets krisetid være omfattet.

Som den tredje søgsmålsgrund har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 23, stk. 3, i forordning nr. 1/2003, idet denne ved anvendelsen af de foreliggende oplysninger i forbindelse med en ansøgning om nedsættelse af sagsøgernes bøde har tilsidesat principperne om beskyttelse af den berettigede forventning og om, at forvaltningens afgørelser binder denne i fremtidige afgørelser.

Sagsøgerne har i forbindelse med den fjerde søgsmålsgrund gjort gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 23, stk. 3, i forordning nr. 1/2003, idet Kommissionen har foretaget adskillige fejl ved vurderingen af overtrædelsens grovhed.

Som den femte søgsmålsgrund har sagsøgerne gjort gældende, at artikel 23 i forordning nr. 1/2003 er blevet tilsidesat, og at der er sket en krænkelse af begrundelsespligten i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF og artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. De har i den forbindelse anført, at Kommissionen ved beregningen af bøden er afvejet vilkårligt fra den i den anfægtede beslutning angivne beregningsmetode.

Som den sjette søgsmålsgrund har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen på grund af overskridelse af sin skønsbeføjelse og tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet i forbindelse med beregningen af bøden har tilsidesat artikel 23 i forordning nr. 1/2003.

I forbindelse med den syvende søgsmålsgrund har sagsøgerne anført tilsidesættelse af artikel 296, stk. 2, TEUF og artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, idet Kommissionen på væsentlige punkter ikke har begrundet den anfægtede beslutning.

Endelig har sagsøgerne som den ottende søgsmålsgrund gjort gældende, at Kommissionen har krænkede sagsøgernes ret til at blive hørt i henhold til artikel 27 i forordning nr. 1/2003 og artikel 41, stk. 2, litra a), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, idet Kommissionen på væsentlige punkter ikke har hørt sagsøgerne.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1, s. 1).

Sag anlagt den 13. september 2010 — Grebenshikova mod KHIM — Volvo Trademark (SOLVO)

(Sag T-394/10)

(2010/C 301/79)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Elena Grebenshikova (Sankt Petersborg, Den Russiske Føderation) (ved lawyer M. Björkenfeldt)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Volvo Trademark Holding AB (Göteborg, Sverige)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 9. juni 2010 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 861/2010-1) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

An søger om EF-varemærket: Elena Grebenshikova

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »SOLVO« for varer i klasse 9

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Volvo Trademark Holding AB

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det Forenede Kongeriges varemærkeregistrering nr. 747361 af figurmærket »VOLVO« for en lang række varer og tjenesteydelser; Det Forenede Kongeriges varemærkeregistrering nr. 1552528, nr. 1102971, nr. 1552529 og nr. 747362 af ordmærket »VOLVO« for en lang række varer og tjenesteydelser; EF-varemærkeregistrering nr. 2361087 og nr. 2347193 af ordmærket »VOLVO« for blandt andet varer og tjenesteydelser i klasse 9 og 12.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet i sin helhed

Appelkammerets afgørelse: Indsigelsesafdelingens afgørelse annulleret og varemærkeansøgningen afslået.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009, idet appelkammeret anvendte bestemmelserne i denne artikel forkert. Appelkammerets tilsidesættelse af et almindeligt EU-retligt princip om ligebehandling, tilsidesættelse af artikel 1 i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (TRIPs-aftalen), og tilsidesættelse af artikel 2 i Pariserkonventionen om beskyttelse af industriel ejendomsret.

Sag anlagt den 14. september 2010 — Stichting Corporate Europe Observatory mod Kommissionen

(Sag T-395/10)

(2010/C 301/80)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Stichting Corporate Europe Observatory (Amsterdam, Nederlandene) (ved solicitor S. Crosby og advokat S. Santoro)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det stiltiende afslag på sagsøgerens genfremsatte begæring annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål påstår sagsøgeren annullation af Kommissionens stiltiende afslag på sagsøgerens begæring i henhold til forordning nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ om aktindsigt i visse dokumenter vedrørende handelsforhandlingerne mellem EU og Indien.

Til støtte for sit søgsmål gør sagsøgeren tre anbringender gældende.

For det første gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen har tilsidesat forordning nr. 1049/2001 ved ikke at besvare den genfremsatte begæring inden for den fastsatte frist.

For det andet gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen har tilsidesat forordning nr. 1049/2001 og traktaten ved faktisk at afslå en genfremsat begæring uden at begrunde denne eller uden at anføre en begrundelse i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i traktaten og af Domstolen.

For det tredje gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen har tilsidesat et væsentligt formkrav og/eller har begået en retlig fejl ved ikke at besvare den genfremsatte begæring.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, EFT L 145, s. 43.

Sag anlagt den 8. september 2010 — Zucchetti Rubinetteria mod Kommissionen

(Sag T-396/10)

(2010/C 301/81)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Zucchetti Rubinetteria SpA (Gozzano, Italien) (ved avvocato M. Condinanzi, avvocato P. Ziotti)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Principalt: Den anfægtede beslutning annulleres.
- Subsidiært: Den pålagte bøde ophæves eller nedsættes.
- Mere subsidiært: Bøden nedsættes med indrømmelse af mulighed for anvendelse af de formildende omstændigheder i punkt 29 i retningslinjerne vedrørende beregning af bøden.
- Under alle omstændigheder tilpligtes Europa-Kommissionen at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Beslutningen i denne sag er den samme som i sag T-368/10, Rubinetteria Cisal imod Kommissionen.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme, som er påberåbt i nævnte sag. I særdeleshed gør sagsøgeren gældende, at de i beslutningen omhandlede produkter tilhører tre forskellige markeder, og at Zucchetti kun er til stede på markedet for vandhaner, ligesom Kommissionens beslutning ikke har foretaget en forudgående identifikation af det relevante marked. I beslutningen savnes også en analyse af den geografiske udstrækning af markedet samt af de virkninger, som ordningen har haft på vilkårene for markedets funktion.

Sagsøgeren har tilføjet, at rekonstruktionen af aftalerne og/eller den samordnede praksis, som har ført Kommissionen til at tilskrive appellanten en enestående, omfattende og vedvarende overtrædelse af artikel 101 TEUF, alene på grund af samordnet praksis i Italien, er behæftet med fejl og mangler i begrundelsen, der savner enhver gyldig grund til, at sagsøgeren skulle være bevidst om, at de øvrige virksomheder, der hævdes at deltage i kartellet, handler på en måde, der er udtryk for misbrug.

Sag anlagt den 13. september 2010 — ara mod KHIM — Allrounder (Gengivelse af en sportssko med bogstavet A på siden)

(Sag T-397/10)

(2010/C 301/82)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: ara AG (Langenfeld, Tyskland) (ved Rechtsanwalt M. Gail)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Allrounder SARL (Sarrebouurg, Frankrig)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 23. juni 2010 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1543/2009-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Allrounder SARL

Det omhandlede EF-varemærke: Et figurmærke, der gengiver en sportssko med bogstavet »A« på siden, for varer i klasse 16, 18 og 25

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: ara AG

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: det nationale ordmærke »A« for varer i klasse 9, 18 og 25

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet.

Appelkammerets afgørelse: Afvisning af klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 81 i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾ da appelkammeret fejlagtigt er gået ud fra, at den sagsgang, som sagsøgerens repræsentanter har skildret, ikke kan bevise, at den efter omstændigheder fornødne omhu er blevet iagttaget, og derfor ikke har taget begæringen om genindsættelse i fristen for at fremlægge en begrundelse for klagen til følge.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 8. september 2010 — Fapricela — Indústria de Trefilaria mod Kommissionen

(Sag T-398/10)

(2010/C 301/83)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Fapricela — Indústria de Trefilaria, SA (Ançã, Portugal) (ved advogados M. Gorjão-Henriques og S. Roux)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1 og 2 i Kommissionen beslutning af 30. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/38.344 — Forspændingsstål) annulleres for så vidt angår sagsøgeren.
- Bøden nedsættes væsentligt.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den anfægtede beslutning i den foreliggende sag er den samme som i sag T-385/10, ArcelorMittal Wire France m.fl. mod Kommissionen.

Sagsøgeren har gjort følgende gældende:

- i) Begrundelsesmangler i den anfægtede beslutning, som indvirker på Fapricelas ret til forsvar, og som har ført til en berigtigelse af beslutningen. Sagsøgeren anfører i den forbindelse, at denne berigtigelse bør betragtes som ugyldig, eftersom Kommissionens anerkendelse af materielle fejl er til hinder for Fapricelas fulde udøvelse af sin ret til forsvar og sætter spørgsmålstegn ved genstanden for det foreliggende søgsmål, idet det endvidere giver Kommissionen en yderligere mulighed for at træffe en ny ændringsbeslutning under hensyntagen til de faktiske og retlige anbringender fra selskaberne i det foreliggende søgsmål.
- ii) Europa-Kommissionen har ikke bevist, at Fapricela var vidende om eller burde have været vidende om eksistensen af karteller uden for den iberiske halvø, og kan derfor ikke holde Fapricela ansvarlig for den enkle, vedvarende overtrædelse som beskrevet i den anfægtede beslutning.

Subsidiært:

- iii) Kommissionen tilsidesatte proportionalitetsprincippet og princippet om ligebehandling ved at fastsætte bøden over for dette selskab på den måde, som det skete, og bøden bør således nedsættes i overensstemmelse hermed.
- iv) Kommissionen beregnede varigheden af Fapricelas deltagelse i overtrædelsen ukorrekt og tog ikke højde for en midlertidig periode af fravær.
- v) Kommissionen begik faktiske fejl og tilsidesatte princippet om ligebehandling ved at nægte at anerkende, at Fapricela var ude af stand til at betale bøden.

Sag anlagt den 14. september 2010 — ArcelorMittal España mod Kommissionen

(Sag T-399/10)

(2010/C 301/84)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ArcelorMittal España, SA (Gozón, Spanien) (ved lawyers A. Creus Carreras og A. Valiente Martin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1-4 i Kommissionens beslutning K(2010) 4387 endelig af 30. juni 2010 i sag COMP/38.344 — annulleres, for så vidt som de vedrører ArcelorMittal España SA
- Subsidiært, den ArcelorMittal España SA pålagte bøde annulleres.
- Mere subsidiært, størrelsen af den ArcelorMittal España SA pålagte bøde nedsættes.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med sit søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af artikel 1-4 i Kommissionens beslutning K(2010) 4387 endelig af 30. juni 2010 i sag COMP/38.344 — Forspændingsstål, ved hvilken Kommissionen finder, at sagsøgerne sammen med andre virksomheder har tilsidesat artikel 101 TEUF og artikel 53 i EØS-aftalen ved at deltage i en vedvarende aftale eller samordnet praksis i forspændingsstålsektoren på fælles-europæisk og/eller på nationalt/regionalt plan. Yderligere er der nedlagt påstand om nedsættelse af den sagsøgeren pålagte bøde.

Sagsøgeren har til støtte for sit søgsmål gjort seks anbringender gældende.

For det første har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat den grundlæggende ret til en upartisk domstol i henhold til artikel 6, stk. 1, i Den Europæiske Konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMK), og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, i det omfang at bøden var pålagt af en administrativ myndighed, som samtidigt udøver undersøgende og dømmende beføjelser.

For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har begået fejl ved beregningen af bøden, hvilket har ført til, at sagsøgeren er blevet pålagt en større bøde.

For det tredje har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen fejlagtigt har antaget, at sagsøgeren udøvede en afgørende indflydelse på Emesa og Galycas forud for december 1997.

For det fjerde har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen ulovligt har afvist at tildele sagsøgeren delvis bødefritagelse i henhold til nr. 23 i samarbejdsmeddelelsen ⁽¹⁾, selv om sagsøgeren skaffede afgørende bevismateriale for tidsperioden for og alvorligheden af tilsidesættelsen og således opfyldte de betingelser, der er angivet heri.

Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen på ukorrekt vis har anvendt den »specifikke forhøjelse i præventivt øjemed« som indeholdt i pkt. 30 i Kommissionens retningslinjer for beregning af bøder 2006 ⁽²⁾, hvilket førte til en ulovlig 20 % forhøjelse af den sagsøgeren pålagte bøde.

⁽¹⁾ Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager, EFT 2002 C 45, s. 3.

⁽²⁾ Retningslinjer for beregning af bøder efter artikel 23, stk. 2, litra a), i forordning nr. 1/2003, EUT 2006 C 210, s. 2.

Sag anlagt den 9. september 2010 — Villeroy & Boch — Belgium mod Kommissionen

(Sag T-402/10)

(2010/C 301/85)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Villeroy & Boch — Belgium (Bruxelles, Belgien) (ved advokaten O. Brouwer og J. Blockx)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres, for så vidt som den angår Villeroy & Boch Belgium N.V./S.A.
- Subsidiært nedsættes den bøde, der er pålagt sagsøgeren.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2010) 4185 endelig af 23. juni 2010 (sag COMP/39092 — sanitære installationer) vedrørende en overtrædelse af artikel 101, stk. 1, TEUF på markedet for armaturer, brusekabiner og keramiske produkter.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv søgsmålsgrunde:

- Tilsidesættelse af artikel 101 TEUF og artikel 53 i EØS-aftalen samt fast retspraksis, idet Kommissionen med urette har lagt til grund, at der var tale om en samlet og vedvarende overtrædelse.
- Tilsidesættelse af begrundelsespligten i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF, idet begrundelsen for formodningen om en samlet og vedvarende overtrædelse er utilstrækkelig og fejlagtig.
- Tilsidesættelse af begrundelsespligten med hensyn til sagsøgerens formodede deltagelse i den påtalte overtrædelse på det belgiske marked, og manglende bevis på, at sagsøgeren har deltaget i denne overtrædelse på det belgiske marked.
- Tilsidesættelse af princippet om nulla poena sine lege i henhold til artikel 49, stk. 1, i EU's charter om grundlæggende rettigheder og af princippet om proportionalitet i strafudmålingen i henhold til artikel 49, stk. 3, sammenholdt med artikel 48, stk. 1, i charteret, idet sagsøgeren og dennes moderselskab er gjort solidarisk ansvarlige for betalingen af den pålagte bøde, samt tilsidesættelse af artikel 23 i forordning (EF) nr. 1/2003.
- Ukorrekt beregning af bøden, da denne ligeledes vedrører omsætning, der ikke har nogen sammenhæng med den påtalte overtrædelse.
- Et uretmæssigt afslag på at nedsætte bøden på grund af en uforholdsmæssig lang sagsbehandling, hvilket er i strid med charterets artikel 41.
- Tilsidesættelse af artikel 23, stk. 3, i forordning nr. 1/2003 på grund af en fejlagtig fastlæggelse af bøden i forhold til overtrædelsens grovhed og en fejlagtig fastlæggelse af »afskrækkelsesfaktoren«, samt bødens uforholdsmæssige størrelse i absolut betydning.

Sag anlagt den 10. september 2010 — Justice & Environment mod Kommissionen

(Sag T-405/10)

(2010/C 301/86)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Justice & Environment (Amsterdam, Nederlandene) (ved lawyer P. Černý)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- De anfægtede foranstaltninger (Kommissionens afgørelse 2010/135/EU og 2010/136/EU samt Kommissionens svar K(2010) 4632) annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med sit søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2010/135/EU ⁽¹⁾ og 2010/136 ⁽²⁾ om markedsføring af fødevarer og foderstoffer, som er fremstillet af et genetisk modificeret kartoffelprodukt, samt af Kommissionens beslutning K(2010) 4632, hvorved sagsøgerens anmodning om intern prøvelse i henhold til afsnit IV i forordning (EF) nr. 1367/2006 ⁽³⁾ blev afvist.

Til støtte for påstanden har sagsøgeren anført følgende anbringender.

Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen ved vedtagelsen af afgørelse 2010/135/EU og 2010/136/EU tilsidesatte væsentlige formforskrifter som omhandlet i artikel 263 TEUF og dens forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 2, i direktiv 2001/18/EF ⁽⁴⁾. Ifølge sagsøgeren tilsidesætter de anfægtede afgørelser visse generelle principper i EU-retten, eftersom: Kommissionens risikovurdering var kontradiktorisk, Kommissionen fejlfortolkede artikel 4, stk. 2, i direktiv 2001/18/EF, Kommissionen foretog en ufuldstændig gennemgang af beviserne og undlod at iagttage lovændringer. Sagsøgeren har desuden anført, at Kommissionens afgørelse 2010/136/EU ligeledes tilsidesætter forordning nr. 1829/2003/EF ⁽⁵⁾, idet der ved afgørelsen gives tilladelse til markedsføring af et genetisk modificeret kartoffelprodukt.

Sagsøgeren har derudover gjort gældende, at Kommissionens afgørelse K(2010) 4632 er ulovlig, idet den indebærer, at retsstridigheden af de to anfægtede Kommissionsafgørelser opretholdes gennem afvisningen af sagsøgerens anmodning om intern prøvelse. Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at Kommissionen tilsidesatte princippet om god retspleje og sin forpligtelse til at tage stilling til beviser under den administrative beslutningsproces, eftersom den ikke tog ordentlig stilling til sagsøgerens argumenter til støtte for anmodningen om intern prøvelse.

- (1) Kommissionens afgørelse af 2.3.2010 om markedsføring i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af et kartoffelprodukt (*Solanum tuberosum* L. linje EH92-527-1), der er genetisk modificeret med henblik på et forhøjet indhold af stivelseskomponenten amylopektin (meddelt under nummer K(2010) 1193), EUT L 53, s. 11.
- (2) Kommissionens afgørelse af 2.3.2010 om tilladelse til markedsføring af foder, der er fremstillet af genetisk modificeret EH92-527-1-kartoffel (BPS-25271-9), og til utilsigtet og teknisk uundgåelig forekomst af kartofflen i fødevarer og andre foderprodukter i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 (meddelt under nummer K(2010) 1196), EUT L 53, s. 15.
- (3) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6.9.2006 om anvendelse af Århuskonventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer, EUT L 264, s. 13.
- (4) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12.3.2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF, EFT L 106, s. 1.
- (5) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 af 22.9.2003 om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer, EUT L 268, s. 1.

Sag anlagt den 15. september 2010 — Emesa-Trefilería og Industrias Galyca mod Kommissionen

(Sag T-406/10)

(2010/C 301/87)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Emesa-Trefilería, SA (Arteixo, Spanien) og Industrias Galyca, SA (Vitoria, Spanien) (ved lawyers A. Creus Carreras og A. Valiente Martin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres for så vidt den angår sagsøgerne.
- Subsidiært ophæves eller nedsættes den bøde, der er pålagt sagsøgerne.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2010) 4387 endelig af 30. juni 2010 i sag COMP/38.344 — forspændingsstål, hvorved Kommissionen fandt, at sagsøgerne sammen med andre virksomheder har overtrådt artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 ved at deltage i en vedvarende aftale eller samordnet praksis i sektoren for forspændingsstål på europæisk og/eller nationalt/regionalt niveau. Herudover har sagsøgerne nedlagt påstand om ophævelse eller nedsættelse af den pålagte bøde.

Til støtte for søgsålet har sagsøgerne gjort tre søgsmålsgrunde gældende.

Sagsøgerne har for det første gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat den grundlæggende ret til en upartisk domstol, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder («EMRK») og artikel 47 i charteret om grundlæggende rettigheder, for så vidt bøden blev pålagt af en administrativ myndighed, der på samme tid har beføjelser til at efterforske og pålægge straf.

For det andet har sagsøgerne anført, at Kommissionen med urette har afslået at give sagsøgerne en nedsættelse af deres bøder i henhold til Kommissionens meddelelse fra 2002 om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager⁽¹⁾, henset til, at beslutningen i udstrakt grad støtter ret på bevismateriale, der er modtaget fra Emesa.

Endelig har sagsøgerne hævdet, at Kommissionen uretmæssigt har afslået at tilstå sagsøgerne en bødenedsættelse i henhold til punkt 23 i meddelelsen fra 2002 om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager, desuagtet Emesa har fremlagt afgørende beviser vedrørende varigheden og grovheden af overtrædelsen.

⁽¹⁾ Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager, EFT 2002 C 45, s. 3.

Sag anlagt den 8. september 2010 — Roca Sanitario mod Kommissionen

(Sag T-408/10)

(2010/C 301/88)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Roca Sanitario, SA (Barcelona, Spanien) (ved abogados J. Folguera Crespo og M. Merola)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1, 2 og 4 i Europa-Kommissionens beslutning af 23. juni 2010 kendes delvist ugyldige for så vidt angår Roca Sanitario.
- Subsidiært: Den bøde, der er pålagt Roca Sanitario, nedsættes i henhold til stævningen efter Rettens skøn, henset de anførte grunde eller andre grunde, som Retten har mulighed for at vurdere.
- Subsidiært — og i tilfælde af, at Retten afsiger dom i de øvrige sager, som anlagt af Roca France eller Laufen Austria om en nedsættelse af den pålagte bøde ifølge Kommissionens beslutning af 23. juni 2010 for overtrædelser, begået af disse virksomheder med hvilke Roca Sanitario hæfter solidarisk — kendes Roca Sanitario berettiget til en tilsvarende nedsættelse af bøden, som den hæfter solidarisk for.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale Roca Sanitarios omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den beslutning, der anfægtes i denne sag, er den samme som i sag T-364/10, Duravit m.fl. imod Kommissionen, og sag T-368/10, Rubinetteria Cital mod Kommissionen.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter svarer til dem, der påberåbes i ovennævnte sager.

Sagsøgeren har navnlig gjort gældende, at der er anlagt et åbenbart urigtigt skøn på tidspunktet for fastsættelsen af selskabets solidariske hæftelse for de påståede overtrædelser, begået af Roca France og Laufen Austria, der langt overstiger maksimumsbeløbet for den bøde, som kan pålægges i medfør af artikel 23, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002, om gennemførelse af konkurrencereglerne i artikel 81 og 82 i EF-traktaten ⁽¹⁾.

Det gøres ligeledes gældende, at den anfægtede beslutning uden begrundelse savner fremlæggelse af fylldigt bevis, som bestrider formodningen om udøvelse af sagsøgerens afgørende indflydelse på Roca France og Laufen Austria med henblik på ansvarsfordeling og bødeberegning.

Ifølge sagsøgeren går den anfægtede beslutning imod retten til forsvar, idet der lægges ansvar for sagsøgeren til grund, der hviler på faktiske forhold og subjektive skøn, som ikke figurerede i klagepunktsmeddelelsen, og med hensyn til hvilke der ikke blev givet lejlighed til at tage stilling.

⁽¹⁾ (EFT L 1, s. 1)

Sag anlagt den 13. september 2010 — Bottega Veneta International mod KHIM (formen på en håndtaske)

(Sag T-409/10)

(2010/C 301/89)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Bottega Veneta International Sàrl (Luxembourg, Luxembourg) (ved avvocati P. Roncaglia, G. Lazzeretti, M. Boletto og E. Gavuzzi)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 16. juni 2010 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1247/2009-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger samt omkostningerne i forbindelse med klagesagen for Første Appellkammer.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: bestående af et tredimensionelt tegn kendt som en »veneta«-taske (registreringsansøgning nr. 66332608) for varer i klasse 18 (»tasker og håndtasker«)

Undersøgerens afgørelse: Afslag på registreringsansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afvisning af klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af regel 9, stk. 3, litra a), i forordning nr. 2868/95 og af artikel 7, stk. 1, litra b), og stk. 3, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 13. september 2010 — Bottega Veneta International mod KHIM (formen på en håndtaske)

(Sag T-410/10)

(2010/C 301/90)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Bottega Veneta International Sàrl (Luxembourg, Luxembourg) (ved avvocati P. Roncaglia, G. Lazzeretti, M. Boletto og E. Gavuzzi)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 16. juni 2010 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1539/2009-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger samt omkostningerne i forbindelse med klagesagen for Første Appellkammer.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Varemærke bestående af et tredimensionelt tegn kendt som en »Cabat«-taske (registreringsansøgning nr. 6632566) for varer i klasse 18 (»tasker og håndtasker«)

Undersøgerens afgørelse: Afslag på registreringsansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afvisning af klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af regel 9, stk. 3, litra a), i forordning nr. 2868/95 og af artikel 7, stk. 1, litra b), og stk. 3, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 8. september 2010 — Laufen Austria mod Kommissionen

(Sag T-411/10)

(2010/C 301/91)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Laufen Austria AG (Wilhelmsburg, Østrig) (ved abogada E. Navarro Varona)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1 og 2 i Europa-Kommissionens beslutning af 23. juni 2010 kendes delvist ugyldige for så vidt angår bøden, der pålægges Laufen Austria (såvel individuelt betragtet som i solidarisk form med Roca Sanitario) for den påståede overtrædelse af artikel 101 TEUF, hvorfor
- den bøde, der er pålagt Laufen Austria såvel individuelt betragtet som i solidarisk form med Roca Sanitario, nedsættes som påstået i stævningen, henset til sagsøgerens anbringender, der påkendes efter Rettens skøn vedrørende de anførte grunde eller andre grunde, som Retten har mulighed for at vurdere.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale Laufens Austrias omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den beslutning, der anfægtes i denne sag, er den samme som i sag T-408/10, Roca Sanitario imod Kommissionen.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i ovennævnte sag.

Sagsøgeren anfører her ganske særlig, at den pågældende beslutning er behæftet med et åbenbart fejlskøn ved at fastslå, at sagsøgeren ikke opererede på egen hånd på markedet, og ved at tilegne Roca Sanitario den udviste adfærd.

Herved og subsidiært ses der at være tale om en tilsidesættelse dels af artikel 23, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i artikel 81 og 82 i EF-traktaten, dels af principperne om individuelt ansvar for overtrædelser og om proportionalitet, henset til størrelsen af den sagsøgeren individuelt pålagte bøde for den angivelige overtrædelse forud for Roca Sanitarios overtagelse af sagsøgeren. Nævnte beløb overstiger 10 % af Rocas omsætning i regnskabsåret forud for vedtagelsen af den anfægtede beslutning og er blevet beregnet på ukorrekt vis.

Sag anlagt den 9. september 2010 — Roca mod Kommissionen

(Sag T-412/10)

(2010/C 301/92)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Roca (Saint Ouen L'Aumone, Frankrig) (ved abogada P. Vidal)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1 og 2 i Europa-Kommissionens beslutning af 23. juni 2010 kendes delvist ugyldige, for så vidt Roca France pålægges en uforholdsmæssig bøde for overtrædelse af artikel 101 TEUF, hvorfor
- den bøde, der er pålagt Roca France, nedsættes som påstået i dette søgsmål, efter Rettens skøn, henset til sagsøgerens anbringender eller til andre grunde, som Retten har mulighed for at vurdere.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale Rocas Frances omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den beslutning, der anfægtes i denne sag, er den samme som i sag T-408/10, Roca Sanitario mod Kommissionen, og sag T-411/10, Laufen Austria mod Kommissionen.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i disse sager.

Sag anlagt den 18. september 2010 — Nexans France mod Det Europæiske Fællesforetagende for Fusionsenergiudvikling

(Sag T-415/10)

(2010/C 301/93)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Nexans France SAS (Clichy, Frankrig) (ved avocats J.-P. Tran Thiet og J.-F. Le Corre)

Sagsøgt: Det Europæiske Fællesforetagende for ITER og Fusionsenergiudvikling

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at kontrakten blev tildelt som følge af en procedure, hvorunder retssikkerhedsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, gennemsigtighedsprincippet, ligebehandlingsprincippet og princippet om god forvaltningsskik blev tilsidesat.
- Det fastslås, at sagsøgte har begået en retlig fejl ved at lade sagsøgeren være i uvished om dets beslutning om at afvise sagsøgerens tilbud uden nogen vurdering og ved kun at underrette sagsøgeren herom ved skrivelsen af 16. juli 2010.
- Det fastslås, at sagsøgte har begået en retlig fejl ved at afvise sagsøgerens tilbud på grundlag af artikel 120, stk. 4, i gennemførelsesbestemmelserne til dets finansforordning.
- Beslutningen af 16. juli erklæres ugyldig.
- Beslutningen af 8. juli erklæres ugyldig.
- Samtlige kontrakter, som sagsøgte har indgået efter beslutningerne af 8. og 16. juli, erklæres ugyldige.
- Sagsøgeren tilkendes en rimelig erstatning, der beløber sig til 175 453 EUR, med tillæg af renter fra domsafsigelsen og indtil hele betalingen har fundet sted (med forbehold af den nøjagtige fastsættelse af kontraktens værdi og af den endelige beregning af advokatombkostningerne, som først kan meddeles, når der er truffet afgørelse i den foreliggende sag).
- Subsidiært for det tilfælde, at det på tidspunktet for domsafsigelsen viser sig at være usandsynligt, at kontrakten kan udbydes ved en ny udbudsrunde, tilkendes sagsøgeren en rimelig erstatning, der beløber sig til 50 175 453 EUR, med tillæg af renter fra domsafsigelsen og indtil hele betalingen har fundet sted (med forbehold af den nøjagtige fastsættelse af kontraktens værdi og af den endelige beregning

af advokatombkostningerne, som først kan meddeles, når der er truffet afgørelse i den foreliggende sag).

— Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af de beslutninger, der er truffet af Det Europæiske Fællesforetagende for ITER og Fusionsenergiudvikling, hvorved det afviste det af sagsøgeren afgivne tilbud inden for rammerne af udbudsproceduren F4E-2009-OPE-18 (MS-MG) vedrørende levering af eludstyr (EUT 2009/S 149 218279) og tildelte en anden tilbudsgiver kontrakten. Desuden har sagsøgeren nedlagt påstand om erstatning for det tab, som selskabet hævder, at de anfægtede beslutninger har forårsaget.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet gjort en række anbringender gældende om:

Tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og gennemsigtighedsprincippet, idet sagsøgte har ladet sagsøgeren være i uvished om, at selskabets tilbud ville blive afvist uden nogen vurdering, hvis det ikke accepterede at underskrive det kontraktudkast, der var vedlagt kontrakten, hvorved sagsøgeren således ikke havde mulighed for at indse rækkevidden af de forpligtelser, der påhvilede selskabet som tilbudsgiver.

Tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, for så vidt som sagsøgte havde forsikret sagsøgeren om, at det ikke uden videre ville afvise det af sidstnævnte afgivne tilbud.

— Tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og princippet om ligebehandling af ansøgere til en offentlig kontrakt for så vidt som

— udbudsproceduren var blevet organiseret til fordel for ansøgningen fra konsortiet ICAS (den virksomhed, som kontrakten tildeltes), for så vidt som de fastsatte frister i forbindelse med udbuddet klart var for korte og uforholdsmæssige, idet de ikke kunne overholdes materielt af tilbudsgivere, som ikke havde en specifik produktionslinje, hvilket alene konsortiet ICAS havde

— der bestod en interessekonflikt af en sådan art, at den var til fordel for konsortiet ICAS for så vidt som en person, der arbejdede for et medlem af konsortiet ICAS har deltaget i proceduren for udvælgelse af tilbuddene, og en anden person, der arbejdede for et medlem af konsortiet ICAS har deltaget i tilrettelæggelsen af udbudsproceduren

— konsortiet ICAS har nydt gavn af oplysninger til egen fordel i kraft af, at en person, der var ansat af et medlem af konsortiet ICAS, i sin egenskab af sagkyndig for ITER besøgte sagsøgerens fabrikker i Korea såvel som kabelfabrikker i Kina og i Japan.

- Tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik og af finansforordningens artikel 84 og 94, idet der blev foretaget en vurdering, selv om der kun var ét tilbud tilbage, og sagsøgte ikke havde reageret, selv om sagsøgeren havde gjort opmærksom på, at der forelå en interessekonflikt til fordel for konsortiet ICAS.
- Sagsøgte har begået en retlig fejl ved at afvise sagsøgerens tilbud på grundlag af artikel 120, stk. 4, i gennemførelsesbestemmelserne til dets finansforordning, idet denne bestemmelse ikke giver mulighed for at afvise et tilbud pr. automatik uden at vurdere, hvorvidt det opfylder en af udbudsbetingelsernes grundlæggende eller specifikke betingelser.
- Sagsøgeren søger erstatning på grundlag af det forhold, at de påståede tilsidesættelser af retsreglerne har forårsaget et direkte og bestemt tab for selskabet.

—————

Sag anlagt den 13. september 2010 — Cortés del Valle López mod KHIM (HIJOPUTA)

(Sag T-417/10)

(2010/C 301/94)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Federico Cortés del Valle López (Maliaño, Spanien) (ved abogado J. Calderón Chavero)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 18. juni 2010 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 175/2010-2) annulleres.
- Subsidiært annulleres afgørelse af 24. november 2009 truffet af undersøgeren ved Harmoniseringskontoret.
- Sagsøgerens påstande tages til følge.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, såfremt det tager til genmæle og taber sagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket, der indeholder ordbestanddelen »¡Que bueno ye! HIJOPUTA« for varer og tjenesteydelser i klasse 33, 35 og 39.

Undersøgerens afgørelse: Afslag på EF-varemærkeansøgningen.

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Ingen tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra f), i forordning nr. 207/2009 ⁽¹⁾, da det ansøgte varemærke ikke strider mod sædelighed.

—————

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

—————

Sag anlagt den 15. september 2010 — voestalpine og voestalpine Austria Draht mod Kommissionen

(Sag T-418/10)

(2010/C 301/95)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: voestalpine AG (Linz, Østrig) og voestalpine Austria Draht GmbH (Bruck an der Mur, Østrig) (ved Rechtsanwältin A. Ablasser-Neuhuber og G. Fussenegger)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens beslutning K(2010) 4387 endelig af 30. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 i sag COMP/38.344 — forspændingsstål, annulleres, for så vidt som den angår sagsøgerne.
- Subsidiært nedsættes den bøde, der er pålagt sagsøgerne i beslutningens artikel 2.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har anfægtet Kommissionens beslutning K(2010) 4387 endelig af 30. juni 2010 i sag COMP/38.344 — forspændingsstål. Ved den anfægtede beslutning er sagsøgerne og andre virksomheder blevet pålagt bøder på grund af overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53. Sagsøgerne har efter Kommissionens opfattelse deltaget i en vedvarende aftale og/eller samordnet praksis inden for sektoren for forspændingsstål på det indre marked og i EØS-området.

Sagsøgerne har til støtte for deres søgsmål gjort tre søgsmålsgrunde gældende.

Som den første søgsmålsgrund har sagsøgerne anført, at de ikke har overtrådt artikel 101 TEUF. Sagsøgerne har i den forbindelse gjort gældende, at tilregnelsen af deres deltagelse udelukkende via en agent i Italien er en fejl, idet denne agent slet ikke repræsenterede sagsøgerne ved sammenkomsten i »Club Italia«, idet en ikke-eksklusiv agents adfærd ikke kan tilregnes sagsøgerne henset til, at der ikke foreligger en økonomisk enhed, idet Kommissionens automatiske tilregning af en ikke-eksklusiv agents handlinger strider mod Rettens praksis, og idet sagsøgerne ikke havde noget kendskab til agentens handlinger. Subsidiært har sagsøgerne anført, at varigheden af overtrædelsen er fastsat forkert i forhold til sagsøgerne.

I forbindelse med den anden søgsmålsgrund bestrider sagsøgerne, at de har deltaget i en samlet, kompleks og vedvarende overtrædelse. De har i den henseende bl.a. gjort gældende, at overtrædelsen i »Club Italia« skal adskilles fra de andre i den anfægtede beslutning anførte overtrædelser. Endvidere har de gjort gældende, at de ikke har deltaget i en samlet, kompleks og vedvarende overtrædelse, idet de ikke har haft kendskab til nogen samlet plan, at de heller ikke havde mulighed for at forudse en sådan og ikke har været indstillet på at påtage sig en deraf opstået risiko.

Endelig har sagsøgerne som den tredje søgsmålsgrund anført fejl ved bødens beregning. Sagsøgerne har i den forbindelse gjort gældende, at proportionalitetsprincippet er blevet tilsidesat, idet der er blevet pålagt en uforholdsmæssig stor bøde i forhold til nye (uforudselige) juridiske spørgsmål og samme bøde alene på grundlag af kendskabet til andre virksomheders overtrædelser. Endvidere foreligger der tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, retningslinjerne for beregning af bøder ⁽¹⁾ og retten til forsvar samt retten til en retfærdig rettergang.

⁽¹⁾ Retningslinjer for beregning af bøder efter artikel 23, stk. 2, litra a) i forordning nr. 1/2003 (EUT 2006 C 210, s. 2).

Sag anlagt den 14. september 2010 — Ori Martin mod Kommissionen

(Sag T-419/10)

(2010/C 301/96)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Ori Martin SA (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokat P. Ziotti)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Europa-Kommissionens beslutning K(2010) 4387 af 30. juni 2010 endelig om en procedure i henhold til artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 53 i EØS-aftalen (sag COMP/38.344 — Forspændingsstål), annulleres, for så vidt som den pålægger sagsøgeren ansvaret for den sanktionerede adfærd.

— Den i henhold til samme beslutnings artikel 2 pålagte bøde annulleres eller nedsættes.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den anfægtede beslutning i den foreliggende sag er den samme som i sag T-385/10, ArcelorMittal Wire France m.fl. mod Kommissionen.

Sagsøgeren har gjort gældende, at Europa-Kommissionens beslutning K(2010) 4387 af 30. juni 2010 endelig er ulovlig, for så vidt som den pålægger ansvar udelukkende pga. det (næsten) fulde ejerskab af det selskab, som er tilskrevet den i medfør af artikel 101 TEUF sanktionerede, formodede aftalte adfærd.

Sagsøgeren har navnlig gjort følgende gældende:

— Tilsidesættelse af artikel 25, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003, for så vidt som Kommissionens beføjelse til at pålægge bøde var forældet i den foreliggende sag.

— Tilsidesættelse af artikel 101 TEUF samt af principperne om den personlige karakter af ansvar og straf, om god forvaltningsskik og af forbuddet mod forskelsbehandling, for så vidt som Kommissionen har pålagt sagsøgeren et reelt objektivt ansvar for den eventuelt ulovlige adfærd, dvs. et ansvar på grundlag af en uafkræftelig formodning, som i virkeligheden ikke kan modbevise. Et sådant ansvar forbundet med ejerforhold er uden fortilfælde og i strid med de principper, der er fastslået i fællesskabets retspraksis i forbindelse med anvendelsen af artikel 101 TEUF inden for koncernområdet.

— Tilsidesættelse af princippet om kapital-selskabers begrænsede ansvar, der kan udledes af selskabsretten, som er fælles for medlemsstaterne, og af selve EU-retten.

Endelig har Ori Martin nedlagt påstand om annullation eller, i det mindste, en betydelig nedsættelse af den pålagte bøde.

**Sag anlagt den 17. september 2010 — Armani mod KHIM
— Annunziata Del Prete (AJ AMICI JUNIOR)**

(Sag T-420/10)

(2010/C 301/97)

Stævningen er affattet på italiensk

Parter

Sagsøger: Georgio Armani SpA (Milano, Italien) (ved avvocato M. Rapisardi)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Annunziata Del Prete (Napoli, Italien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 8. juli 2010 af Andet Appelkammer (sag R1360/2009-2) annulleres som følge af urigtig og uretmæssig anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 2009/207, idet det blev fastslået, at der ikke forelå risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.
- Sagsøgerens argumenter i indsigelsessagen tages til følge i overensstemmelse med Indsigelsesafdelingens afgørelse.
- EF-varemærkeansøgning nr. 6314462 indgivet under navnet »Annunziata del Prete« afslås i sin helhed i henhold til artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 for de varer og tjenesteydelser, der er dækket af ansøgningen.
- Harmoniseringskontoret pålægges at opfylde afgørelsen og ikke at tillade varemærkeregistringen »AJ AMICI JUNIOR«.
- Harmoniseringskontoret pålægges alene eller sammen med ansøgeren Annunziata del Prete til GIORGIO ARMANI SpA at betale samtlige de af selskabet i sagen afholdte omkostninger.
- Det besluttet som konsekvens af annullationen, at sagsøgeren godtgøres de omkostninger, som selskabet har afholdt i sagen, herunder de omkostninger, der er afholdt i retssagen i overensstemmelse med artikel 91, litra b), i procesreglementet af 2. maj 1991.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Annunziata Del Prete.

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »AJ Amici Junior« (ansøgning nr. 6 314 462) for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 25 og 35.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Giorgio Armani SpA.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det italienske figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »AJ Armani Jeans« (nr. 912114) for varer i klasse 9, 25 og 35, og det italienske ordmærke, der indeholder ordbestanddelen »ARMANI JUNIOR« (nr. 998 554) for varer i klasse 25 og 35.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Medhold i indsigelsen.

Appelkammerets afgørelse: Medhold i klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 vedrørende tilstedeværelse af risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker og varer, der er omfattet af disse.

Sag anlagt den 20. september 2010 — Cooperativa Vitivinícola Arousana mod KHIM — Constantina Sotelo Ares (ROSALIA DE CASTRO)

(Sag T-421/10)

(2010/C 301/98)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Cooperativa Vitivinícola Arousana, S. Coop. Galega (Meaño, Spanien) (ved abogado E. Sánchez-Quiñones González)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Constantina Sotelo Ares (Cambados, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 19. juli 2010 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1804/2008-4) annulleres.

— Der gives sagsøgeren medhold i at varemærke nr. 5635867 ROSALIA DE CASTRO kan registreres i klasse 32, 33 og 35.

— Afgørelsen om, at sagsøgeren skal betale de omkostninger, der var forbundet med sagen for appelkammeret, annulleres, og Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Cooperativa Vitivinícola Arousana, S. Coop. Galega.

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »ROSALIA DE CASTRO« for varer og tjenesteydelser i klasse 32, 33 og 35.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Constantina Sotelo Ares.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det spanske ordmærke »ROSALIA« for varer og tjenesteydelser i klasse 33.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet.

Appelkammerets afgørelse: Medhold i klagen og indsigelsen taget til følge.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, da der ikke er risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 17. september 2010 — Global Steel Wire mod Kommissionen

(Sag T-429/10)

(2010/C 301/99)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Global Steel Wire, SA (Cerdanyola del Vallés, Spanien) (ved abogados F. González Díaz og A. Tresandí Blanco)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Principalt, Kommissionens beslutning K(2010) 4387 endelig af 30. juni 2010 i sag COMP/38.344 — Forspændingsstål, annulleres i henhold til artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

— Subsidiært, bødens størrelse som pålagt ved nævnte beslutning annulleres eller nedsættes i henhold til artikel 261 TEUF.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den anfægtede beslutning i den foreliggende sag er den samme som i sag T-426/10, Moreda-Riviere Trefilerías mod Kommissionen.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter svarer til dem, der er påberåbt i nævnte sag.

Sagsøgeren har navnlig anført, at Europa-Kommissionen ikke har opfyldt bevisstandardens krav i fællesskabets retspraksis for at afgøre GSW's ansvar for dets datterselskabers adfærd. Europa-Kommissionen har ikke bevist, at GSW har kunnet udøve en afgørende indflydelse på de selskaber, hvori GSW har kapitalandele.

RET TEN FOR EU-PERSONALESAGER

Sag anlagt den 24. juli 2010 — AF mod Kommissionen

(Sag F-61/10)

(2010/C 301/100)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: AF (Luxembourg, Luxembourg) (ved avocat F. Frabetti)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af Europa-Kommissionens afgørelse om afslag på anmodning om bistand i forbindelse med den psykiske chikane, som sagsøgeren mener at have været udsat for, samt påstand om erstatning for ikke-økonomisk skade.

Sagsøgerens påstande

— Annullation af afgørelse nr. 24938 af 28. september 2009, hvorved Kommissionens ansættelsesmyndighed afslog anmodning om bistand D/300/09, som sagsøgeren indgav i henhold til vedtægtens artikel 24 vedrørende den psykiske chikane, som sagsøgeren var udsat for og/eller oplevede i sin afdeling i en periode, som med alle forbehold gik fra april 2004 til april 2009.

— Sagsøgeren tilkendes en erstatning på 600 000 EUR for den ikke-økonomiske skade som følge af den psykiske chikane og konsekvenserne for sagsøgerens helbredstilstand.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 3. september 2010 — Coedo Suárez mod Rådet

(Sag F-73/10)

(2010/C 301/101)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Ángel Coedo Suárez (Bruxelles, Belgien) (ved avocats S. Rodrigues, A. Blot og C. Bernard-Glanz)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annullation af Rådets afgørelse om afslag på sagsøgerens ansøgning om erstatning og om afslag på ansøgningen om erstatning for den lidte økonomiske og ikke-økonomiske skade.

Sagsøgerens påstande

— Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse om afslag på sagsøgerens ansøgning om erstatning og, om nødvendigt, af ansættelsesmyndighedens afgørelse om afvisning af klagen.

— Hvad angår erstatningen for den økonomiske skade tilpligtes Rådet at betale et beløb, der foreløbigt og efter billighed fastsættes til 450 000 EUR med tillæg af morarenter til den lovbestemte sats fra datoen for dommens afsigelse.

— Hvad angår den ikke-økonomiske skade tilpligtes Rådet principalt at rehabilitere sagsøgeren behørigt og at betale ham en symbolsk erstatning på 1 EUR eller subsidiært at betale sagsøgeren et beløb, der foreløbigt og efter billighed fastsættes til 300 000 EUR med tillæg af morarenter til den lovbestemte sats fra datoen for dommens afsigelse.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 9. september 2010 — Kimman mod Kommissionen

(Sag F-74/10)

(2010/C 301/102)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Eugène Emile Kimman (Overijse, Belgien) (ved avocat L. Levi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af sagsøgerens karriereudviklingsrapport for 2008

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgerens karriereudviklingsrapport for 2008 annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 10. september 2010 — Sheefer mod Parlamentet**(Sag F-75/10)**

(2010/C 301/103)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Séverine Scheefer (Luxembourg, Luxembourg) (ved avocat C. L'Hote-Tissier)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af Europa-Parlamentets afgørelser om afslag på at træffe en begrundet afgørelse hvad angår sagsøgerens retsstilling og om afslag in fine på at konvertere sagsøgerens ansættelseskontrakt som midlertidig ansat til en kontrakt på ubestemt tid i medfør af artikel 8, stk. 1, i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte samt om afslag på betaling af erstatning for den skade, som sagsøgeren har lidt.

Sagsøgerens påstande

- Sagen udsættes og afventer udfaldet af den for EU-Personaleretten verserende sag F-105/09.
- Subsidiært annulleres afgørelserne af 11. februar 2010 og af 10. juni 2010, hvorved Parlamentet blot med henvisning til sin skrivelse af 12. oktober 2009 afslog at træffe en begrundet afgørelse hvad angår sagsøgerens retsstilling og in fine afslog at konvertere sagsøgerens kontrakt som midlertidigt ansat til en kontrakt på ubestemt tid på trods af to på hinanden følgende forlængelser.
- Parlamentets afgørelse af 12. februar 2009 annulleres.
- Parlamentets afgørelse af 12. oktober 2009 annulleres.

— Den retlige kvalificering af den oprindelige kontrakt samt dens udløbsdato den 31. marts 2009 annulleres.

— Følgelig konverteres sagsøgerens ansættelseskontrakt til en kontrakt på ubestemt tid.

— Den skade, som sagsøgeren har lidt som følge af Parlamentets adfærd, erstattes.

— Subsidiært og hvis Retten mod forventning skulle nå til den konklusion, at ansættelsesforholdet var ophørt på trods af konverteringen til et ansættelsesforhold på ubestemt tid, hvilket ikke er tilfældet, tilkendes erstatning for retsstridig opsigelse af kontrakten.

— Mere subsidiært, og hvis Retten mod forventning skulle nå til den konklusion, at en konvertering ikke er mulig, hvilket ikke er tilfældet, tilkendes erstatning for den skade, sagsøgeren har lidt som følge af Europa-Parlamentets ansvars-pådragende adfærd.

— Sagsøgeren forbeholder sig alle øvrige rettigheder, retsmidler, anbringender og søgsmålmuligheder, og navnlig tilpligtes Europa-Parlamentet at betale erstatning i forbindelse med den lidte skade.

— Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 10. september 2010 — Colart m.fl. mod Parlamentet**(Sag F-76/10)**

(2010/C 301/104)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøgere: Philippe Colart (Bastogne, Belgien) m.fl. (ved avocat C. Mourato)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af lønsedlerne med regulering af sagsøgerens vederlag for perioden fra juli til december 2009 og af de lønsedler, der er udfærdiget siden den 1. januar 2010 inden for rammerne af den årlige tilpasning af vederlag og pensioner til tjenestemænd og øvrige ansatte på grundlag af Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1296/2009 af 23. december 2009.

Sagsøgernes påstande

— Annullation af deres lønsedler RG 2009 (efterbetaling for perioden juli til december 2009 som følge af tilpasning af vederlaget), af deres lønsedler for januar 2010 og deres efterfølgende lønsedler, for så vidt som der i disse lønsedler anvendes en tilpasningssats på 1,85 i stedet for 3,70 på grundlag af Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1296/2009 af 23. december 2009, idet retsvirkningen af disse lønsedler opretholdes, indtil der udfærdiges nye lønsedler ved en korrekt anvendelse af vedtægtens artikel 65, 65a og af artikel 1 og 3 i bilag XI til vedtægten (2010 versionen).

— Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 13. september 2010 — Arroyo Redondo mod Kommissionen**(Sag F-77/10)**

(2010/C 301/105)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Fernando Arroyo Redondo (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokats E. Boigelot og S. Woog)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om ikke at opføre sagsøgeren på listen over tjenestemænd, der blev forfremmet til lønklasse AD10 i forfremmelsesåret 2009.

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens afgørelse, der blev offentliggjort den 20. november 2009, om ikke at opføre sagsøgeren på listen over tjenestemænd, der blev forfremmet fra lønklasse AD9 til lønklasse AD10 i forfremmelsesåret 2009, annulleres.

— Som en konsekvens af denne annullation foretages en ny sammenligning af sagsøgerens fortjenester og fortjenesterne for de øvrige ansøgere i forfremmelsesåret 2009, og sagsøgeren forfremmes til lønklasse AD10 med tilbagevirkende kraft fra den 1. marts 2009, ligesom der betales renter af efterbetalingen af vederlaget med virkning fra den 1. marts 2009 med Den Europæiske Centralbanks rentesats for de

vigtigste refinansieringstransaktioner forhøjet med to point, uden dog at anfægte forfremmelsen af de øvrige tjenestemænd, der er opført på ovennævnte liste, offentliggjort den 20. november 2009.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 18. september 2010 — Antelo Sanchez m.fl. mod Parlamentet**(Sag F-78/10)**

(2010/C 301/106)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøgere: Pilar Antelo Sanchez (Bruxelles, Belgien) m.fl. (ved avocat M. Casado García-Hirschfeld)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af Europa-Parlamentes afgørelse som gengivet ved sagsøgernes lønsedler om at begrænse tilpasningen af deres månedlige vederlag med virkning fra juli 2009 til en forhøjelse på 1,85% inden for rammerne af den årlige tilpasning af vederlag og pensioner til tjenestemænd og øvrige ansatte på grundlag af Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1296/2009 af 23. december 2009.

Sagsøgernes påstande

— Annullation af den anfægtede afgørelse for så vidt som den fastsætter procentsatsen for tilpasning af lønnen til 1,85 i medfør af Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1296/2009 af 23. december 2009 om tilpasning med virkning fra den 1. juli 2009 af vederlag og pensioner til tjenestemænd og øvrige ansatte ved Den Europæiske Union samt af justeringskoefficienterne for disse vederlag og pensioner.

— Det fastslås, at sagsøgerne er berettigede til morarenter, der beregnes efter den procentsats, der er fastsat af Den Europæiske Centralbank, af det samlede beløb, der udgøres af forskellen mellem den løn, der er angivet på lønsedlerne fra januar 2010 samt på lønsedlerne vedrørende efterbetalingen for perioden fra juli til december 2009, og den løn, som de burde have haft ret til, indtil den dato, hvor den forsinkede tilpasning af lønnen foretages.

— Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 17. september 2010 — Dubus mod Kommissionen

(Sag F-79/10)

(2010/C 301/107)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Charles Dubus (Tervuren, Belgien) (ved avocats E. Boigelot og S. Woog)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om ikke at opføre sagsøgeren på listen over tjenestemænd, der blev forfremmet til lønklasse AST4/C i forfremmelsesåret 2009 og påstand om erstatning for den forvoldte ikke-økonomiske skade.

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse, der blev offentliggjort den 20. november 2009, om ikke at opføre sagsøgeren på listen over tjenestemænd, der blev forfremmet fra lønklasse AST3/4 til lønklasse AST4/C i forfremmelsesåret 2009, annulleres.
- Som en konsekvens af denne annullation foretages en ny sammenligning af sagsøgerens fortjenester og fortjenesterne for de øvrige ansøgere i forfremmelsesåret 2009, og sagsøgeren forfremmes til lønklasse AST4C med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2009, ligesom der betales renter af efterbetalingen af vederlaget med Den Europæiske Centralbanks rentesats for de vigtigste refinansieringstransaktioner forhøjet med to point, uden dog at anfægte forfremmelsen af de øvrige tjenestemænd, der er opført på ovennævnte liste, offentliggjort den 20. november 2009.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren 3 500 EUR i erstatning for den ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt som følge af den manglende forfremmelse pr. 1. januar 2009, med forbehold af forhøjelse af beløbet under sagen.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 24. september 2010 — Praskevicius mod Parlamentet

(Sag F-81/10)

(2010/C 301/108)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Vidas Praskevicius (Luxembourg, Luxembourg) (ved avocats P. Nelissen Grade og G. Leblanc)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annullation af Parlamentets afgørelse om ikke at opføre sagsøgeren på listen over tjenestemænd forfremmet til lønklasse AD6 i forfremmelsesåret 2009 og en påstand om erstatning for den lidte ikke-økonomiske skade.

Sagsøgerens påstande

- Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 21. juni 2010 om afvisning af sagsøgerens klage.
- Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 24. november 2009, meddelt den 2. december 2009, om ikke at opføre sagsøgeren på listen over tjenestemænd forfremmet til lønklasse AD6 i forfremmelsesåret 2009.
- Ansættelsesmyndigheden oplyses om de virkninger, som følger af annullationen af de anfægtede afgørelser og bl.a. af indplaceringen i lønklasse AD6, samt af den tilbagevirkende kraft af forfremmelsen til lønklasse A6 fra den dato, denne burde have haft virkning, dvs. den 1. januar 2009.
- Sagsøgeren tilkendes 500 EUR i erstatning for den lidte ikke-økonomiske skade.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

ABONNEMENTSPRISER 2010 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

I løbet af 2010 vil cd-rom-formatet blive erstattet af dvd-formater.

Salg og abonnenter

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

